

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/12 • 21 Mart 2008 • 50 YKr

M
E
W
R
A
Z
İ
S
Y
A
N
D
I
R

M
E
W
R
A
Z
İ
S
Y
A
N
D
I
R

**Kürt halkına
özgürlük,
eşitlik,
gönüllü birlik!**

İÇİNDEKİLER

Sermayenin yeni oyunlarına karşı sınıfın devrimci baharı için!	3
Newroz ateşini devrim ateşiyle körükleyelim!	4
AKP'ye kapatma davası ve karartılan bilinçler!	5
Neofaşist şebekenin şefi Dick Cheney'in ziyareti... ..	6
Dick Cheney kimdir!	7
13-14 Mart eylemlerinin ardından.....	8
İş bırakma eylemi İstanbul'da geniş yankı buldu!	9-10
Türkiye'nin dört bir yanında işçi ve emekçiler iş bıraktı alanlara aktı! ..	11-12
Türkiye çapında emekçiler sokaktaydı! 13	
Sınıf dayanışmasını büyütelim!	14
"Bürokrasi"nin İslami faşizm ile son cephe savaşları - Yüksel Akkaya	15
14 Mart eylemleri üzerine...	
Sendikal ihanete geçit verilmemeli, zorlu bir sürece	
hazırlanmalıdır!	16-17
İşçi ve emekçi hareketinden.....	18-19
Sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi ve emekçi barikatı!	20
Beyazıt ve Halepçe katliamları lanetlendi.	21-22
Genç-Sen faaliyetlerinden.....	23
Genç-Sen temsilciler meclisinden yansyanlar.....	24
Irak işgalinin beşinci yılı.....	25
İran'da milletvekili seçimleri... ..	26
İslam Konferansı Örgütü "çağın ruhu"na uyum sağlıyor!	27
İktidar çekişmesinde yeni bir aşama!	
M. Can Yüce	28
"Sincan İşçileri Birliği Kurultayı"na adım adım yürüyoruz... ..	29
"Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar" sempozyumu	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/12 ● 21 Mart 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Onbinlerce işçi ve emekçi 14 Mart günü alanlara çıkarak sosyal yıkım saldırılarına dur dedi. Sermayenin yıllardır aralıksız olarak uyguladığı sosyal yıkım politikaları artık geri tepmeye mahkumdur. 14 Mart tablosunun gösterdiği en temel olgu budur. Ancak ne yazık ki devrimci bir bahara doğru hareketlenen işçi ve emekçi kitlelerinin önu AKP'ye açılan kapatma davasıyla kesilmiştir. Fakat bunun geçici bir durum olduğunu bilmek gerekiyor.

14 Mart eylemi tüm ön hazırlıksızlığına ve güçlü bir çalışmaya dayanmamasına rağmen, onbinlerce işçi ve emekçinin alanlara çıkarak biriken öfke ve tepkisinin, mücadele isteği ve arayışının derinliği konusunda bir fikir vermektedir.

Sermayeye hizmette kusur etmeyen AKP hükümeti beklenmedik bir tepki ile karşılaştı. Eylem öncesi işçi ve emekçileri "yalancılık"la itham eden Erdoğan, eylemin ardından eylemlerin meşriyetini tartışmalı kılacak saldırılar yöneltti. Ne var ki ortaya çıkan sonuç sermaye uşağı AKP hükümetini manevra yapmak zorunda bıraktı.

Çalışma Bakanı Faruk Çelik ile Emek Platformu yöneticileri 19 Mart günü bir görüşme yaptılar. Çalışma Bakanı Faruk Çelik görüşme sonrası yaptığı açıklamada, "Mutabakat sağladığımız maddeler oldu, üzerinde çalışma yapılması gereken maddeler oldu. Tekrar biraraya geleceğiz" dedi. Bu açıklamada gösteriyor ki, Emek Platformu ile hükümet arasında bir anlaşma zemini yaratılmaya çalışılıyor. Oysa ki yapılması gereken uzlaşma arayışı değil, saldırı yasasının tümüyle geri çekilmesidir. Alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçinin talebi budur. İşçi ve emekçilerini gücünü ve mücadele kararlılığını arkasına alan sendika bürokratları masa başı pazarlıklarla saldırı yasasının sivri uçlarını törpülemekle meşguller. Ancak bunu izin verilmemelidir.

1 Mayıs'ın artık gündemimize girdiği bugünlerde, başta sosyal yıkım yasaları olmak üzere her türlü kölelik yasasının geri çekilmesi, kıdem tazminatı hakkının gaspedilmesine geçit verilmemesi ve insan yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için tüm emek güçleri bir araya gelmelidir.

1 Mayıs'a hazırlık buna vesile olabilmelidir.

İstanbul'da oluşturulan Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri bir araya gelerek platform dışındaki tüm güçleri 22 Mart günü 1 Mayıs gündemli toplantıya çağırılmış bulunuyor. Bu çabanın tüm alanlarda zaman kaybetmeksizin gösterilmesi "devrimci bahar"ın kazanılması bakımından önem kazanmaktadır.

Birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi çabası 2008 yılının işçi ve emekçiler cephesinden kazanımlarla geride bırakılması bakımından kritik bir yıl olacaktır.

2008 1 Mayıs'ının bu kritik özelliği tüm ilerici, devrimci ve sınıftan yana güçlerin buna uygun bir çaba, sorumluluk ve inisiyatifle hareket etmesini zorunlu kılmaktadır.

Sermayenin yeni oyunlarına karşı sınıfın devrimci baharı için!

Seçimlerden bu yana devrimci saflarda sınıf ve emekçi kitle hareketinin canlanma belirtilerine yönelik vurgular eksik olmadı. Zaman zaman burjuva siyaset dünyasında yaşanan bir dizi gelişmenin dayattığı yarınsamaların gölgesinde kalsa da, bu belirtilere aylardır dikkat çekiliyor. Elbette THY, Telekom ve Tuzla Tersaneler’de gelişen hareketlilikler ile irili-ufaklı fabrikalardan yansıyan hak alma-örgütlenme eksenli eylem ve direnişler, sınıf hareketiyle ilgili bu değerlendirmelerin başlıca dayanakları oldular. Ayrıca işçi sınıfı ve emekçi kitlelere yönelik saldırı ve yıkım planlarının yolaacağı hareketlenmeler de bu değerlendirmelere bir temel teşkil etmekteydi.

Söz konusu değerlendirmelerin arka planını tutan en önemli olay ise, 2007 Taksim 1 Mayıs’ı sayılır. Cumhurbaşkanlığı krizi, e-muhtıra, erken seçim, amerikancı dinci partinin mevzi büyütmeye atılmaları vb. derken, Taksim’deki militan kararlılığın sınıf kitlelerinin eğitiminde ve bilencesinde yeterince değerlendirilmemiş olması bu gerçeği değiştirmiyor.

Yeni bir baharda, yani 8 Mart’la başlayan, devlet katliamları ve direnişlerle anılan günlerle sürüp buradan Kürt halkı başta olmak üzere Ortadoğu’nun ezilen halklarını isyana ve özgürlüğe çağıran Newroz’a bağlanan ve nihayet 1 Mayıs’a uzanan bir canlanmanın ortasında, sınıf hareketinin önemli bir çıkışına daha tanık olduk. Tümünüyle tabanın sosyal yıkım saldırısına karşı biriken öfkesinin ve eylem isteğinin ürünü olarak gerçekleşen 14 Mart eylemi, sınıf hareketindeki canlanma belirtilerinin doğru anlaşıldığını teyit etti. Eylemin pratik kazanımlarından çok daha önemli olan, gerçekten fazlasıyla uzun bir aradan sonra bu çapta kitlesel ve coşkulu bir işçi-emekçi eyleminin gerçekleştirilebilmiş olmasıdır.

Sınıf ve emekçi kitlelerin yaşadığı yıkımın ve kayıpların biriktirdiği öfkenin dindirilmesi bir yana, yeni saldırılarla amansızca körüklenmesinin yarattığı mayalanma, kıpırdanma ve kaynaşma, sendika bürokrasisini bile harekete geçmek zorunda bırakmıştır. Bu hain bürokratların saldırılara karşı mücadele gibi bir niyetleri olmadığı gibi, gelişen hareketliliği denetim altına almak ve biriken tepkiyi boşaltmak gibi uğursuz bir rolü üstlendikleri sayısız deneyim üzerinden bilinmektedir. Bu yüzden, sınıfa sendika ağalarından medet ummayı öğütlemek, sadece liberal reformistlerin işi olabilir. Sendikal ihanet şebekesinin sonunda hangi amaçlarla, hangi uğursuz yeni rolü oynamak üzere harekete geçtiğini gözönünde bulundurmamak kuşkusuz önemlidir. Fakat bunun kadar önemli olan bir öteki nokta ise, tabanda onları harekete zorlayacak kadar bir basıncın birikmiş ve nihayet dışavurmuş olmasıdır. Tutulması gereken temel halka, dikkatlerin yöneltilmesi gereken asıl alan bir kez daha burasıdır.

İleriye doğru atılımların, sınıf hareketinde yeni bir canlanmanın potansiyeli durumundaki bu dinamik giderek büyümeye ve militanlaşmaya gebe. Ne var ki burjuva düzen kampında sonu gelmeyen iç dalaşmalar kapsamında yaşanan yeni gelişmeler ve oyunlar, sınıf ve emekçi hareketinin önüne dikkatleri çelen ve saptıran yeni bir engel olarak dikilmiş durumda. Sermaye sınıfına ve gerisindeki emperyalizme hizmette sınır tanımayan dinci parti ve başı tam da harekete geçmiş kitlelere celallenirken,

yani en çok oy aldığı toplumsal kesimlerle ipleri germişken, gündeme bir anda “kapatma davası” düşüverdi. Ve bu davanın açıklanmasının hemen ardından (yalnızca bir kaç saat sonra!) SSGS yasa tasarısı geri çekildi. Elbette gözden geçirilip yeni biçimiyle dayatılmak üzere...

AKP’nin bu geri adımı, 14 Mart eyleminin bir sonucu olmaktan çok, burjuva düzen cephesindeki dalaşmada rakiplerinin hamlesini boşa çıkarma manevralarından biri olarak yorumlanabilir. Kapatma davasının gündemi boydan boya kaplayarak eylemin yarattığı etkiyi gölgelemesi bu yorumda rol oynasa da, bu geri adımın yalnızca bununla açıklanamayacağı açıktır. Saldırı yarasına karşı emekçi kitlelerin büyük bir öfkeyle ve beklenenin üzerinde bir kitlesellik ve yaygınlıkla alanlara çıkmış olması, geri çekmede açıktır ki önemli bir rol oynamıştır. Fakat öte yandan AKP hükümeti bu yolla kapatma davası karşısında pozisyonunu güçlendirecek bir manevra yapmak yoluna gitmiştir. Bir yandan kendisine yönelmiş kapatma saldırısı karşısında kitle desteğini güçlendirmeye çalışırken, öte yandan sermaye çevrelerinin yarasının hızla geçirilmesini istedikleri bir sırada kendisine böyle bir saldırının reva görülmesi kendince örtülü bir yanıt vermiştir. Özetle bir taşla bir kaç kuş vurmaya hedeflemiştir.

Sonuçta Yargıtay Başsavcısı üzerinden atılan adım bir anda gündemi değiştirmiş, en başta da sınıf hareketi üzerine yükselen seslerin kesilmesine yolaçmıştır. Bu arada Kürt hareketine karşı sınır ötesinde ve sınır içinde yürütülen kirli savaşta yaşadıkları hezimetin yarattığı tartışma da geride kalmıştır.

Günlerdir tüm sermaye dünyası AKP’ye “karşı” açılan davayla yatıp kalkıyor. Sonu gelmeyen analiz, yorum, açıklama vb. ile toplum adeta bombardımana uğruyor. Bunun toz dumanı arasında emekçilerin dikkatleri saptırılıyor, bilinçleri karartılıyor. Sonuçta açılan dava halihazırda AKP’nin işine yaramış, sıkıştığı bir anda nefes aldırarak kalmamış, muhtemelen kitle desteğini de güçlendirmiş ve tabanını bilemiştir. Fakat öte yandan mağdur rolü oynaması da artık eskisi kadar kolay değildir. Onun sermaye iktidarının kudurgan bir uşağı olarak mağdur ettikleri, işçi ve emekçi kitleler, bu olanağı büyük ölçüde elinden alacaklardır. Olay aynı zamanda “laik cenah” a da yaramıştır, zira tüm mevzileri birer birer düşmüş, büyük bir moralsizlik içinde çırpınıyor, bir

yüklenme ve umut kapısı açılmıştır. Genel olarak sermaye düzeninin ise hem yararına, hem zararına olmuştur. Yararına olmuştur, zira yılların ardından sınıf cephesinde gelişen dinamik ve etkili bir süreci önemli ölçüde zedelemiştir. Zararına olmuştur, zira düzenin siyaset sahnesindeki krizinin öyle kolay kolay yatıştırılmayacağı böylece bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Sonuçta sermaye düzeninin amerikancı sözde “laik cephe”si ile amerikancı dinci cephesi bir kez daha karşı karşıya. Sınıfı ve emekçileri bir kez daha bu kamplardan birinin ardında saflaştırmak için, tüm medya kuvvetleri sözcüsü oldukları sermaye gruplarının anlayışları uyarınca büyük bir seferberlik halindedir.

Gelişmeler nasıl bir seyir izlerse izlesin, bu olay etrafında işçi ve emekçileri saflaştırabilmek, burjuvazi ve düzeni payına yeni bir başarı olacaktır. Böyle bir başarı aynı zamanda işçi ve emekçileri bekleyen sosyal yıkımın, kıdem tazminatının gaspının, özetle daha fazla köleleştirmenin engelsizce sürdürülmesi anlamına gelecektir. Keza kardeş Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş, yeniden sağlanacak mutabakatlarla aynı hızla sürdürülebilecektir.

Doğal olarak bunu engellemek işçi sınıfı ve emekçilerin tutumuna bağlıdır. Sınıf ve emekçiler kendi sorunlarına sahip çıkma iradesini inşa etmeye devam ettikleri, mücadele kararlılığı gösterdikleri durumda sermayenin siyaset alanındaki krizi, düzeni büyük sıkıntılara sürüklemeye adaydır. Halihazırda sınıf hareketi planında bunun önemli imkanlarının olduğu 14 Mart’ta bir kez daha açığa çıkmıştır. Uzun yılların ardından ve bunun sağladığı birikimle gerçekleşen bu eylemin bir günde sönüp giden bir saman alevi olarak kalmaması devrimci açıdan günün en önemli sorunudur. Bu çerçevede sınıf hareketinin büyümeye, gelişip serpilmeğe gebe dinamiklerinin yolundan saptırılmaması hayati bir önem taşımaktadır.

Bunun sağlamanın, demek oluyor ki sermayenin her tür kirli oyununu ve saptırıcı manevrasını boşa çıkarmanın sorumluluğu ise, sınıf mücadelesinin gelişmesinden yana olan tüm güçlerin, öncelikle de işçi sınıfı devrimcilerinin omuzlarındadır. 14 Mart’ı Newroz’a, Newroz’la birlikte baharın tüm canlılığını devrimci 1 Mayıs’a bağlayacak süreci örgütlemek, bu sorumluluğu yerine getirmenin en alt sınırı olarak görülmelidir.

Newroz ateşini devrim ateşiyle körükleylelim!

Newroz, Demirci Kawa'nın Dehak zulmüne karşı isyan bayrağını açtığı gündür. 21 Mart'ta Kürt halkı, Demirci Kawa'nın önderliğinde Dehak zorbalığına isyan etmişti. Newroz, Demirci Kawa'nın ezilenlerin temsilcisi olarak ortaya çıkıp Zalim Dehak'ın sarayını başına yıktığı gündür. Kürt halkını zulüm altında inleyen Dehak'ın saltanatı, böylece Kawa'nın öfkeli balyozuyla dağılıp gitmiş ve dağlarda özgürlük ateşleri yanmaya başlamıştır. Newroz, zulme karşı boyun eğmez direnişin simgesi olarak o günden bu yana yüzlerce yıldır her 21 Mart'ta dağlarda, ovalarda ve her yerde ateşler yakılarak kutlanmaktadır. Newroz'da yakılan ateş, özgürlüğün, başkaldırının ve yenilenmenin simgesidir. Sermaye devletini rahatsız eden de bugünün başkaldırı ve direnişin simgesi olması ve Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle özdeşleşmesidir.

Kürt halkı bu yıl Newroz'u önemli gelişmelerin yaşandığı bir dönemde kutluyor. Bu yıl Newroz, ABD emperyalizminin desteğinde sömürgeci sermaye devletinin işçi, emekçi ve özellikle de Kürt halkına karşı topyekün savaş ilan ettiği, içte ve dışta operasyonları tırmandırarak sürdürdüğü, öte yandan Güney Kürdistan'a yönelik başlatılan işgal harekâtının PKK'nin sergilediği kararlı direniş ve ABD'nin "bitir" emri üzerine sömürgeci Türk sermaye devletinin geri çekilmesiyle sonuçlandığı koşullarda kutlanıyor.

Sömürgeci sermaye devleti, başarısızlıkla sonuçlanan Güney Kürdistan'ı işgal provasının sonunda ağır bir siyasi darbe aldı. Başta Genelkurmay olmak üzere yönetici güç odakları istedikleri gibi at oynatamayacaklarını böylece görmüş bulunuyorlar. Dahası, ABD'nin de baskısıyla hezimet içinde sonuçlanan geri çekilmenin ardından, içerde başta düzen güçleri olmak üzere toplumun hemen her kesiminde yoğun tartışmalar başlayarak orduya yönelik kuşku ve sorgulama derinleşmektedir. Bu durum, sermaye düzeninin rejim krizini derinleştiren bir rol oynamış, ordu ile diğer düzen güçleri arasında çatışmaya yolaçmıştır.

Güney'den çekilmek zorunda kalan Türk ordusunun Kuzey Kürdistan'daki operasyonları, Kürt halkı üzerindeki faşist-şovenist baskı ve zulüm tüm hızıyla sürüyor. Kürt hareketinin düzen içinde çözüm arayışlarına rağmen Türk sermaye devletinin yanıtı daha çok baskı ve daha çok operasyon olmaktadır. Geleneksel inkâr ve imha anlayışı bir milim bile değişmemiştir. Sömürgeci sermaye devleti, en küçük bir kıpırdanışı boğmakta tereddüt etmemektedir. İstedikleri tam ve kesin bir teslimiyettir.

Kürdistan zaten yıllardır fiili bir kirli savaş alanıdır. Dahası, Türk sermaye devletinin Kürt halkına yönelik daha geniş çaplı saldırı ve imha planları her zaman için gündemdedir. Başta Kürt sorunu olmak üzere temel hiçbir sorununu çözemeyen sermaye devleti, artık her alanda tam bir açmazın içindedir. Yine de düzen güçleri aralarında ne kadar dalaşsalar da en iyi anlaşmışları nokta, Kürt halkının mücadelesini boğmak, mücadele azmini bitirmektir. Bu konuda en azılı faşistleriyle en yumuşak görünen liberaller hemfikirdirler.

Ancak buna rağmen Kürt halkının mücadele azmi kırılmamıştır. Derin bir öfke birikmekte ve değişik

vesilelerle patlak vermektedir. Kürt halkının ulusal özgürlük istemi bir türlü bastırılmamaktadır. Kürt halkı işte bu koşullar altında yeni bir özgürlük bayramına, Newroz'a hazırlanıyor. Yeniden alanlara çıkmak, yeniden ateşler yakıp ulusal özgürlük ve eşitlik talebini dile getirmek Kürt halkının en doğal hakkıdır.

Bu süreçte Amerikan emperyalizmi rakiplerini etkisizleştirmek ve Ortadoğu'ya tümüyle egemen olmak için bölge halklarına savaş ilan ederek hegemonyasını pekiştirmeyi hedefliyor. Bir yandan Güney Kürdistan'daki işbirlikçileri vasıtasıyla Kürtlerin hamiliğine soyunurken, öte yandan Kuzey Kürdistan'daki Kürt hareketini etkisizleştirmek için Türk sermaye devletine destek sunarak, bir taşla birkaç kuş vurmaya hedefliyor. Kuşkusuz ki, ABD emperyalizminin bu planlarından en çok etkilenecek, yeni acı ve gözyaşlarına boğulacak olan, başta Türk ve Kürt olmak üzere tüm Ortadoğu halklarıdır.

Bu nedenle Newroz, bölgede egemenliğini pekiştirme ve halkları birbirine kırdırmaya dayalı yağma savaşı peşinde koşan ABD emperyalizmine ve kaderini onunla birleştirmiş Türk sermaye devletinin Güney Kürdistan'a operasyonlar yaparak PKK'yi etkisizleştirme, Kürt halkının ulusal ve demokratik istemlerini kan ve zulümle bastırma saldırısına karşı birleşik, kitlesel ve militan direnişin örüldüğü bir gün olarak kutlanmalıdır.

Ortadoğu'daki saldırganlığa karşı ortak bir mücadele platformu yaratmak, Filistin'de, İran'da, Afganistan'da, Irak'ta, Türkiye'de Newroz ateşinin sınıfsal anlamını bir kez daha haykırmak, halkların özgürleşmesinin, sömürün ortadan kalkmasının mücadelesini daha bir kararlılıkla savunmak bugün tüm Ortadoğu halklarının ortak görevidir. ABD'nin Irak'ta kanlı komplolarını artırmaya, İran ve Suriye'ye de saldırı planları yapmaya başladığı şu günlerde halkların birlikte mücadelesi her zamankinden daha da önemli hale gelmiştir. Bugün gelinen nokta kritiktir ve halkların kaderlerini derin bağlarla birbirine bağlamaktadır. Bugün Demirci Kawa'nın balyozu bütün Ortadoğu işçi sınıfı ve ezilen halklarına gereklidir. Bölgenin tamamında büyük bir ateş yakmak, bütün emperyalist soyguncuları ve sömürgeci işbirlikçilerini defetmek, özgür ve kardeşçe ilişkileri kurmak bütün Ortadoğu halklarının ortak görevidir.

Öte yandan, Türkiye cephesinde sermaye düzeni

ve devleti tarafından beslenip büyütülen şovenizm halkların ortak mücadelesiyle püskürtülmelidir. Bu koşullarda işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini öne çıkarmak, şovenizme karşı tereddütsüz bir mücadele yürütmek ve Newroz günü Kürt, Türk, Ermeni, Laz demeden sömürgeci sermaye devletinin karşısına dikilmek hayati önemde bir

sorundur. Kawa'nın balyozunu bütün zalimlerin tepesine indirmek, Dehaklar'ın karşısına tek bir yürek tek bir yumruk olarak çıkmak hepimizin görevidir.

Newroz, bugünün zalim Dehaklar'ına karşı bir başkaldırı ve isyan günüdür. Bu zalim Dehaklar karşımıza bazen İMF, bazen Dünya Bankası, bazen Irak'ı, Afganistan'ı ya da başka ülkeleri işgal eden Amerikan güçleri olarak çıkıyor... Bu Dehaklar kılık değiştirmiş şekilde Tuzla tersanelerinde işçilerin ölümü pahasına kâr hırsı ile gözleri kararmış tersane patronu

olarak, bazen ülkeleri birbirine düşüren ve silah satan ölüm tacirleri, bazen sokaklarda eylemci çocukları öldüren üniformalı katiller olarak çıkıyorlar... Bazen de bu zalim Dehaklar halkların diline kelepçe vurmuş, beynine ipotek koymuş zorbalılar olarak karşımıza çıkıyor... Bu Dehaklar dünyanın dört bir yanına dağılmış, kendi çıkarları, kâr hırsları için dünya halklarına zulmediyor...

Bu çağdaş Dehaklar'a karşı mücadele edebilmek için biz de Demirci Kawa'nın ruhu ve azmini kendimizde toplamalıyız. Dehaklar'ın zulmüne karşı birlikte mücadele etmeli, Newroz'da Kürt-Türk demeden tüm işçi ve emekçiler olarak alanlarda olmalıyız. Taleplerimiz sadece Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik talepleriyle sınırlı kalmamalıdır. Taleplerimiz, Türk-Kürt tüm işçi ve emekçilerin sınıfsal talebiyle birleştiği ölçüde güçlenecek ve gerçek anlamını bulacaktır.

Newroz'u birleşik devrimci mücadelenin geliştirilip ileri taşındığı, halkların özgürlüğü, eşitliği ve gönüllü birliği için mücadelenin her cephede yükseltildiği bir gün yapalım!

Newroz'da özgürlük talebini bir kez daha haykırmak, Newroz ateşini devrim ateşiyle körüklemek için alanlara çıkalım!

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için Newroz ateşlerinin başına!

AKP'ye kapatma davası ve karartılan bilinçler!

Tam da saldırı yasalarına karşı mücadele yükselmeye başlamışken, AKP'yi kapatma davası gündeme bomba gibi düşmüş bulunuyor.

Daha bir gün önce SSGSS'ye karşı iş bırakma ve sokak eylemlerini öne çıkarmak zorunda kalan basın-yayın organları, şimdi artık yeni bir konu bulmuştur. Sabahtan akşama bu kapatma davası konuşulup tartışılmakta, konuşturulup tartışılmaya çalışılmaktadır.

Saldırı yasalarına karşı mücadele, kuşkusuz ki bir medya savaşı değil. Medya konuyu işlemediği zaman mücadele duracak, göstermediği zaman unutulacak değil.

Konu, bu yeni gelişmenin mücadele ateşini söndürebilme ihtimalidir ki, bu söndürme işinde de temel görev yine medyaya düşmektedir. Ancak görev medyaya düşse de, ihtiyaç sahipleri ağzını açmış orta yerde duruyor. Sermaye yasanın bir an önce çıkarılmasını isterken, görevli hükümet, kapatma davasıyla yaşadığı sıkışmada, ihtiyaç sahibi sermayenin desteğini pekiştirme taktiği uyguluyor. Yasa saldırısına karşı eylem günü ekranlara çıkıp “belagat”ını kitleleri azarlayarak, “yasaları çiğnediniz” tehditleri savurarak sergileyen Erdoğan, aynı günün akşamı, kapatma davasını duyar duymaz yasayı geri çektiğini açıklıyor. O, bu taşla birden fazla kuş vurmayı da arzuluyor kuşkusuz. Hem sermaye sınıfı yarım kalan işini bitirmesi için hükümete desteğini sürdürecektir, hem de yasa geri çekildi diye kitle muhalefeti sönmülenecektir.

Zaten reformist-sendikalist kanatta mücadele oklarını hep hükümete yöneltme, hedefi hükümete daraltma darbakışı hakim. Şimdi kapatma davası gündeme geldiğine, bu saldırı yasalarını çıkararak hükümetin “gıtme” ihtimali doğduğuna, üstelik yasa da geri çekildiğine göre, AKP hükümetiyle birlikte saldırılardan da kurtulma umudu da doğmuş demektir. Şimdi işçi ve emekçi kitlelerin bilinci işte bu tür saçmalıklarla karartılmaya çalışılacaktır.

Ne iyi ki, RTE'nin yine yalan söylediği çok geçmeden ortaya çıkmış, yasayla ilgili görüşmeler kaldığı yerden sürdürülmeye başlanmıştır. Hem Emek Platformu'nda yer alıp hem hükümetle görüşmelere katılan Türk- İş, yine yasada değişiklik yapılmasından dem vurmaya başlamıştır. Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu ise “değişiklik değil, iptal” çağrısıyla çalışmalarını sürdürüyor.

Bilinci karartılmaya çalışılan sadece işçi ve emekçi kesimler de değil. Konu medyada öyle ele alınıyor ki, sanki hükümetteki bir partiyi kapatmak yargının harcıdır sanırsınız. Ancak burada da konu, demokratik seçimlerle işbaşına gelmiş bir partinin bir hukuk darbesiyle kapatılmaya çalışılması hukuksuzluğu değildir. Hükümet partisine yönelik bu saldırının anti-demokratik olması da değil. Konu, AKP'yi hükümete taşıyan

gücün, ABD emperyalizminin, “deliğe süpürme” kararı olmadan ona dokunmanın, “bağımsız” Türk yargısının harcı olmamasıdır. Kitlelerin gözü önünde gelişen kimi kritik olaylara rağmen bu gerçeğin kitlelerden gizlenmeye, bir kurgunun gerçekmiş gibi yutturulmaya çalışıldığını izlemekteyiz. Yani bilinci saptırılmaya çalışılan aynı zamanda düzenin laik cenahında konumlanmış olan emekçilerdir. Bu kitleler, daha CHP ile kurmaylar arasında çıkan uşaklık kavgasının ateşi küllenmeden, uşaklık konusunda edinmiş oldukları yarım yamalak bilgilerden bile soyundurulmak istenmektedir. Türkiye politikasının Beyaz Saray'dan, savunmasının Pentagon'dan yönetildiği gizlenmeye çalışılmaktadır.

Diğer yandan, başta AKP olmak üzere, MHP'sinden CHP'sine tüm gerici düzen partileri, bu vesileyle, demokrasi havariliği yarışına girişmiş bulunuyor. MHP AKP'nin demokrasi havarisi kesilmesinden yakınırken, CHP de AKP'den daha demokrat olduğunu ispat için kapatma davasının anti-demokratikliğini anlatıyor. Her biri AKP ve Erdoğan'a karşı DTP örneğini öne sürüyor. *O'na dava açıldığında farklı konuşuyordun, şimdi farklı, sen sadece kendine mi Müslüman'sın*, dokundurmalısıyla demokrat olmadığını kanıtlamaya çalışıyor. Fakat örnek sadece örneklikte kalıyor, çünkü “demokrasilerde parti kapatılmaz mı?” sorusunun yanıtı, bu en demokrat baylarda, teröre destek verenler” hariç kapatılmamalıya, yani Erdoğan'ınki ile aynı kapıya çıkıyor.

Bu yanlarıyla kapatma davası, emperyalizme göbekten bağımlı sermaye düzeni ve devletine katıksız bir hizmet sunmakla kalmıyor, aynı zamanda, sermayeye saldırı hükümeti olarak hizmet eden AKP'yi “mağdur” konuma düşürerek aklamaya, güçlendirmeye de hizmet ediyor.

Kapatma davasının bulandırdığı suları durultmak, elbette yine devrimci harekete, sınıf bilinçli işçi ve emekçilere düşüyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitlelere yönelik saldırı ve yıkım programları, İMF-TÜSİAD şahsında simgelenen emperyalist-kapitalist sermaye düzenine aittir. AKP hükümeti ve dinci başbakanı bu programları hayata geçirme görevini, kendinden önceki hükümetin ‘solcu’ başbakanı Ecevit'ten devralmıştı. Uygulama konusunda kendinden önceki hükümeti aratmadı. Tüm işçi ve emekçiler emin olsun ki, AKP'den sonra hükümet görevini devralan parti veya partiler de aynı azimle sürdürecektir saldırı programlarını. Onlar sermayenin hükümetleridir çünkü. Görevleri sermaye sınıfına ve düzenine hizmettir.

Bu temel bilgi, hiçbir şart ve koşulda (hükümet partisine kapatma davası açıldığında da) işçi ve emekçilere unutturulmamalıdır. Şimdi görev, saldırı programına karşı mücadeleyi kaldığı yerden ve hiç aksatmadan, daha da güçlendirerek sürdürmektir.

Düzenin “siyasal çözüm” adına Kürt emekçilerine vaadi:

Ulusal ve sınıfsal köleliğin katmerlenmesi!

Tayyip Erdoğan, *New York Times* gazetesine verdiği demeçte, önümüzdeki birkaç ay içerisinde Kürt sorunu kapsamında bazı adımları atmaya hazırlandıkları mesajını vermiş. Açıklamasına göre, bu adımlardan ilki bölgedeki yatırımları teşvik etmek üzere hazırlanan 12 milyar dolar değerinde bir kaynak, diğeri ise Kürtçe TV'nin önündeki engellerin kaldırılmasıymış. Medyadan yapılan yorumlara göre, devlet televizyonunun kanallarından biri tümüyle Kürtçe yayın yapar hale getirilecektir.

Erdoğan'ın bu açıklamaları, çoğu düzen mediasında köşe sahibi olan liberal güçler tarafından “kara hareketinden sonra sırası gelen kapsamlı çözüm paketi”nin açılmakta olduğuna yorumlandı ve coşkuyla karşılandı. Demek ki, beklentileri boşuna değilmiş, kara hareketi bir tarafında “siyasal çözüm”ün olduğuna kapsamlı bir paketin bir parçasıymış...

Doğrusu, bu liberal çevreler kendi cephelerinden bir gerçeği ortaya koyuyorlar. Evet, bu devlet, kara hareketinin da içerisinde olduğu sopa politikasıyla bir arada kullanılmak üzere hazırlanmış ABD patentli bir “siyasal çözüm planı”na sahiptir. 5 Kasım anlaşmasıyla yürürlüğe sokulan bu plan, Kürt burjuvazisi ile birlikte ara sınıf ve katmanları düzene entegre etmeyi, diğer taraftan esasında Kürt emekçilerinin ve yoksullarının desteği ve enerjisine dayanan militan güçleri marjinalize etmeyi amaçlamaktadır. Bu plan, Güney Kürdistan'da devletleşme yönünde mevziler kazanan bölgenin Kürt burjuvazisinin de Kerkük petrolerinden mahrum bırakılmasıyla Bağdat'a bağlanması politikasının bir parçasıdır. Amaç, Güney Kürdistan özgünlüğünde elde edilen Kürt mevzilerini sakatlarken, Kuzey Kürtleri'ni başarma umutlarını kırarak Ankara'ya bağlamaktır. Yani özcesi, her iki parçada da Kürt burjuva sınıf ve katmanların parçalara egemen Arap ve Türk burjuvazisinin egemenliğine sağlamca bağlamaktır.

İşte bunun için militan Kürt mevzilerine yönelik askeri abluka yanında Kürt burjuva güçlerini düzene bağlayacak siyasi ve ekonomik adımlar da atılabilecektir. 12 milyar dolarlık devasa kaynak, bu bakımdan son derece işlevsel bir adım olacaktır. Kürt burjuvazisi, böylelikle düzenle olan bağlarını daha da güçlendirecek, zaten AKP üzerinden düzenle kurduğu köprüleri sağlamlaştıracaktır. Düzenin Kürt burjuvazisini düzene bağlamak üzere hazırladığı plandaki ekonomik ve sosyal tedbirler bundan ibaret değildir. Kürt yoksullarının emeğini burjuvaziye yem yapmak için düşünülen bölgesel asgari ücret uygulaması bu tedbirlerden en önemlilerinden biridir. Diğer taraftan Kürtçe TV gibi bir adım da, hem Kürt burjuvazisinin ulusal hassasiyetlerini tatmin edebilecek, hem de umutları kırılmış Kürt yoksul emekçilerini en azından bir süreliğine aldatabilecektir.

Köşe taşları bu biçimde ortaya konulan “siyasal çözüm paketi”nin Kürt burjuvazisi için hazırlandığı gün gibi açıktır. Bu paketten, Kürt yoksul emekçi halkın payına daha katmerli bir sömürü ve kölelik dışında başka bir şey düşmeyecektir. Bölgedeki yoğun işsizlik ve sefalet Kürt burjuvazisinin ve onunla birlikte elbette Türk burjuvazisinin sefil çıkarları için değerlendirilmek istenmektedir.

Kürtçe TV gibi adımların ise gerçekte ulusal mücadeleyi kırmak uğruna hazırlanmış bir dalgakıran olmak dışında bir işlevi bulunmamaktadır. Zira bugün uydu kanalları yoluyla zaten fiilen boşa çıkarılmış bir yasağın kaldırılacak olmasından başka bir anlam taşımamaktadır. Durum bu iken, düzen cephesi bu adımı devletin bir lütfu gibi gösterecektir. Liberal çevreler de bu kırıntı dahi sayılamayacak adımı parlatmak uğruna bin dereden su getireceklerdir.

Kürt emekçileri bu aldatıcı adımlara itibar etmemelidir. İtibar edecek Kürt burjuva güçlere ve liberal çevrelere de kanmamalıdır. Haklar ancak mücadeleyle alınır. Kürt emekçileri kendi deneyimlerinden bu gerçeği iyi bilmektedir. Yapılması gereken, ulusal ve sınıfsal talepler etrafında devrimci bir mücadele çizgisinde derlenip toparlanarak harekete geçmektir.

Neofaşist şebekenin şefi Dick Cheney'in ziyareti...

Ankara'daki işbirlikçilere yeni suçlara ortaklık dayatılıyor!

Ertelenen Türkiye ziyaretini gerçekleştirecek ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney, Ankara'daki üst düzey devlet erkânıyla buluşuyor. Savaş kundakçısı neofaşist şebekenin en azılısı kabul edilen Dick Cheney Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül, Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile görüşmelerde bulunuyor.

"Başkan yardımcısı" sıfatı taşıyan, ancak Bush yönetiminin en etkili ismi olduğu konusunda şüphe bulunmayan bu azılı kan dökücü, Irak işgalinin baş mimarlarından. Aynı zamanda ABD emperyalizminin 1989-1993 yılları arasındaki Panama işgali, 1990-1991 yıllarında gerçekleşen 1. Körfez Savaşı gibi vahşi saldırıları da yönetenlerden biriydi. Yanısıra bu zat Amerikan petrol tekeli Halliburton'ı da yönetmektedir.

Bush yönetimindeki özel konumu gereği kritik dönemlerde yurtdışı seyahatlerine çıktığı bilinen Cheney'in bu gezisinin zamanlaması de dikkat çekicidir. Türkiye'den önceki dört durağı da -Umman, Suudi Arabistan, İsrail, Filistin- aynı şekilde dikkat çekici bulunmuştur. Genel kanı şudur: Bu gezinin temel gündemi İran'a olası bir askeri saldırıya hazırlıktır!

Tabii gezinin zamanlaması da dikkatlerden kaçmıyor. Cheney'in Ortadoğu'ya gelişi, İran'a askeri bir saldırı yapılmasına karşı olduğunu açıkça ifade eden ABD'nin Ortadoğu'daki işgalci güçlerinin Merkez Komutanlığı'nın başındaki Amiral William Fallon'un istifasının hemen ertesine denk düşüyor.

Bu göreve geleli ancak bir yıl olmasına rağmen istifa eden Amiral Fallon'un, haydutlar çetesi ve başındaki Bush'un Ortadoğu'daki kan denizini daha derinleştirme fikrini onaylamadığı için bu kararı aldığı konusunda herhangi bir şüphe bulunmuyor. Demek ki Dick Cheney, İran'a olası bir saldırının önündeki önemli bir engeli ortadan kaldırıp öyle gelmiştir Ortadoğu'ya. Amiral Fallon'u istifaya zorlayarak, Ortadoğu'daki işgalci güçlerin şefini bile harcamaktan kaçınmayacağı mesajını veren neofaşist şebeke, İran'a saldırı konusunda ne kadar gözü dönmüş olduğunu dünyaya göstermiştir.

Öte yandan, Ortadoğu'yu yakından bilen, ABD dış politikasının ise yıllardır izini süren Stephen Kinzer, Seymour Hersh gibi batılı gazeteciler de Amiral Fallon'un istifasını İran'a saldırının habercisi olarak değerlendiriyor.

Gezinin kapsadığı duraklara gelince...

Savaş kundakçısının uğradığı Umman, Amerikan savaş gemilerinin lojistik üssünün merkezidir. Petrol kuyuları üzerine dikilen bayrakların altında kurulan devletlerden biri olan Umman, aynı zamanda olası bir saldırıda petrol akışını durdurmak isteyecek olan İran'ın kapatabileceği Hürmüz Boğazı'nın karşı tarafında bulunuyor. Suudi Arabistan ise, Pentagon komutasındaki emperyalist saldırılarda hem savaşın mali finansmanı hem petrol tedarikinin aksamaması açısından ABD için kritik bir rol oynamaktadır. İsrail ise, bilindiği üzere İran'a saldırının bir an önce yapılmasını isteyen siyonist caniler sürüsünün üssüdür. Dahası olası bir saldırıya ABD ile birlikte fiilen katılmasına kesin gözüyle bakılan İsrail, bu arada Ortadoğu'nun kitle imha silahları deposu olan tek devlettir. Cheney'in Filistin'e gitmesi ise, iğrenç bir mizansen olmakla birlikte, İran'a olası saldırı öncesinde Filistin sorununa "çözüm" ürettik görüntüsü

yayarak ABD uşağı Arap devletlerini rahatlatmayı amaçlıyor.

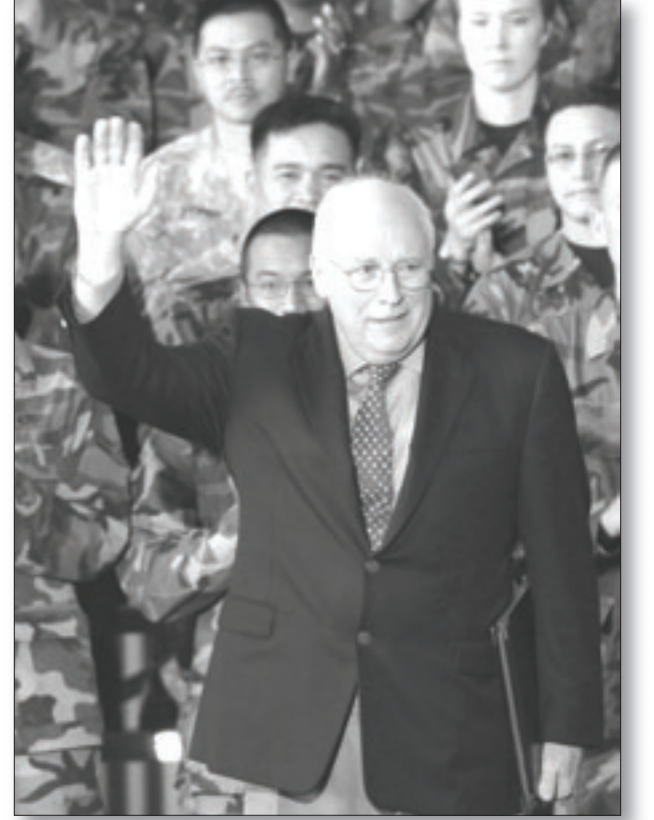
Ankara, neofaşist şefin Ortadoğu gezisinin kritik durağı sayılıyor. Savaş aygıtı NATO'nun ikinci büyük ordusunu besleyen Türk sermaye devleti, Kürt halkına karşı giriştiği saldırının vizesini veren savaş kundakçılarını "diyet borcu"nu ödemekle mükellef olduğuna göre, gangsterler şebekesinin elinde güçlü kozlar bulunmaktadır. Ankara'daki işbirlikçilere karşı efendi olmanın rahatlığıyla da hareket eden Bush ve şebekesi, Türkiye topraklarında İran sınırına yakın bölgede "füze kalkanı" yerleştirmek istediğini bir süreden beri dillendiriyor. Bu arada savaş aygıtı NATO şefleri de, Türkiye'yi kapsayan bir proje üzerinde çalıştıklarını açıkladılar.

Türk gazetecilere bilgi veren NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer, ittifakın kısa menzilli bir savunma sistemi üzerinde çalıştığını söyledi. NATO'nun planladığı kısa menzilli füze sisteminin Türkiye, Yunanistan, Bulgaristan ve Romanya'yı kapsayacağını kaydeden Scheffer, söz konusu sistemin ABD'nin füze savunma sistemiyle birleştirilebileceğini de ifade etti.

Bu açıklama Türkiye'nin NATO daimi temsilcisi Tacan İldem tarafından da doğrulandı. Türkiye'nin NATO'nun kısa menzilli füze savunma sistemini desteklediğini belirten Brüksel'deki Türk görevli, ancak şu aşamada bu konuda herhangi bir karar alınmadığını öne sürdü.

Bilindiği gibi Bush liderliğindeki savaş çetesinin bir diğer talebi, Afganistan'a daha fazla Türk askeri, başkent Kabil'de bulunan bin 500 Türk askerinin ise çatışmalı bölgeye kaydırılmasıdır. Daha önce NATO şeflerinin dile getirdiği talebin Dick Cheney tarafından da gündeme getirileceği ifade ediliyor.

Efendilerini Ankara'da ağırlayacak olan Amerikan işbirlikçileri her zamanki gibi görüşmeleri kapalı kapılar ardında gerçekleştiriyorlar. Buna karşın hem Ankara hem Washington kulislerinden bilgi devşiren görevli "gazeteci"ler, Ankara'daki görüşmelerde öne

çıkacak başlıkları yazmaktadırlar.

Görünen o ki, Ankara'da yüksek devlet erkânıyla görüşen neofaşist şebekenin şefi Dick Cheney, işbirlikçi Türk burjuvazisi ve onun devletini emperyalist-siyonist güçlerin komşu haklara karşı işlediği ağır suçlara daha aktif şekilde katılmaları için dayatmalarda bulunuyor.

Dışa dönük bu saldırganlığın faturasının işçi sınıfına, emekçilere ve ezilen Kürt halkına ödetilmek isteneceğine kuşku yoktur. Hem hazırlanan faturaları ödemeyi reddetmek hem komşu haklarla enternasyonal dayanışmayı yükseltmek için emperyalizme ve gerici işbirlikçilerine karşı mücadelenin kararlılıkla yükseltilmesi gerekiyor.

Irak işgali 5. yılında, direnişi de!

ABD emperyalizminin Irak topraklarını işgali 5. yılını doldurdu. İşgalin 5. yılında İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu 15 Mart'ta Kadıköy'de işgal karşıtı bir miting düzenledi.

Miting, yürüyüş kolunun Tepe Nautilus önünde toplanmasıyla başladı. Yürüyüş boyunca "Savaşa değil eğitime bütçe!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Susma haykır savaşa hayır!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı. Kortejlerde ayrıca işgal karşıtı sloganlar ve direnen halklarla dayanışma mesajları verildi.

ABD Irak'ı terket!

Miting alanında yapılan ortak açıklamada ABD'nin Irak'ı derhal terketmesi istendi. Halkların kardeşliği vurgulandı. Mitingte emperyalist işgalin özünü karartan politik bakışların yanısıra emperyalist işgale karşı direniş sloganları ve halkların kardeşliği vurgusu yer aldı.

Dick Cheney kimdir!

Ortadoğu üzerine kanlı satranç bir şekilde sürerken, Türkiye de geç kaldığı kaldığı sürece "sınır ötesi" tiyatrosuyla bir şekilde yeniden müdahil olmayı başardı. ABD'nin izniyle başlayan sınırötesi operasyon yine ABD'nin "tamam bittisiyle" sonlanmış, sermaye devleti Kürt halkının özgürlük mücadelesine yine bombalarla cevap vermişti. Ancak operasyon tiyatrosundan geriye kalan, Kürt halkının her şeye rağmen sesinin boğulamayacağı gerçeği ve sermaye devleti ve ABD arasındaki pazarlık konusunda açığa çıkmayan gerçekler oldu.

Süreç 5 Kasım'da sermayenin yeşil gömlekli prensinin ABD'de huzura çıkmasıyla başladı. Ardından askerlerle yapılan görüşmeler ve ordunun ABD ziyareti sonucu zor bela birkaç sorti jet uçuşu ve dünyanın gözünü diktiği bir coğrafyaya birkaç kilometre sokulma hakkı kazanan sermaye devleti, yakın zamanda operasyondan devreden borçlarını kapatmak zorunda kalacak. Ancak o zaman biz bu pazarlığın sonuçlarını öğrenebileceğiz. Yine de işin bir şekilde İran'a uzanacağını kestirmek zor değil. İşte bu pazarlık için belki de Bush'tan daha kilit bir adam, Dick Cheney, Ortadoğu turunun son durağı olarak Türkiye'yi seçti.

Bu turun tüm Ortadoğu halkları için anlamını göstermek için Dick Cheney'nin yaptıklarını anlatmak yeterli olacaktır. Elbette bu kan ve gözyaşının ortasında Türkiye payına düşenler, düşecekler için de yeterli olacaktır.

Vietnam savaşından kaçan bu zatın Amerikan savaş makinesinin dünyayı kasıp kavurmasında başrol oynadığı, bu işten çok büyük paralar kazandığı biliniyor. ABD'nin derin devletinin başı olarak kabul edilen Cheney, işe Mart 1989-Ocak 1993 tarihleri arasında George H. W. Bush hükümetinde Savunma Bakanlığı yaparak başladı. Tüm görevlerinde mutlak bir savaşın yaşanması "rastlantısı" Panama müdahalesini ve 1. Körfez Savaşı'nı yönettiği sırada da yakasını bırakmadı. 1995-2000 yılları arasında özel sektöre dönen Cheney **Halliburton** firmasının genel müdürlüğünü yaptıktan sonra, 2000 yılı seçimlerinde başkanlığı kazanan Bush, Cheney'i tekrar Savunma Bakanı yaptı. Ancak her şey bir yana, Halliburton şirketinde yaşananlar, bu şirketin yaptıkları, kapitalizm ve savaş gerçeğini açıklamak için fazlasıyla yeterlidir.

Halliburton Energy Services (Halliburton Enerji Hizmetleri), merkezi Houston Teksas'ta bulunan çokuluslu bir şirkettir. 95 binden fazla çalışanı var ve gelirleri 20 milyar doları aşan şirket, teknik ürünler, petrol ve gaz bulunması, çıkarılması ve üretiminin sağlandığı Enerji Hizmet Grubu ve rafineriler, petrol tesisleri, boru hatları ve kimyasal tesislerin kurulmasıyla uğraşan KBR Grubu olarak iki alanda etkinlik gösteriyor.

Kısaca şu an ABD'nin "demokrasi" savaşlarının tüm "yan" sonuçları bir şekilde bu şirketin çalışma sahası. Şirketin, Amerikan ordusu ve devletiyle olan ilişkileri Vietnam Savaşı sırasında, Vietnam'da askeri üs, hava alanları, yol vb. inşaatına dayanmaktadır. Halliburton aleyhinde hiçbir soruşturma başlatılmıyor. Çünkü Amerikan Başkanı Bush, bu konuda Halliburton'a arka çıkıyor. Baba Bush'un ardından siyasete ara veren Cheney 2000 yılında tekrar George W. Bush'un başkan yardımcısı olarak siyaset perdesine geri döndü. 5 yıl kadar

Halliburton'un yönetim kurulu başkanlığını yapan Dick Cheney'in Halliburton'da çalıştığı bu 5 yıl içerisinde 100 milyon dolara yakın maaş ve bonus aldığı ortaya çıkartıldı. 2001 yılında Dick Cheney hala Halliburton'dan maaş alıyordu. 2001, 2002 ve 2003 yıllarında Cheney şirkette yönetici konumunda gözükmemesine rağmen, kendisinin, eşinin ve çocuklarının hesaplarına milyonlarca dolarlık para transferi yaptığı Irak savaşının üçüncü ayında ortaya çıktı. Tepkilere rağmen gidişat değişmedi, bu vesile ile demokratların Başkan'ı yargılama önerisi Amerikan Supreme Court'u (ABD hukukundaki en yüksek mahkeme, üyeleri çok büyük yetkilerle donatılmıştır) tarafından reddedildi. (Supreme

Court'daki üyelerin büyük bir çoğunluğu baba Bush ve oğul Bush döneminde bu mevkiye getirildiler)

Özetle yargılanamaz bu şirket bir yandan savaşlarda kasasını doldurmaya, bir yandan da siyasetle kurduğu sıkı bağlarla siyasetin bizzat kendisi olarak kendini var etmeye devam ediyor.

Newsweek dergisinde yayımlanan "The United States of Halliburton" (Halliburton Birleşik Devletleri) başlıklı bir yazı, Halliburton'un Vietnam Savaşı'ndan bugüne kadar yaptıklarının sadece Irak'daki petrol savaşı ile sınırlı kalmadığına, Muhafazakar Parti'nin yönetiminden tutun, eyalet valilerini yönetmeye kadar birçok alanda Amerika Birleşik Devletleri'ni yönettiğine dair çok önemli kanıtlar sundu.

Cheney yatırımlarını kontrol etmeye gelirken, duraklarından birisi de sadık uşağı Türk burjuvazisinin evi oldu. Amerikan yönetiminin bir yetkilisi Cheney'in Türkiye'ye yapacağı bu ziyarette mesajının, ABD'nin "PKK'nın bertaraf edilmesi gereken terörist bir örgüt olduğu" konusunda hemfikir olduğu ve bu sorunla baş etmesi için Türkiye'yi desteklemeye devam edeceği olacağını söyledi. Yani hesaplar ve pazarlıklar yine bir şekilde Kürt halkı üzerinden yapılıyor. Ancak son hedefin İran olduğu zaten Cheney'in gezisi sırasında müttefiklere, "bu ülkenin bölgede artan etkisinin sınırlandırılması gerektiği" yönündeki ABD'nin görüşünü ileticeği yönündeki açıklamalarla yeterince net bir şekilde ortaya konuluyor.

Ümraniye katliamı lanetlendi!

15 Mart'ta 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan eylemle Gazi ve 1 Mayıs katliamları lanetlendi.

Saat 12:00'de PSAKD Ümraniye Şubesi'nde verilen yemeğin ardından saat 14:00'e doğru eylemin başlangıç noktası olan Cennet Düğün Salonu'na doğru yürüyüşe geçildi. Yaklaşık 400 kişi "Gazi ve Ümraniye şehitleri ölümsüzdür!", "1 Mayıs şehitlerini unutmadık, unutmayacağız!", "Gazi ve 1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür!", "16 Mart Halepçe Beyazıt katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız!" pankartları şehit fotoğrafları ve dövizlerle Cennet Düğün Salonu önüne geldi.

Burada tekrar düzenli kortejler oluşturularak basın açıklamasının gerçekleştirileceği son durağa doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca katılımlarla sayısı 600'e yaklaşan kitle eylem boyunca "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Gazi'de/1 Mayıs'ta düşenler kavgamızda yaşıyor!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Katil polis 1 Mayıs'tan defol!", "1 Mayıs faşizme mezar olacak!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganlarını gur bir şekilde haykırdı.

Coşkulu geçen yürüyüşün ardından 15 Mart 1995'te katliamın gerçekleştiği 30 Ağustos İlköğretim Okulu'nun önüne gelindiğinde önce Gazi ve 1 Mayıs şehitleri ile tüm devrim şehitleri adına 1 dakikalık saygı duruşu gerçekleşti.

Saygı duruşunun ardından katliamda hayatını kaybedenlerden Genco Demir'in kızı Berrak Demir bir şiir okudu. Kitle adına basın açıklamasını ise yine Genco Demir'in kızı olan Berivan Demir okudu.

Açıklamada 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları da anılarak son dönemde gerçekleştirilen sınır ötesi operasyonda kınandı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından DTP İstanbul milletvekili Sebahat Tuncel kısa bir konuşma yaparak dün olduğu gibi bugünde katliamların lanetlendiği alanlarda olacağını ifade etti.

Her sene 15 Mart anmalarında yapıldığı gibi katliam noktasına kırmızı karanfillerin bırakılması ile eylem sona erdi.

13-14 Mart eylemlerinin ardından...

“Genel grev–genel direniş” güncelleşiyor!

Sınıf hareketi son yılların en hareketli sürecini yaşıyor. Bir yandan çeşitli fabrikalar ve havzalarda lokal direniş ve eylem süreçleri yaşanırken, diğer yandan da SSGSS üzerinden başlayan eylemlilik dalgası sınıf açısından yeni bir hareketlenmenin ilk sinyallerini veriyor.

Son dönem eylemlerinde gitgide yükselen bu eğrinin bu eylemlerde alınan kısmi başarıların bir ürünü olduğu açıktır. THY’de tüm baskılara karşın açığa çıkan kararlı tutumun sermaye cephesine geri adım attırması, yine tüm baskılara karşın Telekom grevinin 46 gün boyunca kararlılıkla sürdürülmesi ve elde edilen “kısmi kazanımlar” işçi hareketinin 2008 yılına bir moral-motivasyonla girmesini sağlamıştı. Uzun yıllardır yerel eylemliliklerin yenilgi ile sonuçlanmasının ardından açığa çıkan bu kazanımlar ve dahası artık unutulmuş bir silah olan grevin etkisinin kendisini göstermesi bu moral kazanımın en önemli yanını oluşturuyordu.

Topyekûn saldırının ilk adımı: SSGSS Yasa Tasarısı

Yine 2008 yılı sınıf hareketindeki bu kısmi canlanma eğilimine karşın sermayenin topyekûn saldırıları ile açıldı. Bir süredir özelleştirme vb. saldırılarla sınıfa parça parça vuran sermayenin, sınıfın tümüne yönelecek topyekûn saldırılar artık ertelenemez bir hal almıştı. 2006 yılından beri çeşitli vesilelerle ertelenen SSGSS Yasa Tasarısı bu topyekûn saldırının ilk adımını oluşturuyordu. Oluşacak kısmi tepkileri bertaraf edebileceğini düşünen sermaye, ardından kıdem tazminatının gaspı ve sendikal örgütlülüklerin tasfiyesi gibi saldırılara hazırlanıyordu.

Sınıf güçleri birleşiyor!

AKP şahsında sermayenin topyekûn saldırı hazırlıklarını yaptığı bugünlerde sınıf hareketi de bu saldırıya karşı uzun yıllardır gerçekleştirmediği bir birliktelik oluşturdu. Sendikalar, meslek örgütleri, reformist çevreler ve devrimci güçler, “Herkes Sağlıklı Gelecek!” şiarı altında birleşti. İstanbul’da atılan bu ilk adımlar zaman içinde başka kentlerde de yankı buldu. Birçok kentte oluşturulan Herkes Sağlıklı Gelecek Platformları hızla sermayenin SSGSS saldırısına karşı topyekûn direnişin mevzisine dönüştü.

Özellikle İstanbul’da bu platformun oluşumunun sancılı olduğunu belirtmek gerekiyor. Belki de ilk defa meslek örgütleri ve sendikalar ile devrimci siyasal güçlerin ortak bir platform etrafında biraraya gelmesi bu sancının temel gerekçesini oluşturuyordu. İlk günlerden bugüne merkezi bürokrasilerinin dümen suyundan bir türlü çıkamayan alt kademe bürokratları devrimci siyasal güçlere karşı mesafeli bir duruşu sergiliyorlardı. Diğer yandan da devrimci güçlerin bu alt kademe bürokratlarına karşı bir güvensizliği söz konusuydu. Bu karşılıklı güvensizlik, platformun ilk süreçlerinde bir işleyiş tartışmasına da neden olmuştu.

Ancak aylardır platformun yürüttüğü yoğun ve tempolu faaliyet bu güvensizlik halini de büyük oranda geride bıraktı. Platformun ortak bir zeminde işçi ve emekçi kitlelerine yüzünü çevirmesi, güçlü bir aydınlatma faaliyeti ile birlikte örgütlediği eylemler, özellikle meslek örgütleri şahsında devrimcilere karşı duyulan tedirginliğin de büyük oranda geride kalmasını sağladı. “Yukarı”dan beklenen kararlar zaman

içinde “yukarı”nın söyleyeceklerine rağmen platformun kendi tutumunun tartışılmasına dönüştü.

Ortaya çıkan bu tablo 13-14 Mart eylemlerinin de fiili-meşru hatta ilerlemesinin ve başarılı bir şekilde sonuçlanmasının temel nedenini oluşturdu.

13-14 Mart eylemlerinin gösterdikleri!

13 Mart eylemlerinin ve 14 Mart’ta gerçekleşen iki saatlik iş bırakma eyleminin kararı Emek Platformu şahsında üst kademe bürokratları tarafında alınsa bile, onları bu karara zorlayan sol güçlerin ve sendika şubelerinin yürüttüğü tempolu faaliyeti. Daha birkaç ay öncesinde “Yasada bir sıkıntı yok!” diyen, şubeleri SSGSS sürecinin dışında bırakmaya çalışan Türk-İş bürokrasisi özellikle İstanbul Şubeler Platformu’nun yürüttüğü tempolu faaliyet ve bunun basıncı ile iş bırakma kararını ilan etti. Yine birkaç ay öncesinde Türk-İş’e “Genel grev yapalım. Buna cesaret edemiyorsanız, en azından bir saat iş bırakalım!” diyen Çelebi’nin DİSK’i, genel kurullar sürecinde koltuk hesabı yapan KESK bürokratları ve diğer üst kademe bürokratları ise Türk-İş’in bu tutumu karşısında eyleme yedeklenmek durumunda kaldılar. Böylece süreci göstermelik bir dizi eylemle geçiştirmek niyetinde olan üst kademe bürokratlar hava boşaltma kabilinde de olsa ülke çapında iki saatlik bir iş bırakma kararının mimarı oldular.

Gerçekleştirilen 2 saatlik iş bırakma eylemi üst kademe bürokratlarının niyetini de bir kez daha ortaya çıkardı. Saldırıyı püskürtecek asıl gücün iş bırakma eylemi ile birlikte alanlara taşacak eylemler olduğu gerçeği orta yerde duruyorken, bürokratlar ısrarla iş bırakma eyleminin fabrika ve işyerlerinde gerçekleşeceğini söylediler.

Türk-İş 14 Mart’ta alan çıkışın önünü kesmek için bilinçli bir tutumla temsili bir eylem olan 13 Mart eylemini bir gövde gösterisine dönüştürdü. DİSK ve KESK cephesinden ise ne 13 ne de 14 Mart’ta alana çıkma yönünde bir irade bulunmuyordu. DİSK’in bu tutumu İstanbul cephesinden Genel-İş dışında karşılığını bulurken, KESK İstanbul Şubeler Platformu da KESK’in merkezi kararına karşın gerçekleştirdiği sevk eylemi ile 14 Mart’ta alanlardaki yerini aldı. Böylece 14 Mart eylemi üst kademe bürokratlarının engelleme girişimlerine karşın Herkes Sağlıklı Gelecek Platformu’nun süreç içinde tuttuğu yeri de açığa çıkarmış oldu. KESK ve Türk-İş İstanbul Şubeler Platformları HSGG Platformu ile alanlara akarken imzası olmasına karşın platformun çalışmalarına katılmayan DİSK şubeleri ise sürecin dışında kaldı.

Gerçekleşen faaliyet bundan sonraki sürecin de zemindir!

Geride kalan süreç bundan sonra sürecin nasıl ve kimler tarafından sürdürüleceğini de açığa çıkardı. İşçi ve emekçi kitlelerle buluşan, fiili-meşru eylemlere dayanan ve kısmi bir iş bırakma eylemi ile taçlanan aşama bundan sonrası için bir hayal olarak görünen genel grev-genel direnişin potansiyel imkânlarını da açığa serdi.

Bugüne kadar özellikle HSGG Platformu’nda tüm zorluklarına karşın sürecin “genel grev” hedefi ile örgütlenmesi gerektiği üzerine bir tartışma vardı. Ancak platformda yer alan kimi güçler, sendikalar ve meslek

örgütleri şahsında bu tartışma sınıf hareketinin güncel tablosu nedeni ile gerçekçi görünmüyordu. Bugüne kadar bu kurumlara genel grevin bir politik hedef olarak ele alınması, çalışmanın bu hedefe yönelerek yürütülmesi gerektiği, meselenin hiç de bugünden yarına bir genel grev örgütlemek olmadığı yeteri açıklıkta anlatılmamıştı. Zira bu biçimiyle bir grevin tablosunu da gerçekleşen iş bırakma eylemi ortaya sermiş oldu. Ancak önden güçlü bir faaliyetin yürütüldüğü alanlarda bu eylem güçlü bir şekilde sonlandırılmış oldu. Dahası bu alanlar tüm zorluklara karşın iş bırakma eylemini alan eylemleri ile birleştirdi. Bunun dışında kalan alanlarda ise 2 saatlik iş bırakma eylemi dahi tam anlamı ile uygulanamadı. Aralarında DİSK’e bağlı fabrikaların da olduğu birçok işyerinde eylem saatlerinde yapılan değişikliklerle eylem güdükleştirildi. Bu durum üst kademe bürokratlarının tepeden aldıkları eylem kararlarının uygulanabilirlik düzeyini de ortaya serdi.

Bugün, “genel grev-genel direniş” pratik bir yönelim olarak karşımızdadır. Tabii ki, 14 Mart eyleminde Emek Platformu’nun gerçekleştirdiği tarz ile değil. Topyekûn saldırıya karşı topyekûn direniş anlamına gelen “genel grev-genel direniş”in örgütlenmesi alanlarda yürütülecek çalışmaların güçlendirilmesi, bu çalışmalara sendika şubelerinin ve üyesi işçilerin etkin katılımı ve bugünden genel grev hedefi ile oluşturulacak komiteler ile mümkün olabilir. Bu pratik işleyiş ile birleşmeyen genel grev söylemi Süleyman Çelebi’nin aylardır attığı “hoş” nutuklardan ibaret kalacaktır. Zira, bu hoş nutukların gerçekliği 14 Mart eyleminde DİSK’in ibretlik tablosu ile de ortaya çıkmıştır.

Süreci örgütlemesi gereken ilericiler sendika şubeleri-meslek odaları ve devrimcilerdir!

13-14 Mart eylemlerinin bir diğer sonucu da üst kademe bürokratlarının sonuç alma hedefinden uzak uzlaşmacı tutumlarıdır. Kendilerini aşan bir irade ile gerçekleşen eylemler sermaye cephesini kısmen durdurmuş ve yeni menevralara yöneltmişken bürokratlar hemen sürecin olumlu olduğunu, sermaye hükümetinden görüşme beklediklerini dillendirmeye başladılar. Sermayenin bu saldırı konusunda ne kadar kararlı olduğunu, saldırıyı püskürtecek gücün ancak üretimden gelen gücün çok daha etkin bir şekilde kullanılması ile mümkün olacağını en iyi bilenlerden olmalarına karşın, onlar hava boşaltma amacıyla gerçekleştirdikleri eylemlerin ardından ihanetin de zeminini düzlüyorlar.

Bu durum bilinen bir gerçeği, SSGSS’nin ya da başka herhangi bir saldırının püskürtülmesinde Emek Platformu’na ve bürokratlarına güvenilmemesi gerekliliğini bir kez gösterdi. Bundan sonra bu mücadeleyi sürükleyecek olan “Herkes sağlıklı güvenli gelecek!” şiarı etrafında kenetlenen ilericiler sendikalar, meslek odaları ve devrimci güçler olacaktır.

Sermaye hükümetinin yaptığı açıklamaların rehabetine kapılmadan, sürecin bundan sonraki seyri EP bürokratlarına terkedilmeden çalışma daha da güçlenen bir tempo ile sürdürülmelidir. Sermaye devletine geri adım attırmak ve SSGSS Yasa Tasarısı’nı püskürtmek ancak “genel grev” politik hedefine kilitlenen, alanlardaki çalışmasını işçi ve emekçi kitlelere doğru daha da derinleştiren bir çalışma ile mümkün olacaktır.

İş bırakma eylemi İstanbul'da geniş yankı buldu!**“Genel grev–genel direniş!”**

Emek Platformu'nun 14 Mart günü 2 saatlik iş bırakma eylemi geniş yankı buldu. İstanbul'un değişik bölgelerinde Deri işçileri, PTT çalışanları, demiryol işçileri ve petro-kimya işçileri iş bırakarak alanlara çıktılar. İşçi ve emekçiler, İMF-Dünya Bankası merkezli sosyal yıkım saldırılarına geçit vermeyeceklerini kitlesel ve coşkulu eylem ve gösterilerle ortaya koydular. İstanbul'un her tarafı eylem alanına dönüştü.

İşçi ve emekçiler saldırı yasaları geri çekilene kadar eylemleri sürdürme kararlılığını dile getirdiler. Yasa geri çekilmezse genel grev-genel direniş çağrısı yaptılar

KESK, DİSK, Türk-İş, TTB başta olmak üzere siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve devrimci kurumlar gerçekleştirilen eylemlere etkin katılım sağladılar. İstanbul'daki iş bırakmaların merkezini ise Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden başlayarak Saraçhane'de son bulan yürüyüş oluşturdu. Saat 11.00'de Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde toplanan binlerce kişi sloganlarla yürüyüşlerini sürdürdüler. Kamu-Sen'e bağlı sendikalardan da katılımın olduğu yürüyüş Avrupa Yakası'nın farklı yerlerindeki işyerlerinden gelen işçi ve emekçilerle çoğalarak devam etti.

Saraçhane Parkı'na gelen binlerce kişiyi burada Belediye-İş üyesi yüzlerce işçi karşıladı. Eğitim-Sen ve SES'in kitlesel katılım göstererek yer aldığı yürüyüşte Büro Emekçileri Sendikası üyeleri, PTT emekçilerinin örgütlü olduğu Haber-Sen üyeleri de etkin katılım sağlayarak yürüyüşte ve alanda yer aldılar. Tez Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube üyeleri de iş bırakarak yürüyüşe katıldılar.

Tramvay yolundan Saraçhane'ye yürüyüşünü sürdüren coşkulu kalabalığa ilk olarak Sağlık Emekçileri Sendikası Genel Başkanı Köksal Aydın seslendi. Aydın, GSS Yasa Tasarısı'nın yasalaşmasına izin verildiği takdirde tüm sağlık hizmetlerinin piyasaya açılacağını söyledi. Alanlara çıkma nedenlerinin yasanın geri çekilmesini sağlamak olduğunu belirtti.

Alanda kitleye seslenen TTB Merkez Konseyi Üyesi Ali Çerkezoğlu yaptığı konuşmada, “Bugün Türkiye'nin dört bir yanında referandum yapıldı. Sağlık ve emeklilik hakkı oylandı. Yasaların çöpe gitmesi kararı çıktı” dedi.

Emek Platformu ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına ortak açıklamayı ise DİSK Genel Yönetim Kurulu Üyesi Ali Rıza Küçükosmanoğlu okudu. GSS Yasa Tasarısı'nın içeriği konusunda bilgilendirme yapan Küçükosmanoğlu, yeni düzenlemenin kabul edilemeyeceğini söyledi. Eyleme, Tuzla Arçelik Fabrikası önünde direnişlerini sürdüren Nakliyat-İş üyesi işçiler pankartlarıyla katılarak sloganlara eşlik ettiler. İlbek Tekstil işçileri de önlükleriyle yürüyüşte yerlerini aldılar.

İstanbul yürüyüşünden notlar:

* Eyleme binlerce işçi ve emekçi katıldı. Katılımın çoğunluğunu KESK'e bağlı sendika şubeleri gerçekleştirdiler. Özellikle Eğitim-Sen korteji gerek kitleselliği, gerekse coşku ve görseelliğiyle eylemde göze çarptı.

* KESK'e bağlı diğer sendikalardan SES ve Tümbel-Sen de önemli katılım sağlayan sendikalardandı. ESM ve Haber-Sen de eylemde yerlerini aldılar.

* Eylemde yer alan Kamu-Sen'e bağlı sendikalar ise sınırlı bir katılım gösterdiler. Daha çok milliyetçi bir renk taşıdılar.

* DİSK cephesinden eyleme katılım sınırlıydı. Nakliyat-İş'in Arçelik taşeron işçileriyle gerçekleştirdiği coşkulu katılım dikkat çekiciydi. Sine-Sen, eyleme pankartıyla katılan diğer bir DİSK üyesi sendikaydı. Emekli-Sen üyeleri de eylemde yerlerini aldılar.

* Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'nun Cerrahpaşa'ya katılımı sınırlıydı. Belediye-İş ve özellikle de Tez Koop-İş'in dikkat çeken katılımı dışında önemli bir katılım söz konusu değildi.

* Eyleme katılan İlbek işçileri de gerçekleşecek dayanışma gecelerinin duyurusunu yaptılar.

* TTB pankartı altında toplanan doktorlar coşkulu bir katılım gösterirken, ÇHD pankartı ve cüppeleriyle yürüyen avukatlar eyleme güç kattılar.

* Siyasal yapılar, eyleme dövizleriyle katıldılar. BDSP, ESP, İşçi Gazetesi, EMEP, ÖDP, HÖC, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, HKM, Alınteri ve Halkevleri eylemde yerlerini aldılar.

* Eylem boyunca çevredeki binalarda bulunan halk da alkışlarla eyleme destek verdi.

* Eylem son derece coşkulu bir atmosferde geçti. Eylem işçi ve emekçiler açısından moral ve motivasyonu arttıran, mücadele kararlılığını güçlendiren bir işlev gördü. Kürsüden olduğu gibi alandaki işçi ve emekçiler cephesinden de bunun bir başlangıç olduğu düşüncesi hakimdi. Belirtmek gerekir ki, eylemin katılımcı kitleyi aşan bir politik-moral etkisi oldu. Eyleme katılmasa da örgütlü-örgütsüz işçi ve emekçilerin gündemiydi eylem. Beklenti bu eylemi aşacak güçte daha yaygın ve sonuç alıcı eylemlerin örgütlenmesiydi. Eyleme katılan onbinler, bir yandan sermayeyi ve hükümetini uyarırken, diğer yandan Emek Platformu yönetimini mücadelenin önünden gitmesi için uyarılmış oldu. Güzel bir bahar gününde, İstanbul'da işçiler ve emekçiler havanın mücadeleden yana döndüğünü göstermiş oldular.

Tuzla Deri Organize Sanayi'nde SSGSS'ye karşı kitlesel eylem!

İstanbul genelinde SSGSS'ye karşı gerçekleştirilen eylemlerden biri de Deri iş tarafından Tuzla Deri Organize Sanayinde gerçekleşti. Saat 10.30 da üç koldan sloganlar atarak yürüyüşe geçen işçiler Traktörçüler Meydanı'nda bir araya geldi. Kitle adına ilk konuşmayı Deri iş şube sekreteri yaptı. Konuşmasında sağlık hizmetlerinin paralı hale getirildiğine, Türkiye'nin dört bin yanında yasaya karşı bir araya gelindiğine, toplanmalarının nedeninin de bu yasanın geri çekilmesini sağlamak olduğuna değindi. Deri İş Şube sekreterinin ardından Tuzla şube başkanı Binali Tay ve Limter iş genel başkanı Cem Dinç kısa bir konuşma yaptı.

Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi ise yaptığı konuşmada saldırının sessiz kalınarak püskürtülemeyeceğine, mevcut saldırıyı tersine çevirmenin yolunun sendikalar, kitle örgütleri ve emek güçlerinin biraraya gelip topyekûn karşı çıkmasıyla olacağını belirtti. Servi konuşmasını yasanın geçmesi halinde milyonlarca işçi ve emekçinin geleceğinin karartılacağına, çözümüm toplamında şalter indirmeyle genel grevle çözüleceğine değinerek bitirdi.

“Sağlık haktır, satılamaz!”, “Herkese sağlık güvenli gelecek!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!/Tuzla Deri-İş” pankartları açıldığı eylemde coşkulu sloganlar atıldı. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı eyleme Kristal-İş ve Petrol-İş'e bağlı işçilerin yanısıra TİB-DER, UID-DER ve Limter-İş destek verdi.

Demiryolu işçilerinden SSGSS protestosu!

Haydarpaşa Garı ve Demiryolu çalışanları 14 Mart günü 10.00-12.00 arası saatlerde iş bırakarak tren seferlerini tehir ettiler. Saat 10.00'da iş bırakan BTS, Türk Ulaşım-Sen ve Kamu-Sen'e üye işçiler, alkış ve sloganlarla Haydarpaşa Garı önünde toplandılar. Burada ilk olarak BTS İstanbul Şube Başkanı Hasan Bektaş bir konuşma yaptı. Ardından Türk Ulaşım-Sen İstanbul Şube Başkanı İsmail Çiftçi ortak basın metnini okudu. Son olarak Memur-Sen Ulaştırma Şube Başkanı Özcan Çokay bir konuşma yaptı.

Konuşma ve basın açıklamasının ardından işçiler davul-zurna eşliğinde halaylar çektiler. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Tepeören'de iş bırakıldı, alanlara çikıldı!

Basın-İş Sendikası İstanbul Şube üyeleri ve Petrol-İş üyeleri Tuzla Tepeören'de iş bırakarak alana çıktılar. İşyerleri önünde yolu kesen 400'ü aşkın işçiye Basın-İş İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer seslendi.

Dinçer Genel Sağlık Sigortası'nın götürülerine dikkat çekerek yasa tasarısı hayata geçirildiği takdirde eylemlerin daha da yaygınlaşacağını ifade etti. 1 saati aşkın süre devam eden eylem sloganlarla sona erdi. Eylem sırasında jandarma işçilere müdahale etmek istedi. Kısa süren gerginlikler yaşandı.

Topkapı PTT'de iş bırakan işçi ve emekçiler alana yürüdüler!

Emek Platformu'nun iki saatlik iş bırakma kararı doğrultusunda PTT'de çalışan işçi ve emekçiler de iş bırakarak eyleme katıldılar.

İş bırakma saati olan 10.00'da işçiler ve emekçiler, işyerinden topluca çıkmaya başladılar. İşyerinin önünde Haber-Sen 9 No'lu Şube imzalı 'Kölelik yasası geri çekilsin!' pankartı ile birlikte, Türk Haber-Sen pankartı da açıldı. İki sendika şubesinin ortak inisiyatifleriyle örgütlenen eyleme, PTT'de çalışan taşeron işçileri de katıldılar. Taşeron işçileri, "Köle değil işçiyiz, birleşirsek güçlüyüz!", "İşe gelince postacı, paraya gelince taşeron, biz neyiz?" vb. ifadelerin yazılı olduğu dövizlerini açtılar.

PTT önündeki eyleme katılım 250 kişiyi buldu. GSS karşıtı sloganları atarak bir süre işyeri önünde eylem yapan işçi ve emekçiler buradan merkezi

eylemin yapılacağı Saraçhane yönüne doğru yürüyüşe geçtiler. Topkapı'dan Haseki Hastanesi'ne kadar sloganlar eşliğinde yürüdükten sonra bu noktada ana kitleyle birleştiler.

Göztepe'de iş bırakma...

Türkiye Kamu-Sen'e bağlı çalışanlar da, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı Emek Platformu'nun aldığı karar gereği 10.00-12.00 saatleri arasında iş bıraktı. Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde biraraya gelen Türk Eğitim-Sen, Türk Sağlık-Sen, Türk İmar-Sen üyeleri adına basın açıklamasını Türk Eğitim-Sen İstanbul Bölge Başkanı Hanefi Bostan yaptı. Bostan, emeklilik için prim gün sayısının 9 bin güne çıkarılacağını belirtti. Açıklamanın ardından ellerdeki balonlar patlatıldı ve düdükle çalarak tasarı protesto edildi.

Belediye işçileri iş bıraktı yürüdü!

Avrupa Yakası'ndaki Belediye-İş Sendikası şubeleri ise 14 Mart günü saat 11.00'da Aksaray metro önünde toplanarak Saraçhane'ye yürüdüler. Yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe başlayan işçiler kıdem tazminatının gaspına karşı çıkan pankartlar da taşıdılar. Bini aşkın belediye işçisinin gerçekleştirdiği yürüyüş boyunca; "Hükümet istifa!", "Genel grev genel direniş!" sloganları atıldı. Belediye-İş üyeleri kitlesel bir biçimde Saraçhane'ye gelen Emek Platformu bileşenlerini alkış ve sloganlarla karşıladılar.

Hava yollarında iş bırakma...

Devlet Hava Meydanları İşletmesi (DHMİ) Atatürk Havalimanı Başmüdürlüğü binasında görevli çalışanlar da, Emek Platformu'nun aldığı karar gereği 2 saatlik iş bırakma eylemi yaptı. Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) ve Türk Ulaşım Sendikası (TUS) üyeleri saat 10.00'da iş bırakarak DHMİ Atatürk Havalimanı Başmüdürlük binası ve teknik blok kafeteryasında toplandı. Alkışlarla tasarıyı protesto eden sendika üyeleri saat 12.00'de eylemi sona erdirerek iş başı yaptı.

İşbırakma eylemi sırasında polis ve Hava İş yöneticileri arasında gerginlik yaşandı. Alanda, SSGSS yasa tasarısına karşı bildiri dağıtımı gerçekleştiren Hava İş üye ve yöneticileri alıkonulmak istendi. Havayolu işverenleri, 2 saatlik işbırakma eyleminden birgün önce işbırakmayı yasadışı ilan etti, çalışanlar üzerinde baskı kurmaya çalıştı. 10:00-12:00 saatleri arasında iş bırakma nedeniyle Havayolları'nda da çeşitli aksamalar yaşandı.

Kartal Meydanı eylem alanı...

Emek Platformu'nun çağrısıyla gerçekleştirilen iş bırakma eylemi Kartal Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun Kartal'da örgütlediği eylemle alanlara taşındı. 14 Mart günü Büro Emekçileri Sendikası'nın örgütlü olduğu Yakacak Vergi Dairesi, Kartal Vergi Dairesi, Kartal Mal Müdürlüğü, Pendik Sigorta Müdürlüğü çalışanları saat 10.00'da iş bırakarak iş yerleri önünden davul-zurna eşliğinde

eyleme başladılar.

Aynı saatlerde Genel İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Kartal Belediyesi Tamir Bakım ve Onarım Atölyesi işçileri de iş bırakarak Kartal Meydanı'nda toplandılar. Saat 11.00'da Kartal Meydanı'nda toplanan işçi ve emekçiler coşkulu sloganlar eşliğinde dışarıya bir mücadele ile yasayı geri püskürteceklerini haykırdılar.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına yapılan konuşmada bir gün önce Taksim'de gerçekleştirilen eylem ile Harb İş Sendikası'nın yol kesme eylemi selamlandı. Ayrıca İstanbul'un çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen eylemlere de değinildi.

Selamlamaların ardından platform adına Emekli-Sen tarafından yapılan konuşmada, yasanın neler getirdiğinden sözedildi ve "bu yasa karşısında tekvücut mücadeleyi örgütlemeliyiz" denilerek işçi ve emekçiler mücadeleye çağırıldı.

Ardından platform adına basın açıklaması okundu. Halaylarla sloganlarla Kartal Meydanı 1 saat boyunca eylem alanına çevrildi. 400'ü aşkın işçi ve emekçinin katıldığı eylem platformun imza standına yaptığı çağrıyla saat 12.00'de sona erdi.

Okmeydanı'nda sağlıkçılar iş bıraktı, hasta yakınları da destek verdi!

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde biraya gelen SES Şişli Şube üyeleri burada bir basın açıklaması gerçekleştirerek Cerrahpaşa'daki eyleme kitlesel katılım sağladılar.

"İşimize, ekmeğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını SES Şişli Şube Başkanı Rabia Tuncer okudu.

Kadıköy'de coşkulu iş bırakma ve yürüyüş!

İstanbul'da iş bırakma ve alan eylemlerinin bir diğer merkezi ise Kadıköy'dü. Saat 11.00'de Kadıköy Belediye binası önünde toplanan Genel-İş, BES, Tüm Bel Sen ve Tes-İş üyeleri Kadıköy Rıhtım'a kadar coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Genel-İş 3 No'lu Bölge ve bağlı şubeler, TES-İş ve BES 3 No'lu Şube'nin kitlesel katılım gösterdiği eylem İskele Meydanı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasıyla son buldu. Kadıköy iş bırakma mitingine ev sahipliği yaptı.

Türkiye'nin dört bir yanında işçi ve emekçiler iş bıraktı alanlara aktı!

Yasa geri çekilmezse genel greve–genel direnişe!

Onbinlerce işçi ve emekçi 14 Mart günü Türkiye'nin dört bir yanında hizmet üretmeyerek alanlara çıktılar. Emek Platformu bileşenlerinin aldığı karar doğrultusunda 10.00-12.00 saatleri arasında iş bırakan işçi ve emekçiler her yanı eylem alanına çevirdiler.

İzmir ayağa kalktı!

14 Mart günü Emek Platformu bileşenlerinin ortak imzasıyla düzenlenen eylem, İzmir'de kitlesel ve coşkulu geçti.

İzmir'de biraraya gelen Emek Platformu bileşenleri ilk önce kendi aralarında görüştüler. Daha sonra Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) bileşenleri toplandılar. Eylem tarihinden iki gün önce kesinleşen eylemin duyurusu ve örgütlenmesi sınırlı bir zaman diliminde gerçekleşti. Özellikle İzmir'de yaklaşık iki ay önce kurulan platformun hiçbir işlevi bulunmuyor. Zira kuruluşundan bu yana ancak 4 kez toplanan ve önüne hiçbir program koymayan platform emekçilere güven ve umut vermiyor. Sendikal hareketin tablosu, GSS karşıtı mücadelenin yerel ve merkezi ayaklarının eksikliği, saldırıyı püskürtecek bir hedeften yoksun oluşu vb. eksikliklere rağmen işçi ve emekçilerin biriken tepkisi bugün İzmir'i ayağa kaldırmaya yetti.

Ne eylemin çağrıcıları ne de alana akan emekçi kitleler ciddi bir tepki ve katılım beklemiyorlardı. Zira iki günde örgütlenen ve günü savmak amacıyla alınan iki saatlik iş bırakma eyleminin cansız ve zayıf geçmesi için bütün olumsuz koşulların İzmir özgülünde daha derin yaşandığını söylemek abartı olmaz.

Tüm bu eksikliklere rağmen saat 11:00'de Basmane Meydanı'nda toplanan onbinlerce işçi ve emekçi Konak'a yürüdü. DİSK, KESK, Türk-İş'in anlamlı bir katılım sağladığı yürüyüş boyunca sloganlar hiç susmadı. İşçi ve emekçiler AKP karşıtı sloganları öfkeyle haykırdılar. Eylemde hükümet karşıtı sloganlarla "genel grev" özlemini dile getiren sloganlar öne çıktı.

Eylem boyunca çevredeki halkın desteği yoğun oldu. İşyerlerinin önlerinde, pencerelerde, sokakta biriken emekçi halk kitleleri alkışlarıyla, trafikte akan araçlar kornalarıyla eyleme yoğun bir destek sundular. Çevrede biriken halkın "İzmir uyandı, ayağa kalktı" vb. söylemleri eyleme katılan emekçilerin ortak ruhunu yansıtır nitelikteydi.

Alana girildiğinde yapılan konuşmalarda saldırıya karşı kararlılıkla mücadele edileceği vurgulandı.

Süleyman Çelebi de yasayı kabul etmediklerini, gerekirse üretimden gelen güçlerini kullanmaktan çekinmeyeceklerini ifade etti.

Eylem sona ermesine rağmen kitle uzun bir süre sloganlarla, halaylarla alanı terketmedi. Eylem 30 Mart'ta Gündoğdu Meydanı'nda yasa karşıtı yapılacak eyleme çağrıyla son buldu.

İzmir'deki eylem hem katılım hem de coşku bakımından sanki 1 Mayıs'ın provası niteliğindedir. Ayrıca eylem yavaş yavaş kıpırdanmaya başlayan, öfke ve tepkisini akıtacak kanal arayan işçi ve emekçilerin mücadele azmine somut bir örnek oldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara'da 5 bin emekçi yürüdü!

Emek Platformu'nun 2 saatlik iş bırakma eylemi 14 Mart günü Ankara'da kitlesel eylemlerle gerçekleştirildi. Kitlesel ve coşkulu geçen eylemde yürüyüş kollarından ve farklı nedenlerden dolayı dağınlık hakimdi. Aynı gün 1 saatlik iş bırakma eylemini daha önce açıklayan SES ve ATO'nun farklı bir eylem gerçekleştirmesi ile Sıhhiye Meydanı civarı öğlen saatlerinde tam bir eylem alanına döndü.

DİSK önünde kitlesel toplanma

DİSK Genel-İş yaklaşık 1000 kişilik bir kitle ile buluşma yerinde toplandı. Genel-İş'in yanısıra BMİS, OLEYİS gibi DİSK'e bağlı diğer sendikalardan işçiler önlükleri ve şapkaları ile toplandılar.

Aynı anda SSK genel merkezinden Kamu-Sen'e bağlı Büro-İş ve KESK'e bağlı BES üyeleri de iş bırakarak dışarı çıkmaya başladılar. Kamu emekçileri toplanma alanında çektikleri, halaylar, konuşmalar ve sloganlarla coşkularını yansıttılar.

Saat 10:30'a yaklaşırken DİSK'e bağlı sendikalar 1000'i aşkın bir kitle ile eylem alanı olan BEDAŞ önüne doğru yürüyüşe geçti. Kamu emekçileri BES'in diğer şube ve çalışanlarının gelmesini beklendi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu pankartını açarak büro emekçilerinin arkasından yürüyüş koluna katıldı. BDSP'nin arkasından ise TÜMTİS yürüdü. Bu kolda da yaklaşık 1000 kişi vardı.

Hastane önünde GSS eylemi

KESK ve TMMOB de buluşma noktası olarak Numune Hastanesi önünü vermişti. 10:00 da Ankara Numune Hastanesi önünde toplanmaya başlayan işçi ve emekçiler, 10:45'de KESK Ankara Şubeler Platformu, Ankara Tabipler Odası, BES Ankara 2 No'lu Şube, SES Ankara Şube, TUDEF, SES

Hacettepe Üniversitesi Temsilciliği, ESM, TUM-BEL SEN 2 No'lu Şube, TMMOB pankartları arkasında yürüyüşe geçtiler. Bu sırada KESK ve ATO arasında yürüyüş güzergahı nedeniyle bir tartışma yaşandı. Kitle içinde kısa süreli bir gerginlik yaratan bu tartışmanın sebebi aynı alana buluşma veren iki farklı eylemin çakışması idi. KESK ve TMMOB'nin saat 10.00'da başlattıkları eylemin yönü Sıhhiye'de BEDAŞ önü iken Emek Platformu'ndan daha önce eylem kararı alan SES ve ATO'nun 11.00'de başlattıkları eylemin yönü de Sıhhiye'deki Sağlık Bakanlığı önü idi.

Türk-İş bürokratları da yürüdü

Türk-İş buluşma yeri olarak genel merkezinin önünü vermesine rağmen burada Türk-İş yöneticilerinden başka toplanan bir kitle olmadı. Türk-İş'in kapısında yaklaşık 20 kişilik bürokratlar kitlesi basına poz verip yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca emniyet teşkilatı da bürokratların "güvenliği(!)" için seferber oldu. Geçtikleri yollarda trafik durduruldu. Bürokratlar tüm kitlenin bulunduğu Sıhhiye'deki BEDAŞ önüne vardıklarında alanda alkışlarla karşılayanlar oldu, ayrıca kürsüden de selamlandılar.

Kitlesel, coşkulu fakat dağınlık eylem tablosu...

Farklı kollardan BEDAŞ önüne toplanan yaklaşık 5 bin işçi ve emekçi son derece coşkulu bir tablo yansıttı. Fakat eylemin tamamına hakim olan dağınlık burada da kendisini gösterdi. Türk-İş ve Hak-İş'e bağlı sendikalar daha ziyade kürsüye yakın durdu, diğer sendikalar alana geç girdi veya Sıhhiye yönüne doğru konumlandı. Mustafa Kumlu'nun da konuşma yaptığı alandaki program kısa sürdü. Ve tekrar gelinen yöne doğru yürüyüşe geçildi.

Geri dönüşte Sağlık Bakanlığı önünde toplanan SES ve ATO kitlesi ile buluşuldu. Burada biraraya gelen kitle Abdi İpekçi Parkı'na yöneldi. Parkta TMMOB ve KESK başkanları birer konuşma yaptı ve eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da iş bırakma eylemi!

14 Mart'ta iki saat iş bırakma kararı gereği Adana'nın dört bir yanı eylem alanına döndü. Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikalar örgütlü oldukları yerlerde iş bıraktılar. Kamu emekçileri ise alanlara çıkarak mücadele kararlılıklarını dile getirdiler.

Saat: 11.00... Şehir Merkezi

İki saatlik iş bırakma eylemi kararının ardından

Eğitim-Sen üyesi kamu emekçileri tüm gün sevk alarak iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Eğitim emekçileri sabah 10.30'dan itibaren Eğitim-Sen Adana Şube önünde toplanmaya başladılar. Buradan yolun bir kısmı trafiğe kapatılarak İnönü Parkı'na yüründü. Eğitim emekçilerinin katılımının yoğun olduğu eylem İnönü Parkı'na gelindiğinde Eğitim-İş ve Türk Eğitim-Sen'in de katılımıyla sürdü.

Parka sığmayan emekçiler, sloganlar eşliğinde yapılan basın açıklamasında yasanın yaratacağı yıkımı vurguladılar ve mücadele çağrısı yaptılar.

Açıklama devam ederken Dörtüyl SSK önünde sabah saatlerinde itibaren toplanmaya başlayan BES üyeleri de pankartları ardında yürüyerek sloganlarla eğitim emekçileri kitlesiyle birleştiler. BES üyelerinin katılımının ardından giderek kalabalıklaşan ve coşkusu artan kitleye çevreden de destek geldi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından Eğitim-Sen üyeleri, kamu emekçilerinin toplanma yeri olan Cemalpaşa Groseri önüne doğru Eğitim-Sen pankartını açarak yürüyüşe geçtiler. Başta dağınık bir şekilde yürüyen eğitim emekçileri atılan sloganlar ve öncü kamu emekçilerinin müdahalesiyle toparlandılar.

Pankartın açılmasının ardından polislin kamu emekçilerini kaldırıma çıkarmaya zorlaması üzerine yaşanan arbede sonucunda direnen kamu emekçileri polise rağmen bir süreliğine yolu tamamen kapattılar. Atatürk Bulvarı üzerinden yürüyen kamu emekçileri buradan Cemalpaşa yoluna girerek yürüyüşlerini sürdürdüler. Yol boyunca polislin emekçileri kaldırıma çıkarmaya zorlamasına ve pankartı kapatırmaya çalışmasına rağmen emekçiler dayatmaları kabul etmedi ve yer yer yolu tamamen kapatarak yürüyüşlerini sürdürdüler. Bu arada polislin müdahalesine direnen kamu emekçileri ve devrimciler, Eğitim-Sen Adana Şube yeni yöneticilerinin bir kısmı tarafından provokatörlükle suçlanarak polisle birlikte müdahale etmeye çalıştılar. Onların müdahalesi de polislin müdahalesi gibi kararlılıkla boşa düşürüldü. Polis, müdahalenin işe yaramadığını gördükten sonra yürüyüşçüleri sessizce izlemek zorunda kaldı.

Polis müdahaleleri her seferinde kamu emekçilerinin "Emekçiye değil çetelere barikat!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarıyla yanıtladı.

Saat 11.00... Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri ve hastane işçileri de iş bırakma eylemine aktif bir katılım gösterdiler. SES, ATO ve Dev Sağlık-İş saat 11.00'de poliklinikler girişinde toplanarak bir basın açıklaması eylemi gerçekleştirdiler.

"Genel Sağlık Sigortası'na hayır!/SES" pankartının açıldığı eylemde, Dev Sağlık-İş, SES ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu döviz ve flamaları açıldı.

Yaklaşık 300 işçi ve emekçinin katıldığı eylemde, basın açıklamasından önce Tayyip Erdoğan'ın son dönemde yaptığı açıklamalar teşhir edildi. GSS'ye karşı mücadele edilmesi gerekliliği vurgulandı. Ardından SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen basın metnini okudu. Okunan basın metninde SSGSS'nin sağlık hakkının gaspı anlamına geldiği söylenerek maddeler tek tek teşhir edildi.

Yapılan konuşma sık sık sloganlarla kesildi. Eyleme hasta ve yakınları da ilgi gösterdi. Kimi zaman birçok hasta yakını da sloganlara eşlik ederek alkışlarla destek verdi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından saat: 12.00'de Cemalpaşa Groseri önünden başlayacak yürüyüşe katılım çağrısı yapıldı ve otobüslere kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi. Hasta yakınlarının da katıldığı yürüyüş yaklaşık 500 kişinin katılımıyla

hastane önüne kadar sürdü. Buradan araçlara binen yaklaşık 100 kişi diğer kitleyle buluşmak için hareket etti.

Saat 12.00... Cemalpaşa Groseri önü

Sabah saatlerinde başlayan ve Adana'nın geneline yayılan iş bırakma eylemi kamu emekçilerinin saat 12.00'de Cemalpaşa groseri önünde toplanmaya başlamasıyla devam etti. Adana'nın çeşitli yerlerinde pankartlarını açarak gelen yaklaşık 1500 kişi coşkulu sloganlar eşliğinde Numune Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçti.

En önde "Herkese sağlık güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!" şiarlı pankartın açıldığı eylemde sırasıyla ATO pankartı yer aldı. Türk Sağlık Sen, Türk Eczacılar Birliği, SES, TMMOB-İMO, Eğitim İş, Eğitim Sen, BES, ESM pankartları ve kortejleri yer aldı.

Yol boyunca atılan sloganlara SSGSS saldırısını öfke hakimdi ve genel grev sloganı bütün kortejlerin ortak sloganıydı.

Kitle Adana Numune Hastanesi önüne gelerek basın açıklaması gerçekleştirdi. Emek Platformu Adana bileşenleri adına basın metnini ATO Başkanı Osman Küçükosmanoğlu okudu. GSS yasa maddelerinin neler getirdiğinin anlatıldığı basın metninin okunmasının ardından eylem bitirildi.

Saat 10.00'dan itibaren iş bırakan ve istasyon meydanında toplanarak basın açıklaması gerçekleştiren BTS, eyleme flamlarıyla katılım gösterdi. TEKEL işçileri de eyleme katılarak coşkulu sloganlar haykırdı.

Eğitim-Sen eyleme iki pankartla ve en kitlesel katılan kortejdi. Eğitim-Sen kortejinde GSS karşıtı sloganların yanında "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Kurtuluş devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları da sıklıkla haykırıldı. Kitlenin en coşkulu kortejini yine Eğitim-Sen oluşturdu.

BDSP eylemde "Sağlıkta yıkım yasasına karşı genel grev-genel direniş!", "Sağlık haktır satılmaz!", "Parasız eğitim parasız sağlık!" dövizleri açtı.

Kızıl Bayrak / Adana

Edirne'de hareketli gün!

Emek Platformu'nun aldığı karar doğrultusunda Edirne Emek Platformu bileşenleri saat 10.00 ile 12.00 arasında iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Bunun ardından Emek Platformu bileşenleri Edirne Belediyesi önünde toplanarak yürüyüşe geçti. Yaklaşık

1000 kişilik kitle önce Saraçlar Caddesi'nden geçen kitle daha sonra Antik Park'a gelerek basın açıklamasını gerçekleştirdi.

Eyleme öğrenci gençlikten de destek vardı. Coşkulu geçen eyleme etrafta toplanan halk ve esnafların da ilgisi yoğundu.

Ekim Gençliği / Edirne

Kayseri'de SSGSS eylemi

Emek Platformu'nun aldığı karar doğrultusunda Kayseri Emek Platformu bileşenleri saat 10.00 ile 12.00 arasında iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Kayseri'de eylemin en çok etkisini hissettirdiği yer Boğazköprü'deki araç muayene istasyonuydu. Eylem süresince uzun kuyruklar oluştu.

SSGSS Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini isteyen PTT emekçileri de Posta İşletme Merkezi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Ardından Cumhuriyet Meydanında Emek Platformu bileşenleri tarafından ortak düzenlenen eylemde SSGSS Yasa Tasarısı protesto edildi. Emek Platformu Dönem Sözcüsü ve Türk İş 5. Bölge Temsilcisi Meliha Kaya, yaptığı açıklamada, Tasarı ile yapılacak düzenlemelerin, ülkede yaşayan herkesi olumsuz yönde etkileyeceğini ve kazanılmış hakları geriye götüreceğini belirtti.

Coşkulu geçen eyleme 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Sivas Emek Platformu'ndan eylem

Sivas Emek Platformu birleşenleri Sivas genelinde işyerlerinde iş bırakma eylemi yaptı. KESK Sivas Şubeler Platformu Eğitim-Sen binasından Kongre Müzesi Önüne kadar slogan atarak kortej halinde yürüdü. KESK tarafından saat 11:00 de alanda 300 kişilik bir katılımı basın açıklaması yapıldı ve ardından SSGSS ile ilgili bildiriler halka dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Sivas

Trabzon'da iş bırakma

Ülkenin her yanında olduğu gibi işçi ve memurlar Trabzon'da da iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Başta KESK, Türk-İş, TTB olmak üzere birçok demokratik kitle örgütü Meydan Park'ta saat 11.00 de SSGSS karşıtı bir basın açıklaması düzenledi. Emek Platformu bileşenlerinden sendika başkanlarının söz aldığı eylemde yasanın sağlık hakkının gaspına neden olacağı ve sağlığın özelleştirilmesi anlamına geldiği dile getirildi. Ayrıca eylemde sık, sık genel grev çağrısı yapıldı. Eyleme bin kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Trabzon

Tokat'ta SSGSS karşıtı eylem!

Tokat'ta 14 Mart günü saat 13:00'te Cumhuriyet Meydanı'nda Emek Platformu'nun eylem kararı nedeniyle Tokat Eğitim-Sen şubesi tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme eğitim emekçilerinin yanısıra bazı siyasi parti temsilcileri ve öğrenciler de katıldı. Basın açıklamasında SSGSS yasanın emekçiler açısından getireceği hak gaspları okundu.

Eyleme 40 kişi katıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

Türkiye çapında emekçiler sokaktaydı!

Kocaeli’de genel grev, genel direniş sloganları

SSGSS’ye karşı 10 binlerce Kocaelili emekçi 2 saat iş bıraktı. Emek Platformu tarafından gerçekleştirilen eylem saat 10.00’da başladı. Saat 12.00’de biten eylem sonunda işçi ve emekçilerin üretimden gelen güçlerini kullandıklarında ortaya çıkacak sonuç netleşti. Okullarda eğitim yapılmadı, üretim durdu, tren ve otobüsler çalışmadı, hastanelerde acil servisler dışında çalışan servis olmadı.

SGK İl Müdürlüğü ve Maliye çalışanlarının yaptığı iş bırakma eylemi sırasında BES ve Türk Büro-Sen bir açıklama yaptılar. BES Kocaeli Şube Başkanı Akın Şişman yaptığı açıklamada, AKP hükümetinin SSGSS Yasa Tasarısını biran önce geri çekmesini istedi.

ESM ve Tes-İş’in ortaklaşa yaptığı açıklamada, DSİ çalışanlarının hakları için her türlü eyleme hazır olduğu kaydedildi. Aynı şekilde SEDAŞ İl müdürlüğü Binasında da eylem gerçekleştirildi.

Kocaeli’de bulunan hemen hemen tüm fabrikalarda yapılan iş bırakma eylemlerinin en görkemlisi Prelli’de gerçekleştirildi. Prelli işçileri, saat 10.00’da çıktıkları fabrika bahçesinde eylem gerçekleştirdiler.

Goodyear işçileri ise toplu bir şekilde fabrikadan çıkarak, fabrikanın kapısında oturma eylemi gerçekleştirdiler. Burada bir açıklama yapan Lastik-İş Kocaeli Şube Başkanı Hasan Hüseyin Çakar, işçilere haklarını kaybettiren bu yasanın mutlaka geri çekilmesi gerektiğini söyledi.

Diyarbakır: “Operasyona değil, emekçiye bütçe”

Büro Emekçileri Sendikası (BES) Diyarbakır Şubesi üyeleri, Defterdarlık binası önünde eylem yaptı. Burada konuşma yapan BES Şube Başkanı M. Sabri Gül, SSGSS tasarısını gayri insani ve gayri ahlaki bulduklarını ifade ederek, geri çekilmesini istedi. Diyarbakır’da ayrıca tüm belediyelerde Tüm Bel-Sen ve Belediye-İş Sendikası’na üye emekçiler iki saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Lice Belediyesi çalışanları saat 10.00’da hizmet binasını terk ederek garaj bahçesinde bir araya geldi. Alkışlarla tutulan tempoyla Emek Platformu tarafından hazırlanan “14 Mart’ta 2 Saatlğine Hayat Durduruluyor!” başlıklı basın metni okundu.

Muğla’da 2 saat iş bırakıldı!

Muğla’da emekçiler Emek Platformu’nun aldığı karar doğrultusunda “Çalışmama Hakkını Kullanma” eylemi yaptı ve 2 saat iş bıraktı. Yatağan Termik Santrali’nde çalışan 400 işçi “Sosyal Güvenlik Reformu”nu protesto amacıyla 2 saatlik iş bırakma eylemi yaptı.

Gaziantep’ten yalancı Tayyip’e yanıt!

Gaziantep Emek Platformu, iş bırakma eylemine ilişkin Adliye binası önünde basın açıklaması yaptı. Emek Platformu’nu oluşturan DİSK, KESK, Kamu Sen, Türk İş ve TÜMTİS üyelerinin bulunduğu eyleme yaklaşık 3 bin kişinin katıldı. Açıklama yapan Türk İş Gaziantep Temsilcisi Ali Tabur, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın “Hak kaybı yok yalan söylüyorlar” şeklindeki sözlerine tepki göstererek “Yalancı değiliz, hakkımızı koruyoruz” dedi.

Ordu’da da iş bırakıldı!

Ordu Belediyesi çalışanları da yasa tasarısını protesto eylemi yaptı. Ordu Belediyesi önünde toplanan belediye çalışanları, Emek Platformu’nun aldığı karar doğrultusunda 2 saat iş bıraktı. Eylem süresince bazı çalışanlar davul ve zurna eşliğinde halay çekti.

Manisa’da zincirli eylem!

Manisa Emek Platformu’na bağlı Birlik Haber-Sen, Türk Haber-Sen ve TESK üyeleri, 2 saatlik uyarı genel grevi eylemi sırasında, postane kapısı önüne zincir çekerek basın açıklaması yaptı.

Denizli’de yürüyüş!

Denizli’de de Emek Platformu’nun aldığı karar kapsamında Denizli Vergi Dairesi’nde toplanan platform üyeleri, Delikliçınar Meydanı’na yürüdü. Denizli’de düzenlenen eyleme, Denizli Gazeteciler Cemiyeti (DGC) üyeleri de destek verdi.

Şanlıurfa ve Ceylanpınar’da eylem!

Emek Platformu bileşenleri, Viranşehir Belediyesi’nde eylem yaptı. Çok sayıda işçi ve kamu emekçisinin katıldığı eylemde Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Hacı Çetin konuşma yaptı. Açıklamanın ardından kitle “Hükümet istifa” sloganları atarak Tüm Bel-Sen Şubesi’ne yürüdü.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu’nun 14 Mart tarihinde SSGSS’ye karşı aldığı eylem kararı uyarınca, Ceylanpınar’da DİSK Genel-İş ve Tüm Bel-Sen temsilciği tabutlu yürüyüş eylemi yaptı. “Yaşasın emekçi direnişi”, “Paketten makarna çıktı”, “AKP

işçiye hesap verecek”, “Mezarda emekliliğe hayır” pankartlarının taşındığı yürüyüşte, emniyet yetkilileri AK Parti İlçe binası önünde yapılması düşünülen basın açıklamasına izin vermeyince, yürüyüşe katılan emekçiler, Ceylanpınar Belediye binası bahçesinde oturma eylemi yaptı.

Cizre ve Silopi’de eylemler!

Cizre ve Silopi Belediyesi’nde Emek Platformu bileşeni olan sendikalara üye çalışanlar, SSGSS Yasa Tasarısı’nı iki saat iş bırakma eylemi ile protesto etti. İş bırakma eylemi öncesi Cizre Belediyesi önünde bir araya gelen yüzlerce işçi ve emekçi adına açıklama yapan Sedat Nantu, SSGSS tasarısının bir an evvel geri çekilmesini istedi.

Siirt’te oturma eylemi!

Kurtalan İlçesi’nde Türk-İş’e bağlı işçiler ile Tüm Bel-Sen’e bağlı kamu emekçileri, 2 saatlik iş bırakma eylemini yaptı. “Hain AKP, işbirlikçi ABD!”, “Yaşasın haklı mücadelemiz!”, “Mezarda emekliliğe hayır!” şeklinde slogan atan işçi ve emekçiler daha sonra oturma eylemi yaptı.

Batman’da yağmur altında eylem!

Batman Emek Platformu üyesi yaklaşık bin işçi, SSGSS yasa tasarısını protesto etmek için saat 10.00 ila 12.00 arası iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Batman Belediyesi ve Petrol İş Sendikası Batman Şubesi önünde bir araya gelen işçiler, kortej halinde sloganlarla Gülistan Caddesi’ne kadar yürüdü. Gülistan Caddesi’nde toplanan işçiler burada davul zurna eşliğinde halay çekerek, ıslıklarla hükümeti protesto etti.

T. Harb-İş üyeleri yol kestiler!

SSGSS yasa tasarısı’nın yırtılıp parçalanacağı asıl yer olan iş yerlerinde eylemler gerçekleştirildi. Askeri tersanelerde örgütlü olan Türkiye Harb-İş Sendikası üyeleri 13 Mart akşam saatlerinde Avrupa Yakası’nda Mecidiyeköy, Anadolu Yakası’nda ise Pendik’te militan ve coşkulu eylemler gerçekleştirdiler.

13 Mart günü akşam saatlerinde iş çıkışı Pendik Köprüsü’ne otobüslerle gelen bini aşkın Harb-İş üyesi E-5 trafiğini çift taraflı olarak kitledi. Pendik Köprüsü’nden Harb-İş Anadolu Şube binasına sloganlarla yürüdüler. 14 Mart günü gerçekleştirecekleri 2 saatlik iş bırakma eyleminin öncesinde yasayı parçalamak ve çöpe atmak için eyleme geçen Harb-İş üyeleri, saat 17:30’da Pendik Köprüsü altında toplandılar. Eyleme Harb-İş’in örgütlü olduğu İstanbul Tersanesi, Askeri Dikimevi ve Tuzla Jip Fabrikası’ndan işçiler katılım sağladılar.

Önleri çevik kuvvet barikatıyla kesilen Harb-İş üyeleri “Herkes sağlığına bakalım!” dövizleriyle birlikte E-5 trafiğini çift taraflı olarak kapadılar. İşçilerin eylemine sermayenin kolluk güçleri bir kez daha barikat koymak istedi. Çevik kuvvetle çıkan kısa süreli arbede gözaltına alınmak istenen Harb-İş üyeleri gösterdikleri direnişle polis saldırısını engellediler.

Harb-İş üyeleri bir süre sonra trafiğe kapanmış yoldan şube binası önüne coşkulu sloganlarla yürüdüler. Yaklaşık 1,5 saat süren eylem şube binasında önünde kurulan kürsüden T. Harb-İş Sendikası Genel Başkanı Ahmet Kalfa’nın kitleye seslenişleriyle devam etti.

Kalfa yaptığı seslenişte “bu kavga varlık-yokluk kavgasıdır!” diyerek yasa tasarısına karşı eylemleri yaygınlaştırma ve Ankara’ya gitme çağrısında bulundu. “Ankara, Ankara duy sesimizi!”, “Geliyor geliyor genel grev geliyor!” şarkılarıyla eyleme devam eden işçiler eylemi “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganıyla bitirdiler.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşenlerinden Tez Koop-İş Sendikası 2 No’lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca, Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer, Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay ve deri işçileri eyleme destek verirken, Tersane İşçileri Birliği Derneği üye ve yöneticileri, DİSK/Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 3 No’lu Bölge Başkanı Veysel Demir ve 1 No’lu Şube Yönetim Kurulu üyeleri de yol kesme eylemi sırasında Harb-İş üyelerinin yanında yer aldılar.

Sınıf dayanışmasını büyütelim!

Sermaye sınıfının saldırılarını arttırdığı bir dönemde grev ve direnişler yaygınlaşıyor. Tuzla tersaneler havzasında sigortasız, iş güvencesiz ve kuralsız çalışma koşullarında yaşamlarını yitiren tersane işçileri “Artık yeter!” diyerek tersaneleri eylem alanına çeviriyorlar.

Direnişler ve grevler çoğalıyor... Sınıf dayanışmasını güçlendirelim!

Metal sektöründe çalışma sürelerinin artması koşulların ağırlaşması metal işçilerini sendikal örgütlenme mücadelesine itiyor. Mersin, İstanbul ve Ankara’da ve daha birçok kentte metal işçileri sendikasızsızlaştırma saldırısına karşı kar-kış demeden direniyorlar. Yine ambar işçileri sendikal örgütlenme hakkına yönelik baskılara karşı örgütlülüklerini güçlendiriyorlar. İzmir, Bursa, İstanbul ve Gaziantep’te ambar işçileri ekonomik ve sosyal hakları için ayağa kalkıyor. Patronlarla dışarıya bir mücadele içerisine giriyorlar.

Her yer grev, her yer direniş!

Gebze’de Acarer Döküm işçileri 25 Aralık 2007 tarihinde başlattıkları grevlerini sürdürüyorlar. Mersin Tarsus’ta SCT Turbo Filtre işçileri 2006 yılında başlattıkları grevlerinin 3. yılına girmiş bulunuyorlar. Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesi’nde bir ilki yaşatarak hakları için greve çıkan işçiler, tüm baskı ve engellemelere rağmen direnişlerini sürdürüyorlar. Gebze’de Şahin Motor işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası’nın tasfiyesine karşı fabrikaları önünde direnişler.

Baskılar tutuklamalarla sürüyor...

Haber-İş üyeleri 44 gün süren grevleri boyunca grev kırıcılara karşı yürüttükleri mücadelede birçok baskıyla karşı karşıya kaldılar. Bu baskı ve engellemeler Diyarbakır ve Gaziantep’te “fiberoptik kablolarla sabotaj” gerekçesiyle sermaye ve onun kolluk güçleri tarafından tutuklamayla kesilmek istendi.

Her yer Tekel, her yer direniş!

Tekel işçileri sendikal bürokrasinin önlerine çıkardığı tüm engellemelere rağmen Tekel’in satışına karşı ülke çapında kitlesel ve militan eylemlerle karşı koymaya çalışıyorlar. Fabrikalarına kapanarak Tekel’i teslim etmeyeceklerini söylüyorlar.

DİSK/Nakliyat-İş üyesi ambar işçileri Tuzla Arçelik Fabrikası’nda sendikasızsızlaştırma saldırısına karşı başlattıkları mücadelenin 3. ayındalar. Bekleyişlerini eylemlerle sürdürüyorlar.

400 işçi sokakta!

Balıkesir’in Susurluk İlçesi’nde Yörsan patronunun sendikal örgütlenme mücadelesine tahammülsüzlüğü nedeniyle Tek Gıda-İş Sendikası üyesi Yörsan işçileri direnişlerini sürdürüyorlar.

GSS’ye karşı genel grev genel direniş!

Yine 13-14 Mart tarihlerinde meclisten geçirilmek istenen Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’na karşı yaygın eylemler gerçekleştiriliyor. İşçi ve emekçiler iş bırakarak alanlara çıkıyorlar. Halen devam eden onlarca direniş kapitalist sistemin milyonlarca işçi ve emekçi üzerinde yarattığı yıkımı ve yıkıma karşı büyüyen tepkiyi ifade ediyor.

Sermaye iktidarı yükselişi baskı ve zorla kırmaya çalışıyor!

2008 1 Mayıs’ına yaklaşırken sınıf hareketinde yaşanan gözle görülür gelişmeler sermaye iktidarını ve onun kolluk güçlerini baskı ve zora itiyor. Gerçekleştirdikleri Olağanüstü Genel Kurul’un ardından yeni yönetimiyle örgütlenme çalışmasına hız veren Türk-İş’e bağlı Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) 20 Kasım 2007 tarihinde TÜMTİS Ankara Şubesi Yönetim Kurulu üyeleri ve işyeri temsilcilerinin gözetimine alınan 7’si tutuklanma terörüne maruz kaldı. TÜMTİS özelinde sendikal örgütlenme mücadelesinin dağıtılmasını hedefleyen tutuklama saldırısı ‘80 askeri faşist darbesini aratmayan baskıların en son örneklerinden biriydi.

TEGA’da da baskı ve zor devrede!

Yine onbinlerce işçinin çalıştığı Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesi’nde yoğun uğraşlar sonucunda DİSK/Birleşik Metal İşçileri Sendikası Anadolu Şubesi’nde örgütlenen TEGA Mühendislik işçileri grev sürecine denk gelen aşamada işten atma saldırısıyla karşı karşıya kaldılar. İşçilerin mücadele azmi Organize Sanayi patronlarını öylesine korkuttu ki, patronlar bir anda birlik olarak organize yaşanacak başka örgütlenmelerin önünü almak için baskı ve zoru devreye soktular. Ancan TEGA işçileri gerçekleştirdikleri eylemlerle baskılara karşı kararlı ve militan bir tutum sergilediler.

Tersanelerde dışarıya mücadele!

Türkiye sınıf hareketinin son dönemde

gündeminde tersanelerdeki iş cinayetleri sonucu yaşanan işçi ölümleri ağırlık taşıyordu. Burjuva basınından liberaline bir anda herkesin yüzü tersanelere döndü. Yaz aylarında gerek havzada gerekse de havza dışında gerçekleştirdiği eylemlerle havzanın sorunlarını gündeme taşıyan Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) ücret gasplarına, sigortasız çalışmaya ve insanca çalışma koşulları için omuzladığı mücadeleyi tüm hızıyla devam ettiriyor. Tıpkı TÜMTİS yöneticilerine ve TEGA işçilerine dönük baskı ve engellemeler gibi tersane işçileri de tersane patronlarının ve taşeronların saldırılarıyla karşı karşıya kaldılar.

Saldırıları ortak mücadele de ortak olmalı!

Böylesi bir süreçte kendi cephelerinden sınıf hareketinde yaşanan bu gelişmelere müdahale noktasında önemli adımlar atan sınıf devrimcileri şimdi de 30 Mart’ta gerçekleştirecekleri “İşçilerin birliği ve dayanışması etkinliği” ile bu süreci bir adım daha ileri taşıyorlar.

Ankara Sincan Organize Sanayi’nde direnişlerini sürdüren işçilerin sesinin, tutukluluk halleri devam eden TÜMTİS Ankara Şube yöneticileriyle dayanışmanın, tersane işçilerinin iş cinayetlerine ve hak gasplarına karşı yürüttükleri mücadelenin ortaklaştırıldığı dayanışma etkinliğinde, Birleşik Metal-İş, TÜMTİS, Türk-İş Ankara Şubeler Platformu, Tersane İşçileri Birliği Derneği ve Çağdaş Hukukçular Derneği katılımcı olarak yer alacaklar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun (BDSP) 30 Mart Pazar Günü Ankara Ekin Sanat Merkezi’nde gerçekleştireceği etkinlik sınıfın direnen işçilerini ve sendikalarını biraraya getirecek.

İlbek işçisiyle dayanışma büyüyor!

İlbek işçileri direnişlerinin birinci ayında dayanışmayı büyütme, güçlerine güç katmak amacıyla 14 Mart akşamı dayanışma gecesi düzenlediler. İlbek işçileriyle dayanışma gecesi coşku ve mücadele kararlılığıyla gerçekleşti.

19.30 da başlayan dayanışma gecesi İlbek işçileri adına Zekeriya Odabaşı’nın yaptığı konuşma ile başladı. Zekeriya Odabaşı sergiledikleri mücadelenin önemine değinerek bütün işçi, emekçi, sendika v.b kişi ve kurumlara İlbek işçileriyle dayanışmayı güçlendirme çağrısı yaptı.

Birçok grup ve kişi sahne aldı!

Açılış konuşmasının ardından Kibar Aslan sahne aldı. Aslan’ın söylediği türkülerin ardından sırayla Grup Sılam, Grup Vardiya, Hakan Yeşilyurt, İlkey Akkaya, Grup Yorum sahneye çıkarak türkü ve marşlarıyla coşkulu bir atmosfer yarattı.

Daha sonra halk oyunları gösterisi gerçekleştirildi. Son olarak sahneye çıkan Hasan Akyol’un ardından program sona erdi.

Geceye dayanışma mesajları...

Başından sonuna kadar coşku ve kararlılığın hakim olduğu dayanışma gecesine bir çok mesaj gönderildi. Gecede GOP İşçi Platformu, BDSP, Tekstil-Sen, Haber-Sen 8 No’lu Şube, GOP İşçi Derneği Topkapı temsilciliği, ESP, HÖC, Yurtsever Cephe, TKP, İşçi Gazetesi, EMEP, Dayanışma Sendikası, Çağrı Gazetesi, İLGP ve diğer kurumların İlbek işçilerinin direnişini selamlayan mesajları okundu.

1500’e yakın işçi ve emekçinin katıldığı dayanışma etkinliğinde sık sık “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın İlbek direnişimiz!”, “İlbek işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” vb. sloganlar atıldı.

Gecenin en önemli kazanımlarından biri İlbek işçilerine moral ve güç vermesiydi. İlbek işçisi bu kazanımdan da güç alarak halayları, zılgıtları ve sloganlarıyla zafere olan inanç ve kararlılıklarını bir kez daha gösterdi

Eğitim-Sen İstanbul Bölge Toplantısı:**Mücadeleyi ilerletecek hiçbir karar çıkmadı!**

16 Mart günü şube yönetimleri ve denetleme-disiplin kurulu üyeleri katılımıyla İstanbul'da Eğitim-Sen bölge toplantısı yapıldı. Şubelere gelen yazıda belirtilen gündem geçmiş sürecin değerlendirilmesi ve önümüzdeki sürece ilişkin bilgilendirme idi. Ancak şubelerin kongrelerden yeni çıkmış olmasının etkisiyle toplantı kongre süreçlerinin tartışıldığı bir havaya dönüştü. Özellikle İstanbul şubelerinden söz alanlar, kürsüden yaşanan kirli ittifakları, dönen ayak oyunlarını, yaşanan çirkinlikleri anlattı, daha doğrusu itiraf etmiş oldu. MYK'ya dönük ciddi eleştirilerin de dillendirildiği toplantıda önümüzdeki saldırıları kucaklayacak/püskürtecek hiçbir somut sonuç çıkmadı, çıkması da zaten şaşırtıcı olurdu.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak şubelerdeki seçim süreçlerini, dönen oyunları ve kirli-ilklesiz ittifakları her zaman mahkum ettik, edeceğiz. Bu kirli ittifakları yürütenler bile bizzat bu süreçten rahatsız olup kendilerini teşhir etmeye başlamışlardır. Toplantıya yansıyan bu tablo bu açıdan önemlidir. Bu durum şu gerçeği bir kez daha doğrulamıştır: 3 senden 5 benden olsun da ne olursa olsun bakışıyla yapılan kongreler kamu emekçileri hareketini tıkamış, mücadeleyi geriletmiştir. Kuşkusuz yaşanan sorunların tek nedeni bu değildir, ancak önemli sebeplerinden biridir.

Toplantının sonunda eleştirilere cevap vermek üzere söz alan MYK üyesi Saim Gültekin, eleştirileri tek tek cevaplamayacağını, ancak kararların tavandan dayatıldığı yönündeki eleştirilere yanıt olarak böyle bir durumun olmadığını söylemiştir. Gültekin'e göre tepeden inme eylemlilik kararları sadece kapatma davası sürecinde, o sürecin gereği olarak alınmıştır. Onun dışında başkanlar kurulu, bölge toplantıları vs. yapıldığını, kararların buralarda konuşulduğunu belirterek yapılan eleştirileri reddetti.

Yapılan başkanlar kurulu, bölge toplantıları vs. karar alma organlarına dönüştürülmediği müddetçe buralarda tartışılanların bir kıymet-i harbiyesi olmamaktadır. Ayrıca buralar tabanın iradesini tam olarak yansıtmamaktadır. Kaç tane şube başkanı ya da yönetici bu toplantılara giderken üye ya da temsilcilerle birlikte aldığı kararı oraya taşıyor. Temel olan işyeri örgütlülükleri başta olmak üzere temsilcilikler ve şubeler olmalıdır.

Toplantıdan sonuç olarak mücadeleyi ilerletecek, önümüzdeki süreci örececek, saldırılara karşı fiili-meşrur-militan bir hat izleyecek eylem ve etkinlikler kararı elbette çıkmadı. Bu kararların çıkması için sorumluluk gene devrimcilerin omuzlarındadır. SSGSS başta olmak üzere gündemde olan saldırılara karşı genel grev hedefiyle yaklaşılmalı, yapılacak tüm eylem ve etkinlikler bu hedefe bağlanmalıdır.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Kırklareli

“Bürokrasi”nin İslami faşizm ile son cephe savaşları

Yüksel Akkaya

Eylülistlerin has çocukları olduklarını göstermek için ANAP ve Özal ile yarışan AKP ve Erdoğan arasında çok büyük fark olmamakla birlikte, Özal ve ANAP “iktidar” olduğunu düşünüp, bu “güvenle” iş yapardı. AKP ve Erdoğan “daha akıllı” oldukları için hem iktidar olmuşlar hem de mazlum, ezilen muhalif kesim olmuşlardır!.. Bu, büyük beceridir. Bu beceri, AKP'ye 22 Temmuz seçimlerinde yüzde 47 oy kazandırmıştır. 12 Eylül'ün askeri faşizmi, uzun sayılmayacak bir zaman sonrası için “sivil faşizminin” ortamını hazırlayarak, iktidarı, bir geçiş dönemi olarak, “ürkek, çekingen” Özal'a devretti. Özal döneminde palazlanan İslami cenah ve siyasal temsilcisi olan İslami faşizm, açık yüzünü ilk kez “Refahiyol” Hükümeti ile gösterdi. “Acemice” bir çıkış idi. Acemiliğin en ağır cezası kişi olarak “siyasetten” uzaklaştırılmak oldu. Lakin, bu acemice çıkış daha akil bir çıkış ile donatılarak iktidara hazırlandı. AKP bu hazırlığın has çocuğu olarak doğdu.

AKP hükümeti, uygun “konjonktürde”, hem laik sermaye cephesini hem de İslami sermaye cephesini “uçurdu”! Milyarder sayısı her yıl mucizevi artışlar gösterdi. Elinin altından çekilen alanlar olmakla birlikte, sömürü üzerine kurulu düzeni daha iyi hayata geçiren AKP iktidarına, hükümetine “laik” sermaye pek ses çıkarmadı. Ancak, bir dönem simetrik olduğu düşünülen sömürü ve sermaye birikiminin, aslında asimetric olarak geliştiğini gören sermaye cephesi huzursuzluğunu zımnı olarak dile getirmeye başladı. Açık dile getiriş ise son birkaç ayda Hürriyet gazetesi, özellikle de gazetenin genel yayın yönetmeni olan Ertuğrul Özkök üzerinden somutlaşmaya başladı.

Özgürlük(ler) diye “türbanı” herkese dayatan bu İslami iktidar, faşist yüzünü emek sorunları ortaya çıktıkça göstermekten hiç kaçınmadı. Türbana yasal ve hukuksal açıdan bir özgürlük arayarak, genel özgürlük kavgası veriyor gözüken AKP ve zorba şefi Erdoğan'ın emekçilerin geleceklerini, kimliklerini, kişiliklerini çalmak isteyen sosyal güvenlik ile ilgili düzenlemeye gösterdikleri yasal tepkiyi, demokratik bir hakkı hazmedememesi, hırçın, öfkenin belagat sanatı olarak buram buram faşizm kokan bir dil ile “kanun dışı” ilan etmesi, aslında bunların bir özgürlük “mücahidi” değil de halk düşmanı olduğunu çok net olarak gösteriyor. Zira AKP üzerinden topluma dayatılan bir özgürlük, demokrasi vs. olmayıp, bir zorba, İslami faşist yönetimden başka bir şey değildir. Böyle olduğu için, halka, emekçilere düşman olan yasalar hep bu yönetimler altında çıkmaktadır.

AKP'nin zorba, faşist lideri, emekçiler sosyal güvenlik reformuna sokakta başkaldırırken çok sert bir tavırla delikanlılığını gösterdi. Lakin, aynı günün akşam saatlerinde, “bürokrasinin” cephe savaşlarından biri olan, parti kapatma davası ile karşılaşınca hızla çark edip, “babalar gibi çıkaracakları” yasayı rafa kaldırdılar. Dinsizin hakkından imansız gelir lafı bugünleri

anlatmak için mi söylenmiştir?..

Emekçilere pervasızca savaş açmış olan, iktidarının gücünün sınırsız olduğunu düşünen İslami faşistler, kimliklerine ve kişiliklerine uygun olarak, kendilerine karşı olan milyonlarca insanın tepkisini değil, gücü somut olarak gösteren bir sopanın caydırıcılığını kabul ederek ne kadar korkak, iki yüzlü, takiyyeci olduklarını göstermişlerdir. Üç saat önce, sosyal güvenlik düzenlemelerine karşı çıkanları yasadışı davranmakla suçlayıp, hakkında soruşturma açanlar, “bürokrasinin sert müdahalesini” göğüslemek için, halkı sokağa döken, muhalefeti ve mücadeleyi körükleyen yasa girişimini askıya aldılar! Böylece, “bürokrasinin” ilk saldırısına karşı bir “taktik” çıkışla safları pekiştirmek, genişletmek hamlesi yaptılar!..

İki saat ara ile bir yasa hakkında bu kadar radikal karar almak, siyaseten çok şey gösteriyor olsa gerek. O zaman, spekülasyona başlamakta bir sakınca olmasa gerek. Zira, bilim de siyaset de biraz “spekülasyon” üzerinden yükselir.

“Bürokrasi” İslami faşizm ile bir var olma yok olma mücadelesinin son taktik çıkışını mı yapmıştır? Bir iktidar partisini kapatmak, aynı zamanda onu iktidardan da uzaklaştırmaktır. Dolayısı ile bürokrasiyi İslami cenahtan kurtarıp, yeniden seküler olarak “restore” etmek kaçınılmazlaşır. AKP'yi kapatma davası bir cephe savaşı olarak böyle algılanabilir mi? Eğer böyle ise İslami cenah iki şey ile karşı karşıyadır. Birincisi, teslim olup, günü kurtarmaktır. İkincisi, direnmek, her kaleyi sonuna kadar savunmaktır. Korkak, ürkek çekingen bir tavır takınıp takınmayacağı henüz belli olmayan bu cenah ABD ve AB'nin tavrına bağlı olarak kararını verecektir. Toplumsal muhalefetin bir kaldıraç olan sosyal güvenlik ile ilgili düzenlemeyi yapan yasayı, şimdilik askıya alması bir “direniş” sinyali olarak değerlendirilebilir. Ancak bu değerlendirme eksik kalır. Direnişten çok, muhalefeti etkisiz kılma çabası da olabilir bu tutum, ki veriler de bu tutumu besliyor.

İslami faşizm “bürokrasi” ile mücadelede yol ayrımına gelmiş görünüyor. Fethedemediği kaleler, umduğundan daha direngen ve mücadeleciler çıkıyor. Bu “direngen ve mücadeleciler” kurumlar ordunun yapamadığını yapıyor, boşluğunu dolduruyor, seksen yıllık geleneksel bürokratik devrime bir karşı devrim ile meydan okumak isteyen İslami faşizme karşı son kozlarını oynuyor.

Bıçağın sırtı: demokrasibilik mi oynamak gerekiyor; emekçilerin her eylemine en sert müdahaleyi yapan İslami faşist yaklaşıma karşı olmak mı gerekiyor? İkisine de hayır ise, devrimci sosyalist hareket, kafaların bulandırıldığı bu sürece hızla müdahale etmeli, haftalık, aylık yıllık yayınları ile derin analiz yapmak yerine, bülten, broşür, web siteleri üzerinden birkaç saat içinde tavrını ortaya koymalıdır. Zira, bunalım anları, kriz anları, devrim anları böyle bir lükse sahip değildir!..

14 Mart eylemleri üzerine...

Sendikal ihanete geçit verilmemeli

Sermayenin sosyal yıkım saldırıları başta işçi ve emekçiler olmak üzere toplumun çok geniş bir kesimini vuruyor, en temel haklardan mahrum bırakmayı amaçlıyor. Buna rağmen yıkım saldırılarına karşı mücadelenin tabanı yakın zaman öncesine kadar bir hayli sınırlıydı.

1999 yılında Ecevit hükümetinin “mezarda emeklilik” yasasını meclisten geçirmesine karşı kitlesel boyutlar kazanan tepki, bilindiği gibi yaşanan depremler nedeniyle kırılmaya uğradı. Ecevit hükümeti de bu fırsattan istifade ederek yasayı meclisten geçirdi. Ondan sonraki yıllarda saldırının yeni adımlarına karşı yürütülen mücadele bir daha 1999’un yaz aylarındaki ivmeye ve kitleselliğe ulaşamadı.

Bir önceki AKP hükümetinin SSGSS Yasa Tasarısı’nı ilk kez meclisten geçirdiği süreçte de yıkıma karşı mücadele bir hayli sınırlı kalmış, saldırıyı püskürtmeye yetecek bir düzey kazanamamıştı. Saldırı ancak Cumhurbaşkanı vetosu ve Anayasa Mahkemesi’nin kararları nedeniyle bir süreliğine askıya alınmıştı.

Biraz da bu durumun verdiği rahatlıkla AKP hükümeti yakın zaman önce aynı yasayı bu kez daha da ağırlaştırılmış bir halde yeniden gündeme taşıdı. Yeniden güncellenen saldırı ilk başlarda pek bir tepkiyle de karşılaşmadı. Fakat bu tablo giderek değişti. Özellikle tasarının meclis komisyonlarında tartışılmaya başlanmasından itibaren konu giderek kamuoyuna daha çok mal oldu, işçi ve emekçilerin gündemine girmeye başladı. Saldırının çapı, yaşanacak kayıpların büyüklüğü, işçi ve emekçiler arasındaki tepkinin hızla yayılmasına yol açtı.

Öte yandan önceki deneyimlerden dersler çıkararak devrimci ve ilerici güçler, mücadeleden yana sendikalar ve şubeler, bu kez geçmiştekinden daha farklı bir müdahale pratiği içerisine girdiler. Hatırlanacağı gibi Emek Platformu bir enkaz durumunda olduğu halde, bundan birkaç yıl önceki sosyal yıkım saldırısı döneminde birçok kesim tarafından sınıfın ve emekçilerin birleşik mücadelesinin başlıca aracı olarak görülmekteydi. Sınırları hayli dar olan mücadeleciler EP’ten gelecek mücadele kararları ile oyalanıyor, süreç giderek mevcut mücadele potansiyelinin de dağıtılıp tahrip edilmesi ile sonuçlanıyordu. Sermayenin denetimindeki ihanet şebekesi birkaç göstermelik eylemle filizlenmekte olan mücadele damarlarını kötürüm ediyor, neticede saldırılar “tereyağından kıl çeker gibi” yürütülüyordu.

Fakat sermayenin beklentilerinin aksine bu kez öyle olmadı. Önce İstanbul’da sonra bir dizi başka kentte devrimci ve ilerici güçler ile bazı sendikalar ve meslek örgütleri mücadeleyi daha tabandan örgütlemeye yöneldiler. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere, sürecin kimi bileşenleri açısından bu kuşkusuz bilinçli bir seçimdi. Fakat Emek Platformu’nun tümüyle atıl durumda olması ve Türk-İş yönetiminin de gelişmeleri dışardan seyretmekle yetinmesi başka bazı güçleri de mücadeleyi tabandan örgütleme sürecinin içine itti. Böylece sınıf ve emekçi hareketi cephesinde oldukça geniş sayılabilecek bir bileşen üzerinden SSGSS karşıtı mücadeleyi

örgütlemeye işine girilmiş oldu. Bunun sonucunda İstanbul’da ve sonrasında başka kentlerde “Herkesle Sağlık Güvenli Gelecek” platformları kuruldu.

Sayırsız soruna ve yaşanan aksaklıklara rağmen gösterilen ısrar sayesinde bu çalışma iyi-kötü örgütlendi ve işçi ve emekçilerin mücadelesinin tabandan örülmesi noktasında hatırı sayılır bir işlev görmeye başladı. Birçok alanda çeşitli araçlarla işçi ve emekçilere seslenildi, eylem ve etkinlikler gerçekleştirildi. İlerici basın ve televizyon kanalları ile burjuva medya da eskisine göre çok daha etkin bir biçimde kullanıldı. Burjuva medyanın bir kesiminin (kuşkusuz kendi temsil ettiği çıkarlar üzerinden) AKP hükümeti ile giderek daha açık bir zıtlasma içerisine girmesinin de SSGSS ile ilgili yayınların bu basın yayın organlarında daha rahat yer bulmasında bir payı oldu. “Laikçi cenah”dan Kürt hareketine kadar AKP hükümeti ile problemlenilen farklı kesimlerin SSGSS konusunda işçi ve emekçi hareketinden yana bir eğilim içerisinde olmaları ise örgütlenen mücadelenin tabanının hızla gelişmesine katkı sağladı.

Kabaca özetlemeye çalıştığımız bu süreç sonrasında SSGSS’ye karşı mücadele konusunda sınıf ve emekçi hareketi cephesinde anlamlı bir genişleme

ve derinleşme oluşmuş, bu konudaki mücadele önemli düzeyde bir meşruluk kazanmıştı. THY’den Telekom’a, Tekel’den tersanelere irili-ufaklı grev ve direnişlere varıncaya kadar son bir yılın mücadele birikimi üzerinde yükselen, öfke ve kararlılığını saldırıların yol açacağı yıkımın büyüklüğünden alan SSGSS karşıtı hareket kendini 14 Mart eylemiyle ortaya koydu.

İlgili haberlere sayfalarımızda yer verdiğimiz için 14 Mart eyleminin ayrıntılarını burada tekrar etmemiz gerekmiyor. Genel planda bakıldığında ise 14 Mart “çalışmama hakkını kullanma” eylemi sermayeye ve hükümete duyulan öfke ve güvensizliğin, sınıf hareketinde bir süredir mayalanmakta olan mücadele istek ve kararlılığının anlamlı bir kitleselleşmeyle, militan bir coşkuyla ortaya konulmasıdır.

14 Mart eylemleri her şeyden önce sınıf ve emekçi yığınlarının taşıdığı muazzam mücadele potansiyelini, toplumsal gündemi belirleme kapasitesini en kör gözlere dahi göstermiştir. Sendikal ihanet barikatının nispeten zayıf kaldığı, bunun yanında sınıf hareketine müdahale konusunda asgari ölçüde bile doğru yol ve yöntemler kullanıldığı koşullarda pekala da sınıfın mücadele enerjisinin ciddi boyutlarda açığa

14 Mart eylemine karşı esip gürleyen AKP hükümetini

Saldırı yasasında pazarlık

AKP hükümeti, 14 Mart iş bırakma eylemi kararının alınması üzerine saldırgan bir üslupla eyleme engel olmaya çalıştı. Erdoğan o kadar ileri gitti ki, eylemin kararını alan sendikaları “yalancı”lıkla suçlayabildi. Bu tavrını, TİSK’in teşvikiyle birlikte eylemin “yasadışı” olduğunu ileri sürmeye kadar vardırdı.

AKP hükümet olduğundan bu yana ilk kez bu düzeyde bir işçi ve emekçi eylemiyle karşılaşılıyordu. Bundan dolayı bu eylem, AKP için gerçek bir sınav anlamına geliyordu. Eylemlerin önü alınmadığı takdirde, işçi ve emekçi hareketinin sarsıcı müdahalesiyle yüzyüze gelme tehlikesi kendisini bekliyordu. Bundan dolayı işçi ve emekçi hareketini bastırabilmek, hem kendi siyasal gücünü koruyabilmek bakımından, hem de tekelleri burjuvazi adına sürdürdüğü saldırıların geleceği açısından kritik önemdeydi.

İşçi ve emekçilerin eylem konusu haline getirdikleri SSGSS saldırısı, 22 Temmuz seçimleri öncesinde gündeme getirilmiş, fakat oy kaybettireceğinden korkulduğu için ertelenmişti. Fakat AKP bunu yaparken tekelleri burjuvazi ve emperyalistlere, saldırıyı seçimlerden sonra geçirme taahhüdünde bulunmuştu. Seçimlerle kazanılacak siyasi güç, seçimlerden sonra daha etkili bir şekilde sermayenin hizmetinde kullanılacak, böylece kaybedilen zaman fazlasıyla telafi edilecekti. İşte

bundan dolayı bugüne kadar, asıl olarak devrimci ve ilerici güçler tarafından sürüklenen SSGSS karşıtı mücadele, Emek Platformu’nu harekete geçmeye zorlayıp daha zorlu bir mücadelenin önünü açınca, AKP eyleme cephe almıştır.

Böylece eyleme katılım zayıflatılmaya, mücadele gücünden düşürülmeye çalışılmıştır. Eğer EP daha bu ilk eyleminde başarısız olur, ortaya umut kırıcı bir sonuç çıkarsa, daha ileri eylem biçimlerinin önü de daha baştan alınabilirdi. Yoksa EP’in aldığı iki saatlik iş bırakma kararı ile birlikte yasa meclis gündemine geldiğinde planlanan temsilciler düzeyinde yapılacak bir Ankara eyleminin yaptırım gücü malumdur. Daha önce defalarca yapılan bu tür eylemler en fazla protesto mahiyetindedir. Zaten EP de eylemi “uyarı eylemi” olarak tanımlama yoluna gitmiştir. Fakat bu sınırlarda gerçekleştirilecek başarılı bir eylem daha ileri eylem biçimlerinin gündeme alınması için sınıfın ileri bölüklerinin gereksinim duydukları moral gücü ve özgüveni sağlayabilirdi. AKP hükümeti eyleme bu gözle bakmış, eylemin anlamının ve barındırdığı tehlikelerin bilinciyle saldırgan bir tutum almıştır.

Diğer taraftan, KESK ve bir ölçüde de DİSK dışında bırakılırsa, diğer işçi ve memur sendika konfederasyonları, ellerinden geldiği kadar eylemi zayıflatmaya çaba göstermişlerdir. Örgütlü oldukları işyerlerinde iş bırakma eylemini büyük ölçüde

, zorlu bir sürece hazırlanılmalıdır!

çıkartılabileceği bir kez daha anlaşılmıştır.

Nitekim sermaye için temel önem taşıyan bir konuda her vesileyle yüzde 47'lik oy desteği ile övünen AKP hükümetinin manevra yapma ihtiyacı duyması hiç de yabana atılmayacak bir başarıdır. Sermaye karşısında son yıllarda sürekli olarak kolay yenilgiler yaşayan sınıf hareketi açısından bunun ayrı bir anlamı vardır.

Kazanım olarak nitelememiz gereken bir diğer şey 14 Mart'ın yüzünün geriye değil ileriye dönük olmasıdır. Tüm yaygınlık ve etkisine ve ayrıca sendika bürokrasisinin engelleyici tutumuna rağmen eyleme katılan işçi ve emekçiler de her şeyin burada bitmediği, tersine 14 Mart'ın başlangıç olduğu konusunda belli bir bilince sahiptirler. Sermayeye gerçekten geri adım atılabilmemesinin yolunun bir genel grev-genel direnişten geçtiği fikrinin birkaç ay öncesine göre çok daha yaygın bir kabul görmesi, meşruluk kazanması bunun ifadesidir.

SSGSS karşıtı mücadelenin hızla genişlemesinin yarattığı paniğe Türk-İş yönetiminin ve Emek Platformu'nun son anda sürece dahil olması kimseyi yanıltmamalıdır. 14 Mart eylemleri esas olarak tabanda örgütlenmiştir. Konfederasyon

yönetimlerinin, hele de Türk-İş yönetiminin bu konuda anlamlı bir katkısından söz etmek mümkün değildir.

Sınıf hareketi bir gelişim süreci içerisindedir ve bu süreç devrimci temellerde yeniden inşa edilmesi iddiasının daha gür sesle dile getirileceği, giderek daha somut karşılıklar bulacağı bir dönem olacaktır.

Kuşkusuz 14 Mart üzerinden sınıf hareketi hakkında tüm bu söylenenler bundan sonraki dönemde yapılacaklarla sıkı sıkıya bağlantılıdır. Devrimci ve ilerici güçlerin birleşik müdahale konusundaki çabasının derinleştirilerek sürdürülebildiği, yıkıma karşı mücadeleyi tabandan eylemli bir tarzda örgütlenme çizgisinde ısrarcı olunabildiği ve nihayet genel grev-genel direniş hedefli somut bir eylem programı ortaya konulup uygulanması yolunda mesafe alınabildiği ölçüde 14 Mart da sınıf hareketinin mücadele tarihinde anlamlı bir yere oturacaktır. Aksi takdirde "kubbede hoş bir seda" olmaktan öteye geçemeyecektir.

14 Mart'la bir sınavı asgari başarıyla geçmiş bulunan devrimci ilerici güçlerin, öncü işçi ve emekçilerin önünde şimdi daha büyük sınavlar, daha zorlu görevler bulunmaktadır. 19 Mart günü Emek

Platformu'nun hükümet ve patron temsilcileriyle yaptığı görüşmeden çıkan sonuçlar 24 Mart günü Emek Platformu toplantısında ele alınacaktır. Yapılan ilk açıklamalar, hükümetle görüşen heyetteki konfederasyon yöneticilerinin SSGSS Yasa Tasarısı'nın tümüyle geri çekilmesi yönündeki temel talebe sadık kalmadıklarını, bunu yerine tek tek bazı maddeler üzerinden pazarlık yaptıklarını göstermektedir. Eğer durum gerçekten buysa, 24 Mart'taki EP toplantısında rötuşlanmış bir SSGSS Yasa Tasarısı'na onay verilmesinin tartışılması kimseyi şaşırtmamalıdır. Bu da SSGSS karşıtı mücadelenin önüne bir sendikal ihanet barikatının dikilmesi demektir.

Rötuşlanmış bir SSGSS yasının işçi ve emekçiler açısından anlamı yoktur. İşçi ve emekçilerin tek talebi SSGSS Yasa Tasarısı'nın tümüyle geri çekilmesidir. O halde bundan sonraki süreçte sermayeye karşı verilen mücadelenin sendikal ihanet çetesine karşı mücadeleyi de kapsayacak şekilde genişlemesine hazırlıklı olmak, bu ihanete engel olmak için de taban basıncını diri tutmak ve büyütme gerekmektedir. Yeni sınav bu alanda verilecektir.

manevrası...

yok! Yasa geri çekilinceye kadar direniş!

güdükleştirecek müdahalelerde bulunmuşlar, işçileri merkezi eyleme katmaktan kaçınmışlardır.

Fakat ne hükümetin engelleme çabası ne de sendika bürokratlarının eylemin içeriğini zayıflatma girişimleri başarılı olmuştur. İşçi ve emekçiler coşkulu bir ruhla eyleme yüksek bir katılım göstermişlerdir. Merkezi eylem alanlarına taşınmamakla birlikte birçok fabrika ve işyerinde büyük bir heyecan ve istekle eyleme katılmışlardır. İş bırakıp, saldırı yasasına karşı daha ileri eylemlere katılmaktan geri durmayacakları mesajını vermişlerdir. Diğer taraftan sınıf kitleleri dışında, emekçi halkın geniş gövdesi de işçi ve emekçi eylemlerine büyük bir sempati ve yakınlık göstermiş, iş bırakma eylemine destek olmuşlardır.

Ortaya çıkan işçi ve emekçi duyarlılığı öylesine bir moral güç yaratmıştır ki, alanlara çıkan işçi ve emekçiler yapılanın sadece bir başlangıç olduğu düşüncesini paylaşmışlardır. Yani sendika bürokratları bu tür eylemleri hava boşaltma amacıyla kullanmak isterken, tersine eylemler işçi ve emekçileri daha ileri mücadeleler için motive eden ve gerekli moral gücü sağlayan bir işlev görmüştür.

Öte yandan, tam da büyük eylem günü siyaset cephesinde yeni bir gelişme yaşanmış, düzen içi çatışma yeniden dışavurmuş, AKP'nin kapatılması davası gündeme gelmiştir. AKP hükümeti, kapatma davasına karşısında tam da kitlelerin desteğine

ihtiyaç duyduğu bir dönemde, üstelik emekçi kitlelerin beklenenden daha kitlesel katılımı ve coşkulu eylemlerle alanlara çıktığı koşullarda, yasayı tartışacağını duyurmuştur. Böylece yasayı tartışmaya açma tutumu hem kitlelerin basıncından kurtulmak ve hem de bunu iktidar içi dalaşmada olanaklı olduğunca kullanılmak amacıyla yöneliktir. Bununla AKP, sermayenin saldırı yasasını hızla çıkarılmasını istediği bir dönemde, kendisine karşı açılan kapatılma davasına örtülü bir yanıt vermek istemiştir.

Tüm bu nedenlerle, eylem öncesinde esip gürleyen, yasaya karşı çıkanları yalancılıkla suçlayan AKP, bir anda çark ederek yasayı sendikalarla yeniden değerlendirebileceklerini açıklamıştır. Kapatma davasının açıklanmasıyla hemen hemen aynı saatlerde! Açıktır ki hükümetin bu tavrı bir manevradan başka bir şey değildir. Önümüzdeki dönemde saldırının özünü değiştirmeyecek, fakat kazanım gibi gösterilebilecek birkaç yeni düzenleme karşılığında saldırı yasasına karşı yükselen mücadele direnci kırılmaya çalışılacaktır.

Sendika bürokratlarının hükümetin bu manevrasına ortak olacaklarından kuşku duyulamaz. Çünkü bu bürokrat takımını eylem kararları almaya götüren zaten saldırının yakıcılığı karşısında başta ileri sınıf bölükleri olmak üzere tabanın basıncıdır.

Diğer taraftan bunların secereleri ihanetle doludur. Bu süreçte de geleneksel ihanetçi pratiklerine yeni bir halka hazırlamak üzere hazırlık yaptıkları kesindir. Nitekim 14 Mart'taki tutumları bunun böyle olacağını gösterdiği gibi, hükümetin manevrası da onlar için büyük bir olanak olmuştur. Hepsini de bu manevrayı büyük bir hoşnutlukla karşılamış, akabinde derin bir sessizliğe gömülmüşlerdir. Zira hükümet manevrası bu bürokrat takımı tarafından, "mücadele ettik, hükümete geri adım da attırdık, elimizden bu kadarı gelir" biçiminde ihanete mazeret olarak kullanılacaktır.

Sendika bürokratlarının bu tutumu şaşırtıcı olmayacaktır. Fakat sınıfın ileri ve mücadeleciler bölükleri göz göre göre gelen bu ihanete göz yummamalıdır. Bu amaçla, 14 Mart eylemini bir başlangıç olarak görmeli, saldırı yasasını tam olarak geri püskürtmek dışında bir seçeneği dışlayacak bir mücadele sürecini örgütlemelidirler. Sonuç almaya kadar militan bir direniş, en ileri biçimiyle "genel grev-genel direniş"i örmek için seferber olmalıdırlar. İhtiyaç nettir, ne yapılması gerektiği ortadadır. Emperyalistlerin ve tekeli burjuvazinin uşağı hükümetin saldırıda pervasız, sendika bürokratlarının ise ihanete hazır oldukları gün gibi açık olduğuna göre, ilerici-devrimci sınıf güçleri süreci omuzlayacak bir bakış ve inisiyatifle hareket etmelidirler.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Beyoğlu Emekli-Sen'de yeni yönetim!

DİSK'e bağlı Tüm Emekliler Sendikası Beyoğlu Şubesi, Emekli-Sen'in kapatılma kararının Yargıtay tarafından onandığı bir süreçte yeni döneme daha güçlü girmek için olağanüstü genel kurula gitti. 16 Mart'ta DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen şube genel kurulunda tek liste oluşturularak yeni yönetim belirlendi.

Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı Yılmaz Gündoğdu ve Kadıköy Şube Başkanı Mahinur Şahbaz'ın kürsüden konuşma yaptığı genel kurulda sendikanın kapatılmasına karşı verilecek mücadele için güçlü bir ön hazırlık sürecinin gerekliliğine işaret edildi.

Yeni yönetim kurulu şu isimlerden oluştu:

Gazi Akmeşe, Ramazan Gecenöğlü, Hasan Kaşkı, Esat Yavuztürk, Nebahat Albayrak, Yakup Umur, Erdal Demirkan, Şakir Yordem, Saim Kocak.

Yönetim kurulu görev dağılımı önümüzdeki günlerde gerçekleştirilecek.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Çarşamba işçisine mitingle destek!

Samsun'un Çarşamba İlçesi'nde örgütlenme mücadelesine Belediye-İş'e üye olarak adım atan Çarşamba Belediyesi işçileri 16 Mart'ta gerçekleştirdikleri mitingle sendikal örgütlenme mücadelesine dönük baskıları protesto ettiler. Sendikal örgütlenme sebebiyle işten atılan belediye işçilerinin geri alınması ve sendikanın tanınması talebiyle yapılan mitinge binlerce kişi katıldı. 3 ayı aşkın zamandır sendika hakkı gaspedilerek işten atılan 126 işçi çeşitli eylemler gerçekleştirmişlerdi.

Çarşamba işçilerine destek...

16 Mart günü gerçekleştirilen kitlesel yürüyüşe ise Türk-İş'e bağlı birçok sendika şubesi destek verdi. Samsun, Ordu, Trabzon, Tokat, Sivas ve Çorum'dan işçilerin katıldığı mitinge KESK Samsun Şubeler Platformu'nun yanı sıra Çarşambalı işçi ve emekçilerin desteği yoğun oldu.

Çarşamba Belediyesi'ne yürüyen binlerce kişi yürüyüş ve alanda AKP karşıtı sloganlar attılar. Alanda konuşan Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Nihat Yurdakul sendikal hakları engellenen Çarşamba Belediyesi işçileri üzerindeki baskıların son bulmasını istedi. Genel Sağlık Sigortası'nın geleceksizlik yarattığına da değinen Yurdakul mücadelenin devam edeceğini söyledi.

İşçiler miting boyunca; "AKP şaşırma sabrımızı taşıyır", "Atılan işçiler geri alınsın", "Genel grev genel direniş" sloganlarını attılar.

Şahin Motor'da işçi kıyımı

DİSK Birleşik Metal-iş sendikasında örgütlü, Gebze sanayi bölgesinde E-5 üzerinde kurulu olan Şahin Motor işçileri 17 Mart saat 16.30'da işten atma saldırısıyla karşı karşıya kaldılar.

Uzun zamandır sendikayı tasfiye etmek için birçok ayak oyununa girişen Şahin Çelik patronu, çözümü en son bütün işçilerin işine son vermekte bulmuştur. Fabrikada çalışan 59 işçi, işten atma saldırısına karşı direnişe geçti. Saat 18.00'e kadar fabrika kapısının önünde direnen işçiler 18 Mart'ta da iş başı saati itibarıyla direnişlerini sürdürüyorlar.

Fabrika patronunun işçileri sendikadan istifaya zorlaması istifa etmeyi kabul eden işçileri formlar düzeyine taşıması sonucunda, bundan beş gün önce işçiler fabrika içerisinde pasif direnişe geçmişler bunun üzerine beş işçi iki gün önce işten çıkartılmıştı. En son toplam 59 işçinin işten atılmasıyla beraber kapı önüne taşan direnişte fabrika patronu sendikayla hiçbir koşulda görüşmeyi kabul etmemektedir.

Direnişlerinin sonuç alana kadar süreceğini bildiren Gebze şube sekreteri Erdoğan Özen eylemlerinin devam edeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

SCT Turbo işçisi yalnız değildir!

Tarsus'ta kurulu bulunan SCT OR Turbo Filtre fabrikası işçileri, 151 işçiyle BMİS'e üye olmuş ve patronun sendikayı tanımaması, toplu sözleşmeyi imzalamayı reddetmesi ve 51 işçinin de işine son vermesi üzerine 15 Mart 2006'da greve gitmişlerdi. Süreç içerisinde bir çok baskıya ve saldırıya maruz kalan işçiler bugün başlatmış oldukları grevlerinin 2. yılını geride bırakmış bulunuyorlar.

15 Mart'ta SCT Turbo Fabrikası önünde bir dayanışma eylemi gerçekleştirildi.

Saat 14:00'de "SCT Or Turbo işçisi yalnız değildir/Adana SCT İşçileriyle Dayanışma Platformu" pankartının açılması ile başlayan eylemde ilk sözü BMİS Adana Şube Başkanı aldı. Anadolu Şubenin grevin ikinci yılı vesilesiyle hazırladığı basın metnini okudu. Okunan basın metninde yaşanan iki yıllık süreç ve bu süreçte patronun gerçekleştirdiği saldırılarından bahsedildi. Dayanışmanın önemine vurgu yapılarak greve sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Ardından Adana SCT İşçileriyle Dayanışma Platformu adına hazırlanan basın metni okundu. Basın metnin okunmasının ardından gerçekleştirilecek dayanışma etkinliğinin çağrısı yapıldı.

Mersin'de SCT işçileriyle dayanışma amaçlı kurulan platform adına da bir konuşma yapılarak grevci işçilere destek mesajı verildi.

Kızıl Bayrak/Adana

SCT grevi 3. yılında!

Hakları ve örgütlülükleri için başlatmış oldukları grevleri, 15 Mart günü üçüncü yılına giren SCT Turbo Filtre işçileriyle dayanışmayı yükseltmek ve grevin üçüncü yılını selamlamak amacıyla 16 Mart'ta Adana'da bir dayanışma etkinliği gerçekleştirildi.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, Tekstil Sen, İHD, Odak, Sosyalist Feminist Kolektif, BDSP, 78'liler Girişimi, SDP, YDİ Çağrı, DİP-G, Alınteri, Kurtuluş, TÖP bileşenlerinin oluşturduğu Adana SCT Turbo İşçileriyle Dayanışma Platformu tarafından örgütlenen etkinlik Saat 13.00'te Adana Atlıhan Müzikhol'de, 150'yi aşkın işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

SCT Turbo işçilerinden yürüyüş!

Etkinlik için Tarsus'tan gelen grevci SCT Turbo işçileriyle beraber sendikacılar, dayanışma platformu bileşenleri tarafından tren istasyonunda karşılandılar. İşçiler saat 12.30'da "Yaşasın SCT Or Turbo Filtre işçilerinin onurlu mücadelesi/DİSK- Birleşik Metal İş Sendikası" pankartı açılarak etkinlik salonuna kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Atatürk Caddesi boyunca işçiler ve dayanışma platformu bileşenleri "SCT işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganlarıyla coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Fabrikalarının satılmasına karşı direnişlerini sürdüren Tekel işçileri de etkinliğe katılarak sınıf dayanışmasını büyüttüler. Sloganlarla birlikte etkinlik salonunun önüne gelen SCT İşçisi ile Tekel işçileri birlikte "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla salona girdiler. İşçiler salonda alkışlarla ve sloganlarla karşılandılar.

Salonda ki işçi ve emekçilerin coşkulu ve dayanışmayı ön plana çıkartan sloganlarıyla başlayan etkinlikte ilk olarak açılış konuşması gerçekleştirildi. Direnen işçiler ve katılımcıların selamlandığı konuşmanın ardından Adana SCT İşçileriyle Dayanışma Platformu adına bir konuşma gerçekleştirildi.

Konuşmada direnen işçilerin kapitalizmin mezarını kazacağı belirtildi. Yaratılan suni gündemlerle direniş dalgasının, ışığının söndürülemeyeceğinin söylendiği konuşmada SCT işçilerinin gösterdiği kararlılık bütün işçilere örnek olacaktır denildi. Bütün işçi ve emekçilerin sınıf dayanışmasını yükseltmesi çağrısı yapılarak konuşma bitirildi.

Konuşmanın ardından salon hep bir ağızdan "genel grev genel direniş!" ve "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganlarını haykırdılar.

Platform adına yapılan konuşmanın ardından Birleşik Metal İş Sendikası Adına Rasim Gündar etkinliği ve direnişte olan işçileri selamlayan bir konuşma gerçekleştirdi. "AKP Hükümeti işçiler

grevdeyken vatani parsel parsel satıyor” diyerek, “onuru ve namusları için direnen arkadaşlarımızın sonuna kadar yanındayız” dedi. Gündar’ın konuşması sonrası Tekel işçileri “Satıla satıla vatan bitiyor!” sloganını haykırdılar.

Söz direnen işçilerde...

Direnişçi işçilerden ilk sözü SCT Turbo İşyeri Baş Temsilcisi Erdiç Tömük aldı. Sendikalaşma süreçlerini ve bu süreçte yaşadıklarını anlatan Tömük, greve başladıkları günden bugüne yaşadıkları süreci özetledi. Patronun pervasız tutumunu teşhir eden Tömük şunları söyledi: “Bugün bizden işyerinde dört parmağımı kaybeden arkadaşımızı satmamızı istiyorlar. Biz birbirimize tutunarak, birbirimizi satmayarak bugünlere geldik. Bu grev iki yıl değil, oniki yılda sürse kazanacağız” Tekel işçilerinin direnişini de selamlayan Tömük’ün konuşması sonrası salon, hep bir ağızdan “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!” sloganını haykırdı.

İşyeri temsilcisinin ardından SCT Turbo İşçisi Ümmühan Doğan bir konuşma gerçekleştirerek dayanışma etkinliği gerçekleştiren platforma teşekkür etti. Ne olursa olsun direnmeye devam edeceklerini ve destek beklediklerini vurguladı.

SCT Turbo işçilerinin mücadelelerinin ikinci yılı vesilesiyle hazırlanan sinevizyon ilgiyle izlendi.

Ardından Tek Gıda İş Adana Şube Başkanı Cafer Yaşar bir konuşma gerçekleştirdi. SCT Turbo işçilerini selamlayarak konuşmasına başlayan Yaşar, iki yıldır devam eden direniş sonuna kadar desteklediklerini belirtti. Tekel’de yaşanan sürece de değinen Yaşar mücadelenin süreceğini vurguladı. Sermayenin işçi sınıfına hiçbir şey veremeyeceğini kurtuluşun birlikte mücadele olduğunu söyledi. Yaşar’ın konuşması sonrası Tekel işçileri “Tekel kalemiz ölümüne bekleriz!” sloganını haykırdı.

Tekel İşçisi Seyran Çuhadar’da bir konuşma yaparak Kapitalizme karşı mücadeleden başka bir yolun bulunmadığını söyledi. SCT işçilerinin direnişlerini selamladıklarını belirtti. Bu konuşma salonda “Gemileri yaktık geri dönüş yok!” sloganıyla karşılandı.

Konuşmaların ardından Nazım Hikmet’in Umut Kimde şiirinden uyarlanan tiyatro gösterimine geçildi. Günümüz koşullarının başarılı bir şekilde anlatıldığı tiyatro ayakta alkışlandı.

UPS kargo işçisinin sesi salonda...

Tiyatro gösteriminin ardından geçtiğimiz günlerde hakları için mücadele ettikleri gerekçesiyle işten atılan 14 UPS Kargo işçisi adına bir işçi konuşma gerçekleştirdi. Yaşadıkları süreci anlatarak 10 Mart günü örgütlendikleri ve haklarını aradıkları için işten atıldıklarını belirtti. “Suçumuz uzun çalışma saatlerine, gaspedilen mesai ücretlerine ve sömürüye karşı örgütlenmek” diyen UPS işçisi şöyle devam etti: “Biz bu suçu SEKA’da, TEKEL’de işledik. Biz bu suçu Zonguldak madenlerinde, tersanelerde işledik. Biz bu suçu gündüzlerinde sömürülmeyen gecelerinde aç yatılmayan günler gelene kadar işlemeye devam edeceğiz” SCT Turbo işçilerinin onurlu ve kararlı direnişini UPS Kargo işçileri olarak selamladıklarını ve dayanışmayı daha da yükselteceklerini söyleyerek coşku dolu konuşmasını noktlayan UPS işçisi, salonda alkış ve sloganlarla karşılandı.

Etkinlikte son olarak Dipten Sesler müzik grubu türküleri ve marşlarıyla sahne aldı. Coşkulu türküler eşliğinde çekilen halaylarla devam eden etkinlik, en son müzik grubunun söylediği ve ayakta bütün katılımcıların eşlik ettiği enternasyonal marşı ile noktalandı.

Etkinliği, Sosyalist Kamu Emekçileri, Adana Halkevi ve Dev Sağlık İş Sendikası gönderdikleri mesajlarla selamladılar.

Kızıl Bayrak / Adana

Yaşasın sınıf dayanışması!

Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) 27. Olağan Genel Kurulu, 15 Mart’ta Petrol-İş Genel Merkezi’nde saat 10.00’da başladı.

223 delegenin katıldığı genel kurulda ilk olarak yoklama yapıldıktan sonra Divan oluşturuldu. Divan Türk-İş Genel Sekreteri, Tek Gıda-İş Başkanı Mustafa Türkel, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Ali Rıza Atık, Ersin Türkmen ve Hatice Böke’den oluştu.

Açılış konuşmasını Mustafa Türkel yaptı.

Türkel, gazel okudu!

Türkel, Sosyal güvenlikteki sorunların sona ermesi için kayıtdışı ve kaçak işçi çalıştırmanın engellenmesi gerektiğini ifade ederken, örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılmasının gerekliliğine işaret etti. SSGSS yasa tasarısına karşı yapılan eylemle Emek Platformu’nun ilk defa bu kadar büyük bir eylem gerçekleştirdiğini belirten Türkel şunları söyledi: “Kıdem tazminatı ile çalışanlar test ediliyor SSGSS geçer geçmez, kıdem tazminatını da ortadan kaldıracaklar. Türkiye’de işçi hareketi kıdem tazminatı geçipte hiç bir şey yapmazsa, bu vebalin altında kalır. Yasa gelir gelmez genel greve gidilmelidir”

Daha sonra “Atatürk ve Kurtuluş Savaşında” mücadele edenler, Tuzla’da ve Davutpaşa’da hayatını kaybeden işçiler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Gündem önerisi onaylandıktan sonra TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk bir konuşma yaptı.

Öztürk, Ortadoğu’da emperyalist savaşa ve işgale değindikten sonra, silah tekellerinin karlarına katarken, yüzbinlerce insanın açlıktan hayatını kaybettiğini ifade etti.

Öztürk, saldırılara karşı mücadele eden işçilere panzerle ve gazbombalarıyla saldırdığını, sendikalarına karşı baskı yapıldığını ve soruşturmalar açıldığını, çeteler devreye sokularak direnişe çıkan işçilere saldırdığını, 17 sendika yöneticisinin evleri basılarak gözaltına alındığını ve 6 sendika yöneticisinin 116 gündür cezaevinde tutulduğunu belirtti. AKP hükümetinin demokrasiden anladığının da bu olduğunu vurguladı.

SSGSS yasa tasarısı bir yoklama!

Kuralsız çalışma ve taşeronlaştırma sonucunda her gün Tuzla’da işçilerin öldüğünü söyleyen Öztürk, sendikalı çalışmak isteyenlerin ise işten atıldığını belirtti. SSGSS ile sunulan saldırı paketinin emekçileri köleleştirmek, sosyal güvenceden yoksun bırakmak olduğunu, SSGSS’ye karşı iyi sınav verilmezse kıdem tazminatı ile ilgili hiç bir şey yapamayacaklarını ve bunun bir yoklama olduğu vurguladı. Emek Platformu’nun yeniden biraraya gelmesinin işçilerde güven yarattığını, bu yasanın birlikte mücadele ederek püskürtülebileceğini belirtti.

Öztürk son olarak şunları söyledi: “Sorun sendikaların uzlaşmayı bir kenara bırakıp adam gibi önderlik etme sorunudur. Bu yasalar geçerse zaten sendikalarda biter. Saldırıları karşısında geri adım atmayaacağız. Mücadeleyi yükseltmeye devam edeceğiz”

Komisyonların seçimi ve önergeler kabul edildikten sonra konukların konuşmalarına geçildi. İlk olarak Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın bir konuşma yaptı.

Ortak ve birleşik mücadele edilmelidir!

Öztaşkın, sermayenin bütün dünyada işçi ve emekçilere saldırdığını ve bu saldırıyla sosyal devleti ortadan kaldırmaya çalıştıklarını, dolayısıyla bu mücadelenin yalnızca Türkiye’de değil dünyanın her yerinde verildiğini ifade etti. Bu saldırılara karşı ortak ve birleşik hareket edilirse, sermayenin geri adım atmak zorunda kalacağını belirtti. Bir önceki gün yapılan eylemin bu açıdan çok önemli olduğunu vurguladı.

Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, işçilerin partisiyle mücadele etmesi gerektiğini, bunun en önemli eksik olduğunu, bu ülkenin ezilenlerinin kurtuluşunun iktidara gelmesiyle gerçekleşeceğini belirtti.

ÖDP Başkanı ve milletvekili Ufuk Uras ise, AKP’ye yüklendikten sonra, yerel seçimlerde AKP karşısında ortak adaylar çıkartılması gerektiğini söyledi. Son konuşmayı DİSK Limter-İş Başkanı Cem Dinç gerçekleştirdi.

Genel Kurula mesaj gönderenlerin ismi okundu. Daha sonra Sincan L Tipi Hapishanesinde bulunan Nurettin Kılıçdoğan’ın genel kurula gönderdiği mektup okundu. Mektup sloganlarla kesildi.

Bürokratlar işbaşında!

Çalışma, Mali, Denetleme Kurulu, Disiplin Kurulu onaylandıktan sonra işçilerin görüşlerine geçildi. İlk konuşmayı yapan Bülent Yakışık, TÜMTİS’in yöneticilerinin tutuklanırken Türk-İş’in yeterince destek vermediğini belirtmesi üzerine, divandan devreye giren Mustafa Türkel, “Türk-İş yöneticileri eylemlerde yuhalanıyor. Türk-İş her yerde mücadele ediyor. Türk-İş’i yıpratmayalım, sahip çıkalım” diyerek işçinin eleştirisini savuşturmaya çalıştı. İlk konuşmadan sonra bir saat öğle arası verildi. Öğle arasından sonra konuşmalar kaldığı yerden devam etti.

Zeki Karacan’ın konuşmasından sonra, Kırıklar Hapishanesinden Hasan Doğan’ın genel kurula gönderdiği mesaj okundu.

Daha sonra bir konuşma yapan Şükrü Günsili, işçilerin sadece sendikal hakları için değil emperyalist, kapitalist sisteme karşı da mücadele etmesi gerektiğini söyledi ve kapitalist sistemi mahkum etti. Günsili, önümüzdeki genel kurulun işçi iradesini tam olarak yansıtan bir genel kurul olmasını diledi. Günsili “Bizler toplu sözleşme yapan sıradan işçiler değil, yüce bir davanın savaşçılarıyız da” dedi.

Engin Karataş tutuklanan sendikacılarla ilgili bir konuşma yaparken, Gazi-Ulaş’tan işten atılan Servet Kurt ise, direniş sürecini ve işten atılmaları anlattı.

İşçiler bir kez daha susturuldu!

Daha sonra söz alan Abdullah Karacan’ın Türk-İş yönetiminin tabanın iradesiyle hareket etmediğini, onların koltuklarına çivilendiklerini ifade etmesi üzerine, Mustafa Türkel’in yerine geçen ve onun ‘boşluğunu hissettirmeyen’ Divan Başkanı Faruk Büyükkucak, işçiye ‘gerekten cevabı’ verdi. Daha sonra konuşan Suat Sarı ve Halil Çetin ise yöneticilere taş çıkartarak Türk-İş’e övgüler düzen bir konuşma yaptılar. Son olarak İzmir Şube Başkanı Cafer Körmükçü bir konuşma yaptıktan sonra, tüzükte değişen maddeler okundu ve onaylandı.

İşçilerin sloganlarının susmadığı genel kurul, baştan sona coşkulu bir atmosferde geçti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi ve emekçi barikati!

ÇAM-DER'den SSGSS kampanyası

ÇAM-DER olarak mahallede SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı bir çalışma başlattık. 1 Mayıs sürecini örgütlemek ve bulunduğumuz alanda kıdem tazminatı, emeklilik hakkı gaspını mahalledeki işçi ve emekçilere anlatabilmek, yasayı gündemlerine taşıyabilmek ve bunun etrafında neler yapılabileceğini tartışmak amaçlı bir çalışma örgütüyoruz.

İlk olarak SSGSS Yasa Tasarısı'na, kıdem tazminatının gaspına karşı çıkan ve "1 Mayıs resmi tatil ilan edilsin" talebini de içeren bir imza kampanyası başlattık. 16 Mart günü semt pazarında imza masası açıp etkinliğimize başladık. 29 Mart günü dernekte SSGSS Yasa Tasarısı ile ilgili gerçekleştirilecek olan ve SES, ÇHD ve BDSP'den konuşmacıların katılacağı panel davetiyelerinin de dağıtımını yaptık. 2 saat içerisinde 200'e yakın imza toplayıp 500 adet panel davetiyesi dağıttık. Dağıtım esnasında aldığımız tepkiler oldukça olumluydu. Genelde herkesin yasanın getireceği sonuçlardan haberi vardı.

Bu hafta ve önümüzdeki hafta sağlık ocakları önünde ve merkezi noktalarda kapı kapı dolaşarak imza toplamaya devam edeceğiz. Topladığımız imzaları 5 Nisan günü Buca Postanesi önünde yaptığımız basın açıklamasının ardından göndereceğiz. Faaliyetimiz 1 Mayıs kampanyamıza birlikte yükselerek sürecek...

ÇAM-DER

SSGSS Yasa Tasarısı'na geçit yok!

3. Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi olarak başlattığımız "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!" şiarlı kampanya çalışmalarımız sürüyor. Sağlık ve emeklilik hakkını gaspeden SSGSS Yasa Tasarısı'na ve kıdem tazminatı hakkı da dahil olmak üzere kazanılmış daha pek çok hakkı gaspedecek olan 'istihdam paketine' karşı ve işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi için imza topluyoruz.

Bu kampanya çerçevesinde 17 Mart'ta, sabah saatlerinde Güzeltepe Sağlık Ocağı önünde ve öğlede sonra ise Çiğli merkezde imza stantları açtık. İmza stantlarında yapılan ajitasyon konuşmalarında sağlık hakkının paralı hale getirilmesine, emeklilik ve kıdem tazminatının gaspına karşı Çiğlili ve Güzeltepeliler emekçileri mücadeleye çağırarak.

İmza masaları oldukça ilgi görüyor. Çoğu emekçi kendilerini bekleyen yıkımın farkında olarak tepkilerini çeşitli biçimlerde dile getiriyorlar. 14 Mart günü yapılan 2 saatlik iş bırakma eyleminin de etkisiyle işçi ve emekçilerde genel grev talebi oldukça karşılık görüyor.

Kampanyamız çerçevesinde fabrika önlerinde, emekçi semtlerinde ve sağlık kuruluşlarının önünde imza toplamaya devam edeceğiz.

3. Çiğli İşçi Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları

Sefaköy'de SSGSS karşıtı çalışma

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu kapsamında Küçükçekmece'de SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı yürüttüğümüz ortak mücadele sürüyor.

Daha öncesinde Sefaköy'de gerçekleştirilen ortak dağıtımın ardından 17 Mart'ta Söğütlüçeşme'de ÖDP ve Sefaköy İşçi Kültür Evi olarak önlüklerle bir dağıtım gerçekleştirdik. AKP karşıtlığının yoğun olduğunu gözlemlediğimiz dağıtım sırasında Söğütlüçeşme halkı tarafından ilgiyle karşılaştık. Yaklaşık bin adet bildiri dağıtılmasının yanısıra yaygın olarak pullama yaptık.

Çalışmalarımız önümüzdeki günlerde devam edecek.

Sefaköy İşçi Kültür Evi

Demokrat Mühendisler görev başında!

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi 36. Olağan Genel Kurul seçimleri 16 Mart Pazar günü Şişli Karagözyan İlköğretim Okulu'nda gerçekleştirilen oy kullanımı ile sona erdi.

Meslekte Birlik mahkum edildi!

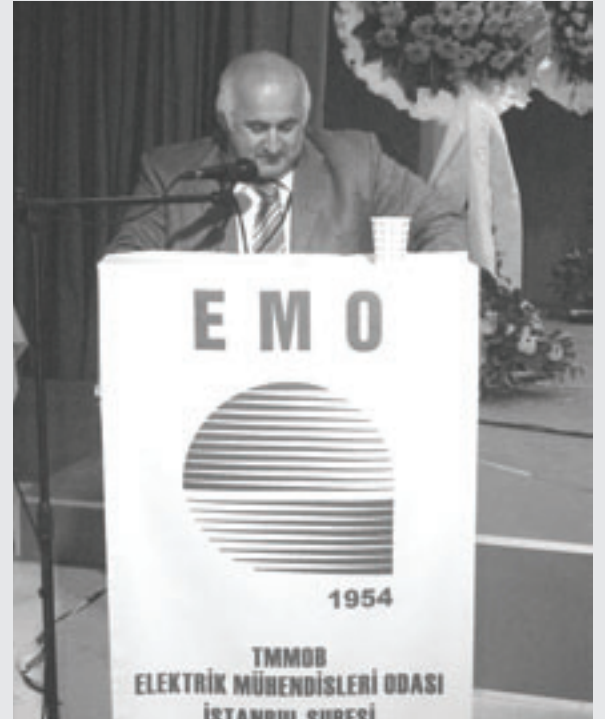
15 Mart günü Perpa Ticaret Merkezi Toplantı Salonu'nda başlayan genel kurulda Meslekte Birlik listesi adıyla oda seçimlerine katılan AKP listesi Demokrat Mühendisler listesi bileşenleri tarafından mahkum edildi. Meslekte Birlik listesinin sermaye ve AKP yanlı çizgisi kürsüyü kullanan Demokrat Elektrik Mühendisleri tarafından yoğun bir şekilde tartışıldı. AKP'li mühendislerin odayı ele geçirmeye dönük politikaları EMO üyeleri tarafından eleştirildi. AKP'nin özleştirme ve yağma planına EMO İstanbul Şubesi'nin ortak olmayacağı dile getirildi. Kürsüden söz alan Emo Genç üyesi Dilek Üstünelan da EMO Genç Komisyon Raporu'nun sunumunu yaptı.

Karaçay: "Mücadeleci bir çizgi izleyeceğiz!"

Demokrat Mühendisler adıyla oluşturulan mavi listeye seçime katılan demokrat mühendisler adına konuşan EMO İstanbul Şube Başkanı Adayı Erhan Karaçay yönetime geldikleri takdirde mücadeleci bir çizgi izleyeceklerini söyledi. Kolektif bir çalışma olmadığı sürece yönetimin bir anlam taşımayacağını vurgulayan Karaçay özelleştirmelere, işgallere karşı olacağını ifade etti.

Demokrat Mühendisler ezici çoğunlukla...

16 Mart'ta gerçekleştirilen genel kurul seçimlerinde ise Demokrat Mühendislerin oluşturduğu liste ezici çoğunlukla seçimleri kazandı. 2500'ü aşkın oda üyesinin katıldığı seçimlerde Mavi Liste, Meslekte Birlik'e (AKP Listesi) karşı 1818 oy

aldı. Meslekte Birlik Listesi ise sadece 732 oy alabildi. EMO İstanbul Şubesi'nin 36. Dönem Yönetim Kurulu ise yapılan seçimler sonucunda şöyle oluştu:

Asıl: Erhan Karaçay, Tahir Çiçekçi, Kurtuluş Kaya, B. Başak Koç, Pınar Hocaogulları, Şahin Özgül

Yedek: Tanay Sıdkı UYAR, F. Kemal Özoğuz, Selami Yılmaz, Erhan Denizeri, Ali Durmuş, Tigin Öztürk, Mehmet Potur

Kızıl Bayrak / İstanbul

Beyazıt ve Halepçe katliamları lanetlendi

16 Mart katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız!

16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarının üzerinden yıllar geçti. Sermaye devleti, hem üniversitelerde devrimci faaliyete saldırmaya hem de Kürt halkına dönük imha ve inkar politikalarına devam ediyor. 16 Mart'ta katledilen devrimcileri anmak ve katliamlara karşı sesimizi yükseltmek için üniversite öğrencileri olarak 14 Mart günü 13.30'da Beyazıt Meydanı'ndaydık.

Eylemde önce Edebiyat Fakültesi halepçe ile ilgili resim sergisini bahane eden polis saldırısına hedef oldu. Kantini basan polis birçok öğrenciyi darptetti.

Saldırıdan sonra Hergele Meydanı'nda toplanarak "AKP, YÖK, MGK, TÜSİAD Defol! Üniversiteler bizimle özgürleşecek!" pankartıyla Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi.

"Katleden devlettir!"

Sirkeci tramvay duraklarında buluşan öğrenciler marşlarla ve sloganlarla tramvayda eyleme başladılar. Beyazıt otobüs duraklarından "Halepçe'den Bugüne Kirli Şavaşa ve Şovenizme Son! Kürt Halkına Özgürlük!" şıarlı pankartla yürüyüşe başlandı. Yol kesilerek meydana kadar "Beyazıt faşizme mezar olacak!", "Katil devlet hesap verecek!" sloganlarıyla yüründü.

Edebiyat fakültesinden ve otobüs duraklarından gelen öğrencilere ana kapıdan "16 Mart 1978 Beyazıt... Katleden devlettir! Sorumlular Cezalandırılın!" pankartıyla çıkan öğrencilerde katıldı. "Faşizme karşı omuz omuza!", "YÖK kalkacak polis gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

Öğrencilerin bir araya gelmesinin ardından basın metninin okunmasına geçildi. Basın metninin öncesinde "Bugün iş bırakan ve alanlara çıkan tüm emekçilerin mücadelelerini destekliyoruz!" diye başlayan konuşmanın ardından "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganı atıldı.

"Çitler kesilir birer birer..."

Basın metninde 16 Mart katliamları anlatıldı ve devletin katliamcı yüzü teşhir edildi. Açıklama mücadele çağrısıyla son buldu. Basın metni bittikten sonra 16 Mart katliamının gerçekleştiği Eczacılık Fakültesi'nin önüne gidilerek burada katledilen 7 devrimci anıldı. Anma yitirdiğimiz devrim şehitlerimiz için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından fakültenin önüne 7 karanfil bırakıldı. Grup Vardiya ve Grup Yorum'un marşlarıyla anma sona erdi.

Eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

Eylem hazırlık toplantılarını 'faşizm' tartışması üzerinden terkeden Kaldıraç çevresi, eylem komitesinin

ortak döviz ve slogan kararı olmasına rağmen ortak iradeyi çiğneyerek kendi dövizlerini açtı

Istanbul Ekim Gençliği

"Tevkujiya halepçe u beyazıt e em ji bir nakın!"

Yurtsever Demokratik Gençlik, DTP, SODAP, ESP ve KÖZ 1978 Beyazıt ve 1988 Halepçe katliamını proteste etmek için, 16 Mart Pazar günü saat 13.00'te Beyazıt Tramvay durağından İstanbul Üniversitesi ana giriş kapısına kadar sloganlarla yürüdüler.

"Tevkujiya halepçe u beyazıt e em ji bir nakın/Yurtsever Demokratik Gençlik", "Halepçe ve Beyazıt katliamlarını unutmadık!/DTP İstanbul İl Örgütü", "Beyazıt'ı unutmadık, unutturmayacağız/Istanbul Üniversitesi Yurtsever Gençlik" pankartlarının açıldığı eyleme 500'ü aşkın kişi katıldı.

Beyazıt Meydanı'na gelindiğinde basın açıklamasını Metin Bedir yaptı. Bedir yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Bugün bu alanda insanlık tarihinin utanç duyduğu Halepçe ve Beyazıt katliamını kınamak amacı ile bir araya geldik. Bilindiği gibi 16 Mart 1978'de önce Beyazıt'ta ardından 1988'de Halepçe'de bir katliam yaşandı. Her iki katliamda dönemin siyasal iktidarları ve bu iktidarların koruyucuları tarafından gerçekleştirilmiştir"

Eyleme EHP ve EMEP de destek verirken, anarşistlerde pankartlarıyla eyleme katıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Katliamlar Çukurova'da lanetlendi!

Devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin ortak düzenlediği etkinlik saat 12.15'te R1 çimliklerinde gerçekleştirildi. Etkinlik öncesi çevrede bulunan ağaçlara Halepçe katliamının resimleri ve "Halepçe'yi unutmadık!" yazılı dövizler asıldı. Öğrencilerin geçiş güzergahlarına ise, "Halepçe'yi unutmadık, Beyazıt'ı unutmadık!" yazıları asıldı.

Anma etkinliği alkışlarla başladı. Ardından Halepçe katliamını anlatan bir yazının okunmasıyla devam etti. Halepçe katliamını temsilen öğrenciler yere uzanarak, Şivan Perver'in Halepçe Ağdı dinletildi. Ağıtın bitmesiyle kitle hep bir ağızdan Halepçe katliamını lanetleyen sloganlar atıldı.

Etkinliğin devamında Beyazıt katliamını anlatan bir şiir okundu. Şiirin ardından Beyazıt Katliamına dair kısa bir oyun sergilendi.

Halepçe ve Beyazıt katliamlarına karşı öfkeli sloganların haykırıldığı etkinlik Beyazıt Marşı'nın söylenmesiyle bitirildi.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Cebeci'de 16 Mart terörü!

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamını lanetlemek için Ankara'daki tüm üniversitelerden öğrenciler biraraya geldi.

Etkinlik saati 12.30 olmasına rağmen polis sabah çok erken saatlerden itibaren kampüs çevresini abluka altına aldı. Etkinlik saatine kadar polis okulda adeta terör estirdi, öğrenciler kapılarda darp edildi ve 10 öğrenci okulun içerisinden dövülerek gözaltına alındı.

Etkinliğin başlamasıyla ilk olarak sabahtan itibaren kampüste estirilen devlet terörü teşhir edildi ve baskıların gençliğin devrimci mücadelesinin önünü kesemeyeceği vurgulandı.

Ardından devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra 16 Mart Beyazıt katliamının iç yüzünü teşhir eden bir konuşma yapıldı. Konuşmada son günlerde DTCF, Cebeci, Çukurova ve Uludağ üniversitelerine gerçekleştirilen faşist saldırılara da değinildi. Ayrıca konuşmada şunlar söylendi:

"Gençliğin özgürlük mücadelesi sürdüğü sürece devletin faşist uygulamaları ve katliamları devam edecektir. Faşizme karşı mücadelede bu savaş ve sömürü düzeni yıkılana kadar güncelliğini korumaya devam edilecektir."

Konuşmanın ardından Oktay Etiman da bir konuşma yaparak devletin katliamcı kimliğini teşhir etti ve gençliği mücadeleye çağırdı.

Konuşmaların ardından 16 Mart Beyazıt katliamını anlatan belgesel ilgiyle izlendi. Etkinliğin ilerleyen bölümünde 16 Mart 1988'de gerçekleştirilen bir başka katliam olan Halepçe katliamı lanetlendi. Ardından Halepçe katliamının fotoğraflarından oluşan bir dia gösterimi yapıldı. Etkinlik "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganlarıyla son buldu ve kampüste gerçekleştirilecek basın açıklamasına çağrısı yapıldı.

Kampüs içerisinde "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarını haykıran öğrenciler kantinleri dolaşarak herkesi basın açıklamasına katılmaya çağırdı. Yapılan açıklamada "Bu mücadeleye engel olmaya çalışanlarınsa peşini bırakmayacak, 16 Mart ve kanımızın döküldüğü tüm katliamların hesabını soracağız!" denildi.

Açıklamada ayrıca gözaltına alınan öğrencilerin derhal serbest bırakılması talep edildi. Açıklamanın ardından hep beraber Beyazıt marşı söylendi ve bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Etkinlik çekilen halaylarla son buldu.

Etkinliğe 150 kişi katıldı.

Ankara Ekim Gençliği

Katil devlet hesap verecek!

Anadolu Üniversitesi Yunussemre Kampus'ünde 18 Mart'ta gerçekleştirilen bir eylemle Gazi, Halepçe ve Beyazıt katliamları lanetlendi. Saat 12:30'da Yunussemre Yurdu önünde toplanmaya başlayan devrimci, demokrat öğrenciler saat 12:45'te "16 Mart 1978 Beyazıt – 16 Mart 1988 Halepçe – 12 Mart 1995 Gazi Katliamları Unutmadık, Unutturmayacağız!" pankartı arkasında sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Coşkulu sloganlarla başlayan yürüyüş rektörlük binası önünden geçilerek Migros karşısında sonlandırıldı. Miros karşısına gelindiğinde burada ortak basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasının okunmasının ardından devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra söylenen marşlarla ve çekilen halaylarla eylem devam ettirildi. Okunan şiirlerin ardından atılan sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Faşizme karşı omuz omuza!

16 Mart günü Eskişehir Adalar Migros önünde saat 13:00'te Eskişehir Gençlik Derneği, SDP, ESP ve EHP tarafından 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını lanetleyen bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında katliamlar kısaca anlatılarak, bugünde bu katliamların devam ettiğine vurgu yapıldı. "16 Mart'tan Hırant'a katledenler aynıdır. Unutmadık! Tanıyız!" Pankartının açıldığı basın açıklamasına yaklaşık 70 kişi katıldı.

Eyleme BDSP, DPG ve Halkevi destek verdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

30 yıl sonra aynı yerde!

16 Mart 1978 tarihinde İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde katledilen 7 devrimci 16 Mart sabahı Çağdaş Hukukçular Derneği tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasıyla hatırlandı.

ÇHD İstanbul Şube Başkanı Av. Serhan Arıkanoglu, yaptığı açıklamada, aradan geçen 30 yıla rağmen katliamların devam ettiğini söyledi.

İnsanlık suçu zaman aşımına uğramaz!

16 Mart katliamı ve Hrant Dink'in katledilmesinin bağının kurulduğu açıklamada Arıkanoglu Beyazıt'ta 7 devrimcinin katledilmesinde adı geçenlerin kontrgerilla ile ilişkilerinin çıktığını belirtti. İnsanlık suçlarında zaman aşımının olamayacağını vurguladı.

ÇHD üyeleri basın açıklamasının ardından 7 devrimcinin katledildiği sokağa karanfiller bıraktılar. 30 yıl öncesinin tanıkları ve dava avukatlarının da katıldığı açıklamada ÇHD İstanbul Şube pankartı açıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İHD: "Halepçe unutulamaz!"

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi 16 Mart'ta Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile "Dünyanın Kürt halkına borcu var!" dedi. SDP, DTP, ESP ve DHP'nin de aralarında bulunduğu kurumların destek verdiği açıklamada imzaya açılan metni İHD adına Leman Yurtsever okudu.

Metinde Halepçe katliamının unutulmayacağı söylendi. Açıklamada, DTP, SDP adına da kısa konuşmalar yapıldı. İmzaya açılan metin Kürtçe de okundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Faşist saldırılara karşı omuz omuza!

"Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!"

Anadolu Üniversitesi'nde 17 Mart günü sivil faşistlerle bildiri dağıtımı üzerinden yaşanan gerginlik, 19 Mart günü iki arkadaşımızın tehdit edilmesi üzerine doruk noktasına ulaştı.

17 Mart günü "Öğrenci Konseyi" adı altında faşistlerin gerçekleştirecekleri Çanakkale eylemine çağrı bildirileri dağıtılmaya çalışmış, ancak bu dağıtımın engellenmesi üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşanarak sivil faşistler bildirileri dağıtamamışlardı.

18 Mart akşam şehir merkezinde bir arkadaşımızın faşistlerin saldırısı sonucu kolu kırıldı. 19 Mart günü Yunus Emre Kampüsü'nde bulunan Eskişehir Meslek Yüksek Okulu'nda okuyan iki arkadaşımız fakülte binasında sivil faşistler tarafından tehdit edildiler.

Bu yaşananlar üzerine ders çıkışında arkadaşımızı fakülteden almak üzere saat 16.00 gibi Meslek Yüksek Okulu karşısında beklemeye başladık. Tehdit edilen arkadaşımız fakülteden çıktığı anda sivil faşistlerin arkadaşımızın arkasından gelmesi üzerine cezalandırmak için faşistlerin üzerine yöneldik. Bu sırada kaçarak fakülteye sığınmaları üzerine "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganını atarak fakülteye girmeye çalıştık. Öğretim görevlileri ve fakülte çalışanlarının giriş kapısı önüne geçmeleri üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Bir süre sonra ÖGB ve sivil polisler kapının önüne set çekerek faşist beslemelerin güvenliğini aldılar. Burada "Polis defol üniversiteler bizimdir!" sloganı haykırdık. Bir süre daha burada sloganlarla bekledikten sonra "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Anadolu faşizme mezar olacak!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Polis defol üniversiteler bizimdir!", "Faşistler dışarı bilim içeri!" sloganlarıyla rektörlüğe doğru yürüyüşe geçtik.

ÖGB tarafından rektörlük giriş kapısının önü kapatılarak geçişe izin verilmedi. Burada bekleyiş sırasında "Rektör dışarı!", "Katil polis üniversiteden defol!", "ÖGB, polis defol, üniversiteler bizimdir!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları haykırıldı.

Bir süre sonra üç arkadaşımız görüşmek üzere içeri alındı. Rektörlük önünde toplanan yaklaşık 120 devrimci ve demokrat öğrenci, "Katil polis üniversiteden defol!", "Polis defol üniversiteler bizimle özgürleşecek!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganını haykırdılar.

Bir süre sonra görüşmeye giren arkadaşlarımız dışarı çıkarak açıklama yaptılar. Yapılan açıklamada, sivil faşistlerin saldırıları üzerine kendi güvenliğimizi kendimizin sağlayacağını, polisin derhal üniversiteyi terketmesi gerektiğini, polis okulda olduğu sürece bizim de üniversitede bekleyeceğini ve bundan sonra da yaşanacak olayların sorumlusunun devrimci ve demokrat öğrenciler olmayacağını belirttiler.

Polisin üniversiteyi terketmesi üzerine saat 18.30'da toplu çıkış yapıldı.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Ege Üniversitesi'nde saldırılara karşı yürüyüş!

18 Mart günü Gıda cafede açılan Genç-Sen Mühendislik Birimi masasına faşistler tarafından bir saldırı gerçekleştirilmişti. 19 Mart günü saldırıları teşhir etmek amacıyla bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Edebiyat Fakültesi'nde önünde toplanan 70 kişilik kitle "Faşist saldırılara son, öğrenci arkadaşımıza dokunma!" pankartının arkasında

sloganlar, alkışlar ve ıslıklarla eyleme başladı. Yürüyüş boyunca anti-faşist sloganlar atıldı ve dövizler taşındı.

Yürüyüş öğrenci çarşındaki e-cafede sona erdi ve basın metni okundu. Gençliğin sahte taraflaşmalara itildiği ve sınır ötesi operasyon ve kara harekâtı üzerinden yaratılan şoven dalganın üniversiteleri de vurduğu belirtildi.

Üniversitelerde yaşanan faşist saldırılar teşhir edildikten sonra Ege Üniversitesi'ndeki saldırı anlatıldı ve bu saldırıların yansız kalmayacağı belirtildi. Kitle

sloganlar ve alkışlar eşliğine Edebiyat Fakültesine geri döndü.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

İÜ'de baskı, gözaltı...

İstanbul Üniversitesi'nde devrimci demokrat öğrencilere dönük baskı ve engellemeler devam ediyor. 17 Mart günü öğlen saatlerinde okula girmek isteyen Ekim Gençliği okuru Mehmet Karanfil üst araması dayatmasına direnince gözaltına alındı. Okula girişte özel güvenliklerle tartışan ve bir süre sonra polisin çağırılması sonucu gözaltına alınan Karanfil saat 16:00'da serbest bırakıldı.

Yaşanan son gözaltı terörü de göstermiştir ki üniversitelerdeki muhalif unsurlar gözaltılarla, baskılarla susturulmak istenmektedir. Üniversite gençliği üniversite-polis işbirliği ile gerçekleştirilen bu saldırılara gereken yanıtı er ya da geç verecektir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Faşizme karşı omuz omuza!

10 Mart 2008 günü Uludağ Üniversitesi'nde yaşanan faşist saldırıyı protesto etmek amacıyla bir araya gelen Trakya Üniversitesi anti-faşist öğrencileri yurt önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eylemde sık sık "Faşizme karşı omuz omuza!", "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak!" sloganları gür bir şekilde atıldı.

Eylem, "Faşizme Karşı Omuz Omuza" pankartıyla yurt önüne kadar yapılan bir yürüyüşün ardından basın metnin okunmasıyla son buldu. ÖGB ve polisin yoğun ilgisi dikkat çekiciydi.

Ekim Gençliği / Edirne

Genç-Sen faaliyetlerinden...

Genç Sen Temsilciler Meclisi toplandı

Genç-Sen Temsilciler Meclisi 14 Mart sabahı saat 9:00 da DİSK Genel-İş genel merkez binasında toplandı. Meclis, Halepçe ve Irak'ta ölenler adına saygı duruşu ile başladı. Ardından İstanbul Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi ve ODTÜ olmak üzere üç kişi divana önerildi.

Divan MYK şubelerden bilgilendirme, amaç ve ilkeler metni ve birleşik mücadele başlıklarının tartışılmasını önerirken, salondan hukuk kurulu ve yönetmelik, tüzük ve iç işleyiş önerileri geldi. Bunlar oylandıktan sonra salonda bulunan gözlemcilerin de söz hakkı olması gerektiği söylendi; fakat divan ve salondaki temsilcilerin çoğunluğu "burası temsilcilerin toplandığı bir kuruldur. Temsilciler onları temsilen buraya gelmişlerdir, gözlemciler denetlemek için gelmiş olabilirler ancak söz söyleme hakları yoktur" diyerek salonda bulunan gözlemcilerin söz söyleme ve oy kullanma hakkı olmadığını belirttiler. Bunun üzerine salondan "şimdiye kadar hangi şey tüzüğe uygun yapıldı, kararı MYK değil temsilciler vermelidir" gibi tepkiler de geldi. Daha sonra şubelerden bilgilendirme metinlerine geçildi. Her yerel şimdiye kadar yürüttüğü çalışmaları ve gelecekte gerçekleştirmeyi düşündüklerini aktardı.

Ardından "Başka bir üniversite mümkün" adıyla merkezi bir kampanya örgütlenilmesi önerildi. Bunun üzerine salondan gelen öneriler ile genel başlık altında yerellerin sorunlarını işleme ve "diplomalı işsiz olmayacağız, söz yetki karar hakkı istiyoruz" gibi başlıklar oylamaya sunuldu. Sonuç olarak genel başlık ve yerellerin sorunlarının işlenmesini söyleyen öneri kabul edildi.

Bu tartışmanın karara bağlanmasıyla yemek arası verildi. Aranın ardından ikinci oturum "üniversiteler ve sosyal forumu" başlığı ile başladı. Bu başlıkta sosyal forumun içeriği, zamanı ve yeri konusunda önerilerde bulunuldu. Bunun için üniversitelerin akademik takvimlerine bakılması, sosyal forum ve genel kurulun aynı zamanda yapılmaması önerildi. Bunun için bir komisyon kuruldu. Yer olarak Boğaziçi ve ODTÜ düşünüldüğü için buralarla bağlantıyı sağlayacak ÜYK ve gönüllülerden oluşan bir komisyon kuruldu. 12 Nisan'da temsilciler meclisinin tekrar toplanmasına karar verildi. Forum ve genel kurul tartışmalarının 12 Nisan'da yapılacak olan toplantıda sonuçlanması kararlaştırıldı.

Daha sonra liselilerin Genç Sen'de örgütlenmesi ve ÖSS karşıtı eylem örgütlenmesi konusunda uzunca bir tartışma yürüdü. 1 Mayıs'ın Taksim ve yerelerde kutlanılmasına dair tartışmalar 12 Nisan'da karara bağlanmak üzere ertelendi.

Bu tartışmanın ardından "amaçlar ve ilkeler" metninin tartışması geçildi. Bunun üzerine bu metnin bazı yerelerde tartışılmadığı ve bunun üzerine bir oylamanın sağlıklı olmayacağı vurgulandı. Fakat çoğunluğun tartışılması gerektiği fikri üzerine metin tartışmaya açıldı. Gelen bazı öneriler üzerine oylama yapılırken metnin bu şekilde düzeltilmeyeceğini düşünen ve sorumluluğu kabul etmeyen temsilciler önerilerini geri çektiler. Bunun üzerine salonda sıcak tartışmalar yaşandı. Ancak divan zaman sorununu bahane ederek metnin olduğu gibi kabul edilmesini önerdi. Böylece yürütülen tartışmalar boşa düşürüldü

ve konu örtbas edilmiş oldu.

Ekim Gençliği / Ankara

Trabzon'da Genç-Sen toplantısı

Trabzon'da üniversite ve çevresinde el ilanları, afişlerle ve kantin sohbetleri ile geniş duyurunu yaptığımız Genç-Sen toplantısını 13 Mart Perşembe saat 17:00 de gerçekleştirdik. Ana başlıklara geçmeden önce Genç-Sen ve Genç-Sen'in bugüne kadar neler yaptığı, Genç-sen'in gençliğin sorunlara nasıl müdahale etmesi gerektiği tartışıldı. Bugün doğru bir hat belirlendiğinde Genç-Sen in gençlik mücadelesi açısından olanaklarının olduğu ama Genç-Sen'i sihirli değnek gibi görmek yanlışlığına düşülmemesi gerektiği vurgulandı. Trabzon Genç-Sen olarak Trabzon'da Genç-Sen çalışmalarının nasıl yürütüleceği üzerine bir hat belirledikten sonra toplantıda tartışacağımız ana başlıklara geçtik.

Öncelikle ticari eğitim, yansımaları ve geleceksizlik ana başlıkları ele alındı. YÖK Başkanı Ziya Özcan'ın son açıklamaları ve KTÜ'de yaşanan somut örnekler üzerinden tartışma sürdü. Son olarak Genç-Sen'in KTÜ'de ilk elden ele alması gereken sorunun ne olabileceği konuşulduktan sonra 'birkaç gün önce şehirde ve üniversite dolmuşlarına yapılan zamlar üzerinden bir çalışma örgütlemeye karar verdik. Çalışmanın nasıl örgütleneceğine Pazar günü yapacağımız toplantıda kararlaştıracacağız.

Ayrıca toplantının sonunda temsilciler meclisi toplantısına katılacak olan temsilci arkadaşımızı belirledik.

Trabzon Ekim Gençliği

ÇÜ'de Genç-Sen faaliyeti

Çukurova Üniversitesi'nde ikinci dönemin açılmasıyla birlikte yürütülen Genç-Sen tartışmaları sürüyor.

17 Mart'ta üniversitenin birçok yerine Genç Sen afişleriyle birlikte "Paralı eğitime hayır!/Genç Sen", "Sözleşmeli öğretmenliğe, yetkin mühendisliğe,

diplomalı işsizliğe, geleceksizliğe hayır!/Genç,Sen" imzalı afişler asıldı ve toplantıya çağrı yapıldı.

Öğle saatlerinde ise Amfiler'in önüne Genç-Sen standı açılarak müzik yayını eşliğinde öğrenciler toplantıya çağrıldı.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Genç-Sen masasına faşist saldırı

Alınan kararlar doğrultusunda 18 Mart'ta Gıda cafede Genç-Sen masası açıldı, afişler yapıldı ve bildiri dağıtıldı. Bu esnada masanın karşısında bir grup faşist toplandı. Kısa bir süre içinde sivil polisler ve ÖGB şefi gelerek masanın kaldırılması istediler. Bu isteğe yanıt kesin olarak "hayır" oldu. Masanın kapatılmaması karşısında çevikle beraber zorla kapatılacağını söyleyen sivil faşistlerle yapılan tartışma sırasında polislerden güç alan faşistler sözlü sataşmalara başladılar. Önceleri sivil polisler ortamı yatıştırma numaraları yaptılarsa da sonra aradan çekilip faşist itlerini üzerimize saldılar. Sayı olarak iki katımız olan faşistlerle çatışmanın başlarında birebir dövüşülmesine ve devrimci demokrat öğrencilerin faşist çapulcuları cezalandırmasına rağmen faşistlerin taşların olduğu gıdanın arkasına kaçıp üstümüze taş, sopa, mermer yağdırmalarıyla geri çekildik. Bu esnada birçok arkadaşımız atılan taş ve mermerler sonucu yaralandı. Sloganlarla ve taşlarla verdiğimiz yanıtın ardından Meslek Yüksek Okulundan bir grup faşistin daha gelmesi üzerine Edebiyat Fakültesi'ne çekildik. Faşistler Gıda çıkışına kadar arkamızdan gelip geri döndüler.

Yaşanan bu olayın ardından çevik kuvvet yığınak yaparken devrimci demokrat öğrenciler Edebiyat Fakültesi'nde beklenmeye başladı. Bir gelişmenin olmaması üzerine 16.00'da okuldan çıkıldı.

Saldırı sırasında ciddi bir yaralanma olmamasına karşın arkadaşlarımızın çoğu gerek bire bir çatışmada gerekse atılan taşlar dolayısıyla yaralandı.

Ege faşizme mezar olacak!

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Genç-Sen temsilciler meclisinden yansıyanlar...

Baharı etkin bir pratikle örgütlemek için!

Genç Sen temsilciler meclisi toplantısı gerçekleşti. Toplantı öncesinde gerek merkezi gerekse de yerel planda ortaya konulan değerlendirmeler ve neredeyse ülkenin dört bir yanından gelen haberler, doğru bir eksende ve etkili bir tarzda Genç Sen çalışmasını örgütlemeyi sürdürdüğümüzü gösteriyor. Çalışmanın her adımından yansıyanlar, artık Genç Sen içinde etkili yerel pratiklerle bütünleşmiş taraflaşmamızı ortaya koyan bir niteliktedir. Bu açıdan başlangıç anlamlı bir biçimde gerçekleşmiştir. Bundan sonrasındaki süreci daha etkili bir tarzda örgütlemek ve temsilciler meclisinden çıkan sonuçları değerlendirerek daha kalıcı sonuçlar oluşturmak günün acil ihtiyacı durumundadır.

Temsilciler meclisini önceleyen süreç: Reformist siyasal çizginin karşısında devrimci taraflaşma

Dönemin açılması ile beraber Genç Sen faaliyetleri de başlamış oldu. Merkez Yürütme Kurulunun yangından mal kaçırıcısına, henüz bir çok üniversite yeni açılmışken, temsilciler meclisi toplantısını dayatması faaliyeti önemli ölçüde sıkıştırdı. Buna rağmen, bu zaafli durumu etkin bir pratik-politik faaliyetle aşma doğrultusunda hareket ettik. Genç Sen'i toplantı salonlarından amfilerle, üniversitelere taşıma yönlü olanakları etkin bir çaba ortaya koyarak değerlendirebildik. Genç Sen içindeki devrimci özneler açısından süreç önemli pratik olanaklar ve sonuçlar ortaya çıkarmış durumdadır. Bu açıdan birleşik örgütlenme çabasının olumlu sonuçları, etkin ve birleşik bir devrimci müdahaleyi bugün olduğundan daha güçlü bir biçimde sürdürmeyi zorunlu hale getirmiş bulunuyor.

Genç Sen içinde alanlardan yansıyan, daha öncesinde de öngördüğümüz gibi, iki farklı eğilim ve yaklaşımın belirgin bir çatışması oldu. İlk eğilim, tüm süreci birleşik bir kitle mücadelesi içinde örgütleme yaklaşımıyla hareket etmektedir. Genç Sen içindeki devrimci taraflaşma olarak nitelendirilebilecek bu eğilim, hareketin ve mücadelenin gündemleri ve ihtiyaçları temelinde Genç Sen'in dönem faaliyetini örgütleme hedefiyle etkili bir çaba ortaya koymuş bulunmaktadır. Bu açıdan bulunduğumuz yerellerin önemli bir kısmında yerel çalışma pratikleri açısından başarılı sonuçlar ortaya çıkardığımızı, baştaki perspektiflerimizle uyumlu bir biçimde Genç Sen'i bir mücadele örgütü haline getirmek için ilk ve anlamlı sonuçlar elde edebildiğimizi söyleyebiliriz.

Ancak bizim de içinde olduğumuz bu çizgi halihazırda Genç Sen içindeki liberal eğilim kadar örgütlü değildir. Bu ise Genç Sen'e devrimci müdahale zeminini önemli ölçüde zora sokmakta, deyim yerindeyse liberal siyasal çevrelerin etkinlik alanını (hem de hiçbir tabanları yokken) genişletmektedir. Yeni dönemde tüm yerelerde ve elbette merkezi düzlemde aşılması gereken sorun alanlarından biri budur.

Öteki eğilim ise yerel değerlendirme ve metinlerimizde uzun uzadıya anlatıldığı için burada tekrara düşmemek için ayrıntılandırmayacağız. Ancak dönemin başından bugüne yansıyan tablo, birleşik siyasal pratiğin dışında ve temsilci seçilmeye indirgenmiş bir siyasal platformla hareket eden bu çevrelerin, onlarca örnek üzerinden nasıl bir yabancılaşma yaşadıklarını gözler önüne sermiş bulunuyor. Karşımıza neredeyse her adımda çıkarılan "tüzük tartışmaları", örgütü uzlaşmacı bir çizgiye

hapseden blok tutumlar, artık aymazlık ve korkaklığın dışavurumu sayılması gereken gerici eğilimlerdir.

Bu eğilimler Genç Sen'e yeni katılan diri ve hareketli güçlerin sürece ilgisini zayıflatan sonuçlar doğurmaktadır. İstanbul Üniversitesi toplantısı örneği, Yıldız, ODTÜ, Hacettepe örnekleri bu olumsuz tabloyu özetlemektedir. Bu gerici tartışmalar karşısında kendi taraflaşmamızı güçlü ve etkili bir biçimde örgütlemek zorundayız.

Biz birleşik bir örgüt içinde aynılar değiliz. Farklı eğilim ve yaklaşımlarla bu örgütlülük içinde yer alıyoruz. Bu açıdan Genç Sen'i homojen bir yapı olarak değil, reformist, devrimci ve komünist kanatları ile bir dizi siyasal grubun bir arada oluşturduğu bir birleşik örgütlenme olarak anlamak ve anlatmak zorundayız. Bunu gerçekleştirmek içinse ilk adımı, kendi taraflaşmamızı daha güçlü ve örgütlü kılmak doğrultusunda atmamızdır. Genç Sen'e bakanlar, kaynaşmış bir birliktelik değil, devrimci ve reformist kanatları ile her adımda karşı karşıya gelen uzlaşmaz ancak birleşik bir örgütlenme görmek zorundadır.

Reformist eğilimin sergilediği onlarca örneği görüp de bununla uzlaşmak, sessiz kalmak ya da karşısında güçlü bir politik taraflaşma ortaya çıkartmamak devrimci bir yaklaşım olarak ele alınamayacaktır. Zira, reformizmle karşı karşıya gelmek iddiası olmayan bir tarafın yaşanan süreçte hiçbir devrimcilik iddiası olamaz.

Temsilciler meclisini önceleyen süreçte yerel pratikler açısından ortaya çıkan onlarca örnek, yerel çalışmalarda reformist çizginin oldukça kolay kırıldığını ve altedildiğini ortaya koymuş bulunuyor. Ancak yine de yerel çalışma pratiklerini sürükleyen asli güçlerin temsiliyet süreci ve örgütü bir bütün olarak yönlendirmedeki yetersizlikleri temsilciler meclisinin de önemli ölçüde reformist çizginin temsiliyetinde şekillenmesine neden oldu.

Durum aşağı yukarı şu şekildedir. Bir yanda yerel pratikleri belirleyen devrimci çizgideki Genç Sen'liler, öte yanda ise siyasal sürecin hiçbir yerinde bulunmadan örgütün temsiliyetini önemli ölçüde şekillendiren reformist blok. Bu çelişki aşılacak durumundadır. Bu ise ancak devrimci bir temelde birleşik ve etkili bir taban çalışmasını Genç Sen'e hakim kılmakla olanaklı olabilir. Şunu açıklıkla söyleyebiliriz ki; birçok yerelde başlamış bulunan yaygın siyasal pratikler kendi sonuçlarını yarattığında, bürokratik müdahalelerin sınırları da ortaya çıkacaktır.

Temsilciler meclisinden yansıyanlar: Yerel kampanyalarla bütünleşen merkezi forum

Temsilciler meclisi toplantısından ortaya çıkan sonuçlar yeni dönem için faaliyetin yoğunlaşma noktalarını tanımlamak açısından önem taşımaktadır. Temsilciler meclisinden, henüz belirsizlikler olsa da, iki

temel karar ortaya çıkmış durumdadır. Birincisi, "Başka bir üniversite mümkün!" üst başlığı ile örülmesi düşünülen kampanya, diğeri ise "Üniversiteler sosyal forumu".

Kampanya çalışmasının merkezi bir düzlemde tartışılmış olması ve henüz belirsizlikler taşısa da, yerel çalışmaların ve kampanyaların önüne geçmeyeceği vurgusu, yeni dönem kampanya çalışmasının örgütlenmesi tartışmalarının bu çerçevede yapılması, olumlu bir adım ve başlangıç olarak tanımlanabilir.

Ancak asıl önemli olan, bu kampanya çalışmalarının yerelerde nasıl bir pratikle örgütleneceği sorunudur.

Bu kapsamda genç komünistler, belirlenen kampanya çalışmasını hızla yerel gündemlerle birleşen bir tarzda örgütlemek için etkili ve enerjik bir çaba ortaya koymak durumundadırlar. Okulların kapanmasına kadarki süreç, "paralı eğitime, diplomalı işsizliğe ve geleceksizliğe karşı" yerel çalışmaların ve kampanyaların etkili bir biçimde örgütleneceği bir dönem olmalıdır. Kimin ne kadar bu kampanyayı başarılı bir pratikle bütünleştirmeye istekli olduğuna bakmadan, kampanya çalışmalarını etkili bir yerel pratikle ve eylemsel süreçle örgütlemeye başlamak zorundayız. Açık ki, birilerinin hareketsizliği bizi ve elbette Genç Sen'i bağlamayacaktır.

İkinci önemli karar ise, örgütlenmesi düşünülen "Üniversiteler forumudur". Örgütlenen yerel çalışma pratiklerinin merkezi bir süreçle bütünleşmesi açısından ortaya çıkan bu karar oldukça anlamlıdır. Bu forumun güçlü ve amaca uygun bir biçimde örgütlenmesi, Genç Sen'in geniş ve hareketli kesimlerin örgütü haline getirecek bir gelişme çizgisine oturmasını kolaylaştıracaktır. Halihazırda tartışmaları başlayan forumun içeriği mutlaka gençliğin mücadele gündemleri ve örgütlenme sorunları olmak zorundadır. Ve forumdan Genç Sen kendi dışındaki güçleri de içine alan bir kapsayıcı tutumla, birleşik bir mücadele programıyla çıkmak zorundadır. Genç komünistler forumun bu çerçevede örgütlenmesi için üstlerine düşen sorumluluğu yerine getirmek için etkin bir çaba ortaya koyacaklardır.

Genç Sen temsilciler meclisi toplantısında yapılan genel kurul tarihine ilişkin tartışmalar da önemlidir. Zira, halihazırda yerel pratiklerin ortaya çıkardığı sonuçlar, genel kurulun reformist odak açısından hiç de kolay geçmeyeceğini göstermiş bulunuyor. Bu açıdan tarihler üzerine yapılan hesap, Haziran genel kurulunu teknik nedenlerle okulların açıldığı bir sürece bırakmak şeklindedir. Yeni bir oldu bittiye kurban gitmemesi için, genel kurulun örülen kampanya çalışmaları ve ardından gerçekleştirilecek forumun birikimini yansıtmaya büyük bir önem taşımaktadır. Bu yönüyle örülen çalışmaların sonuçlarını ve coşkusunu taşıyacak olan bir genel kurulun bu yılın sonunda toplanması mutlak bir ihtiyaçtır. Genç komünistler genel kurul sürecinin yerel çalışma pratiklerini ve sonuçlarını yansıtacak bir biçimde Haziran ayında gerçekleşmesi için etkin bir çaba ortaya koyacaklardır.

(*Ekim Gençliği'nin Mart 2008 tarihli 108. sayısından alınmıştır...*)

Irak işgalinin beşinci yılı...

Emperyalist işgal pek çok ülkede lanetlendi!

20 Mart 2003'te Irak topraklarına giren emperyalist orduların saldırısıyla başlayan vahşi işgal, beşinci yılını geride bıraktı. Irak halklarını hedef alan saldırının 40. gününde "zafer" ilan eden işgalci cephenin şefi George Bush, Irak'ın "kolay lokma" olduğunu varsaymış, neofaşist şebeke sırada bekleyen İran ya da Suriye'ye saldırmak için geri sayım başlatmıştı. Oysa beş yıldır devam işgale karşın emperyalist ordular halen Irak bataklığında çırpınmaktadır. Zira işgalden kısa süre başlayan direniş, taşıdığı zaafllara rağmen, işgalcilerin kâbusu olmayı sürdürüyor.

Bir süreden beri hem emperyalist işgalin vahşeti hem direnişin kararlılığı medya tekelleri tarafından unutturulmak isteniyor. Haber akışı üzerinde tek el kuran medya şirketleri, sonuçlarıyla birlikte Irak işgalini yok sayarak, dikkatleri farklı yönlere çekmek için her çirkinliğe başvuruyor. Örneğin ABD'de yapılan bir araştırmaya göre Irak'la ilgili haberlerin oranının yüzde 1'e kadar düştüğü saptandı. Bir seçim dönemi olmasına rağmen, Irak işgalini hatırlayan Amerikalılar'ın oranının ise yüzde 28'le sınırlı olduğu belirtiliyor.

Ancak tekeli medyanın haber vermemesi ne Irak'taki vahşi işgalin devam ettiği ne de işgalin bu ülkeyi cehenneme çevirdiği gerçeğini değiştiriyor.

İşgalin beşinci yılında gerçekleşen eylemler, nihayet dünyaya Irak'ta halen vahşi bir işgalin sürdüğünü hatırlattı. Türkiye dahil dünyanın birçok ülkesinde alanlara çıkan onbinlerce işgal karşıtı, emperyalist barbarlığı mahkum ederek, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de devam eden işgallerin son bulmasını talep etti.

İşgal başlamadan önce 3 milyon kişinin katıldığı en büyük savaş karşıtı gösterinin gerçekleştirildiği Londra, bu defa da en kitlesel işgal karşıtı eyleme ev sahipliği yaptı. 50 bin savaş karşıtı Trafalgar istikametinde iki saat kadar yürüdüktan sonra yürüyüşe İngiltere parlamentosu önünde son verdi. Trafalgar meydanındaki mitingin ana teması Irak işgalinin yanısıra, Afganistan savaşı, olası İran müdahalesi ve İsrail'in Gazze'ye yönelik barbarca saldırıları oldu.

Irak ve Afganistan'daki işgalci güçlerin çekilmesi yönünde sloganlar atan göstericiler, ABD'nin İran'a saldırı düzenleme tehditlerini de protesto etti. Onbinlerce kişi ise, siyonist İsrail'in Gazze Şeridi'ne uyguladığı ablukanın derhal kaldırılmasını istedi. Londra'nın yanısıra İngiltere'nin birçok kentinde de işgal karşıtı eylemler gerçekleştirildi.

Pekçok ülkede emperyalist işgalin protesto edilmesi bu vahşi saldırının birkez daha dünyaya hatırlatılmasına vesile oldu. Ancak gerçekleşen eylemler, beş yıldır devam eden bu barbarlığın hak ettiği tepkinin de gerisindeydi.

Emperyalist işgalin 5. yılında Irak halklarına ödettiği muazzama bedellere şöyle bir göz atıldığında, bunların dünyayı ayağa kaldırmayı gerektirecek boyutta olduğu kolaylıkla görülür.

Uydurulan yalan gerekçelere, derlenen sahte kanıtlara dayandırılan işgalin dayanakları kısa sürede ortadan kalktığı halde (gerekçeler doğru

olsaydı da emperyalist işgal yine yasadışı, yine gayri-meşru, yine vahşi olacaktı), emperyalist ordular Irak'taki yıkıma, zulme, katliama, işkenceye devam ettiler. Başka bir ifadeyle, Bush liderliğindeki caniler şebekesi halen işbaşında.

Irak'ın üretici güçlerini tahrip eden işgalciler, işsizlik oranının %40-50 düzeyine fırlamasına neden oldular. Toplumun belleğini yok etmeye öncelik vererek, hem zengin tarihi birasın yağmalanmasına alan açtılar, hem de Iraklı bilim insanlarının, yazarların, aydınların, akademisyenlerin katledilmesine ön ayak oldular. Bu nitelikleri taşıyan yüzlerce Iraklıyı katleden cani şebekeleri, "canını kurtarmak isteyen Irak'ı terk eder" tehdidini yaygınlaştırdılar. Bu tehditlerden dolayı Irak'ı terkedendenlerin sayısı hiç de az değildir.

Saygın tıp dergisi *Lancet*'in yayımlamayı uygun gördüğü Britanya ve Iraklı araştırmacıların verilerine göre katledilen Iraklı sayısı 1.2 milyondur! Bu rakamın birkaç katı olan yaralı-sakat sayısı ise bilinmiyor.

İşgalden sonra iç ve dış göçe zorlanan Iraklı sayısının ise 6 milyon civarında olduğu tahmin ediliyor ki bu rakam Irak nüfusunun yaklaşık dörtte biridir.

Gerici Irak rejiminin mezhep ayrımı politikalarına rağmen kardeşçe yaşayan Şii ve Sünni Araplar, işgalin ardından kışkırtılan mezhep çatışmalarının kurbanı oluş, işgalcilerle işbirlikçileri, Şii ve Sünni mahalleleri arasında duvarlar örerek halkı bölüp parçalamışlardır.

Kentlerin altyapısı berbat durumdayken, elektrik ve su sıkıntısı had safhadadır. Örneğin elektrik günde ortalama 8 saat verilirken, Irak gibi bir ülkede benzin almak için kilometrelerce uzayan kuyruklar oluşmaktadır. Hastaneler halen içler acısı bir görünüm taşıırken, okulların çoğu kapalıdır. İşgalden sonra okula giden öğrenci sayısında büyük düşüşler gözlenirken, kız öğrencilerin okuma şansı ise Saddam Hüseyin dönemine göre yarı yarıya düşmüştür.

Eski Dünya Bankası başekonomistlerinden

Joseph Stiglitz tarafından yapılan hesaplama göre ABD, Irak'taki vahşi işgali sürdürmek için her üç haftada 50 milyar dolar harcamaktadır. Yine Stiglitz'in hesaplarına göre, işgalin toplam maliyeti 3 trilyon dolara ulaşmıştır. Görüldüğü üzere, büyük tekellerin çıkarlarını temsil eden dünya jandarması emperyalist Amerikan rejimi, bir halkı kan banyosu içinde boğarak tekeli kapitalizmin kurallarını işletiyor.

Savaş büyük ABD tekellerinin çıkarlarıyla çakışsa bile, cepheye sürülen Amerikalı askerlerle aileleri için durum hiç de öyle değildir. Zira sadece resmi açıklamaya göre ölen işgalci asker sayısı 4 bini aşmıştır. Yaralı-sakat sayısı ise, bu rakamın 15 katı olarak hesaplanıyor. İşgale katılan askerlerde "Irak sendromu" hızla yayılmaktadır. Resmi açıklamalara göre, halihazırda savaştan dönen 52 bin askere "post-travmatik stres sendromu" teşhisi konulmuş bulunuyor.

Saymakla bitmeyecek kadar yaygın olan emperyalist işgalin musibetleri, azalmak bir yana artmaktadır. İşgalin katkılarıyla petrolün varil fiyatının 110 dolara kadar tırmanması ise, dünya halklarının da emperyalist işgalin mali yüküne ortak olduğunun göstergesidir.

Irak işgalinin vahim sonuçları ortadayken, çok daha büyük tahribatlara yol açacak İran'a saldırı niyetini dile getiren Bush liderliğindeki neofaşist çetenin dizginlenmesi kolay görünmüyor. Bunun için başta Amerikalı işçi ve emekçiler olmak üzere, dünyadaki tüm savaş karşıtlarının çok daha kararlı bir enternasyonal direnişi örebilmeleri gerekiyor.

Irak işgalinin 5.yılında protesto!

ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinin üzerinden tam 5 yıl geçti. Öncesi ve sonrası ile emperyalist işgale sebep olarak gösterilen bütün gerekçelerin yalandan ibaret olduğu ortaya çıkan bu işgal, beş yıldır Irak halklarına kan, ölüm ve işkenceden başka bir şey vermemiştir. Bu kanlı işgal gelinen yerde 1 milyon Iraklı'nın yaşamına mal olmuş, Irak en az üç parçaya bölünmüş, binlerce Iraklı yurdundan edilmiş ve nihayet Irak, Saddam dönemini bile aratır hale getirilmiştir.

Emperyalizmden halklara dost olmayacağı onun tarihi tarafından defalarca ispatlanmakla kalmamış, Irak işgali ve en güncel örnek olarak Güney Kürdistan işgaliyle Kürtlerin üçüncü kez ABD tarafından satılmasıyla bu gerçek bir kez daha kanıtlanmıştır. Bu yalın gerçek ne yazık ki, dünya halkları tarafından zaman zaman unutulabiliyor. Irak ve Filistin'deki işgaller ve gittikçe artan emperyalist saldırganlığa yönelik zayıf tepkiler bunu gösteriyor. Fakat her şeye rağmen 5.yılında da emperyalist işgal ve savaş dünyanın her yerinde yaygın protestolara konu oldu. Bu arada Almanya'nın da birçok kentinde protesto gösterileri düzenlendi. Bu gösterilerden biri de 15 Mart Cumartesi günü Almanya'nın Duisburg kentinde gerçekleşti.

Duisburg'da aralarında islamcı eğilime sahip kurumların da bulunduğu, anti-faşistler, Barış Platformu, Filistinle Dayanışma Derneği ve Türkiyeli devrimci-demokratik kurumlardan oluşan dokuz yerli ve göçmen kurumun yer aldığı bir inisiyatif tarafından organize edilen eylem, saat 11.00'da, Türkiyeli emekçilerin yoğun olarak yaşadıkları Hochfeld semtindeki Paulus Kilisesi önünde başladı.

Toplanma alanında inisiyatif içerisinde yer alan çeşitli kurumlar adına, Irak ve Filistin'de, emperyalist-siyonist işgalin yarattığı yıkım ve vahşetin tablosu sergilenerek işgal bir kez daha lanetlendi.

Konuşmaların ardından kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi. Yürüyüşte anti-faşistler "Alman askerleri Afganistan'dan, ABD Irak'tan çekilsin!" ve "Siyasal haklarımıza sahip çıkalım!", İLPS-ATİK "Bütün işgalci güçler Irak'tan defolsun!", MLKP "Kahrolsun emperyalist savaş ve işgal!", İnişiyatif e.V. "Euroamerika'nın savaşına hayır!", "Alman ordusu Afganistan'dan çekilsin!", "Demokrasi direniş demektir!" pankartları taşıdı. Yürüyüş boyunca, "Yaşasın uluslararası dayanışma!", "Halkların uluslararası katliam merkezi ABD!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Zafere kadar intifada!", "Kadın-çocuk katili ABD ve İsrail!" vb.. ortak sloganlar sıklıkla atılırken, yürüyüşe hatırı sayılır bir kitle ile katılan Türkiyeli islamcı bir kesim ise sık sık "Direnişe devam, Hamas'a selam!" sloganları atması dikkat çekti. Yürüyüş güzergahı üzerinde birkaç kişinin İsrail bayraklarıyla gösteri yapması kısa bir gerginliğe yol açtı. Polis araya girdi. Kitle "Katil İsrail!" sloganlarıyla yoluna devam etti.

Bir-Kar olarak eyleme, "Emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı dayanışmaya! / Bir-Kar" yazılı pankartla katıldık.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı coşkulu eylem, şehir merkezindeki bir alanda platform adına yapılan konuşma ve bir Filistinlinin konuşmasının ardından sona erdi.

Bir-Kar / Köln

İran'da milletvekili seçimleri...

Gericilerle en gericiler arasında iktidar çekişmesi!

İran'da 14 Mart'ta yapılan milletvekili seçimlerinden "Devrim Muhafızları" tarafından temsil edilen kesimlerin güçlenerek çıktığı bildiriliyor. Muhafızlar karşısında gerilemekle birlikte "Mollalar"ın temsil ettiği kesimler ise, İran meclisinde ikinci güç olarak etkilerini sürdürecektir. "Reformcular" ise, fiili engeller ve baskıların da etkisiyle iddiasız girdikleri seçimlerden ancak üçüncü güç olarak çıkabildiler.

Bu sonuçlar pek şaşırtıcı bulunmadı. Zira "reformcu" diye tanımlanan 21 partiden oluşan koalisyonun çıkardığı adayların çoğu Anayasayı Korumacılar Konseyi tarafından veto edildi. Konsey, milletvekillerinin hem dine hem İslamî düzene bağlılığını inceliyor, "kıstaslara uygun" görmediği adayları rahatlıkla eliyor. Gerçi elenen adayların itiraz hakları var. Ancak son söz yine Konsey'e ait olduğundan bu hakkın pek bir işlevi bulunmuyor.

Seçim kampanyalarının sadece bir hafta sürdüğü İran'da, seçimler öncesi propaganda çalışmaları genel de sönük geçiyor. Devlet içinde etkileri ağır basan taraflar televizyonlar aracılığıyla propagandaya ağırlık veriyor. Örneğin televizyondan "fetva" gibi açıklamalar yapan "dini lider" Ali Hamaney, seçimlere katılımı arttırmak için TV açıklamalarına ağırlık verdi. "Seçim günü Kadir gecesi kadar önemli" açıklamasını yapan Hamaney, gerici güçler arasındaki iktidar çekişmelerini "kutsallık" mertebesine çıkardı.

Ancak seçimlere katılımın düşüklüğü, "fetvalar"ın beklenen etkiyi yaratamadığını gösterdi. Katılımın % 60-65 sınırlarında kaldığı gözönüne alındığında, şeriatçı rejimin en üst düzey "dini otorite"sinin, 18 yaşını tamamlamış 44 milyon İranlı'nın yaklaşık yüzde 40'ını, yani 15-16 milyon İranlı yetişkini etkileme gücünden yoksundur.

"Reformcu" koalisyonun baskılandığı seçimlerde, çekişmenin esas olarak Ali Hamaney'in desteklediği iktidarı eleştiren "ılımlı" muhafazakârların "Geniş Katılım Cephesi" ile Mahmud Ahmedinecad'ı destekleyen "Birleşik Cephe" arasında geçtiği bildiriliyor.

İran'dan yansıyan bilgilere göre, Ahmedinecad'la birlikte cumhurbaşkanlığı mevkisini mollalardan alan "Devrim Muhafızları", şimdi de meclis çoğunluğunu elde ederek konumunu iyice pekiştirecek.

Molla rejiminin bekçiliğini yapmak amacıyla Humeyni tarafından kurulan "Devrim Muhafızları", 250 bin kişiden oluşan bir ordudur. İlk icraatları İran devrimci hareketinin vahşice ezilmesi olan bu paramiliter güçler, gelinen aşamada petrolden turizme kadar her alanda faaliyet gösteren 500'den fazla şirketi kontrol etmektedir.

İran burjuvazisinin önemli bir kesimini oluşturan "Devrim Muhafızları", (elbette burada söz konusu olan üst rütbeli muvazzaf ve emekli kasttır) devlet aygıtındaki etkilerini kullanarak, milyarlarca dolarlık kamu ihaleleri alarak yollar, barajlar inşa etmeye başladı. Petrol sektöründe en büyük güç olma yolunda olduğu söylenen bu militer güçler artık tetikçilikle yetinmiyor. Tersine, burjuvazinin güçlü bir kesimi olarak ekonomik gücüne paralel siyasi bir güç haline gelmiş bulunuyor. Seçim sonuçları, bu militer güçlerin İran siyasetinde etkin bir taraf olduğunu iyice su yüzüne çıkarmıştır. Önceden de hükümetteki belli mevkileri işgal eden bu güçlerin, komünlerini iyice

pekiştirmeleri bekleniyor.

Ali Hamaney'in desteklediği iktidarı eleştiren "ılımlı" muhafazakârların da mecliste etkili bir güç olmaya devam edeceği vurgulanıyor.

Bunların yanısıra Katılımcı Koalisyon adlı ikinci muhafazakâr grupta ise Cumhurbaşkanı Ahmedinejad'la ayrı düşen bir başka kesim var. Nükleer program konusunda müzakereleri yürütürken, geçen yıl istifa eden Ali Laricani, bir önceki cumhurbaşkanlığı seçiminde Ahmedinejad'a karşı yarışan Tahran Belediye Başkanı Muhammed Bekir Kalibaf gibi isimlerin yer aldığı bu kesimin daha çok Kum kentinde etkili olduğu bildiriliyor.

Seçimlere katılan güçlerin sınırlı olması, İran'daki sistemden kaynaklıdır. Görünürde seçimlerde sadece dört farklı eğilim var. Oysa 21 farklı oluşumdan meydana gelen "reformcu" koalisyon dışındaki "muhafazakâr" güçlerin de kendi içlerinde farklı klikler bulunmaktadır. Fakat bu tabloda yer alan tüm eğilimlerin önemli bir ortak özelliği mevcuttur: Kliklerin tümü İranlı egemen sınıfların gerici temsilcileridir.

Bu siyasi arenada İranlı işçi ve emekçiler adına söz söyleyen taraf bulunmamaktadır. Molla rejiminin sömürüyü vahşi boyutlara taşıyan faşizan politikalarıyla daha da palazlanan egemen sınıfları temsil eden bu gerici güçler, azımsanmayacak sayıda emekçi tarafından desteklenecek nitelikten yoksun sayılmaktadır. Şu veya bu gerici gücün peşine takılmayı reddeden milyonlarca emekçinin tercihi önemlidir. Buna karşın bu tabloda eksik olan şey, işçi sınıfıyla emekçiler adına politika yapan güçlerin görünmemesidir.

Grev yapan işçilerin kolluk kuvvetleri zoruyla hapse atıldığı İran'da gerici rejim, ilerici devrimci hareketi bastırabilmek için faşizan icraatlarını sürdürüyor. Ancak "dini liderin" fetva gibi çağrılarına rağmen seçimleri "boykot" edenlerin sayısının kabarıklığı, İran devrimci hareketini güçlendirecek rejimden umudunu kesmiş büyük bir emekçi kitlesi olduğuna da işaret etmektedir.

Görünen o ki, dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi İran'da da devrimci hareketle rejimden beklentisi olmayan milyonlarca işçi ve emekçinin mücadele alanlarında buluşması, ulaşılması gereken bir hedef durumundadır.

İslam Konferansı Örgütü “çağın ruhu”na uyum sağlıyor!

İslam Konferansı Örgütü (İKÖ), Senegal'in başkenti Dakar'da gerçekleştirdiği zirvede “yenilenme” sürecine yelken açmaya hazırlandığını ilan etti.

Türkiye'yi Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün temsil ettiği zirveye 50'yi aşkın devletin önde gelen temsilcileri katıldı. “İlker”e imza atan Dakar Zirvesi'ne ilk defa ABD'den bir yetkili de gözlemci olarak katıldı.

Yoksulluk ve aşırı eğilimlere karşı mücadele etmek üzere yeni bir kampanya başlatmaya karar verdiğini ilan eden konferans, Batı'da İslam aleyhtarı hakaret ve saldırıların kaygı yaratmaya başladığına hükmetti. En büyük iddia ise, örgütün 40 yıllık tüzüğüne reformcu bir yaklaşımla değiştirilmesini kabul etmesidir.

Peş peşe sıralanan ve kulağa hoş gelen kavramların arasına serpiştirilen bazı ifadeler, nelerin “yeni”leneceği konusunda fikir edinmek için yeterlidir.

İlkin, “yoksulluğa karşı kampanya” başlatmak kapitalist rejimlerin işi olamaz. Böyle bir iddia en hafif bir deyimle ikiyüzlülüğün doruk noktasıdır. Zira yoksulluk, insanın insan tarafından sömürsü üzerine bina edilen kapitalist üretim ilişkilerinin dolaysız sonucudur. Bu düzende bir yandan servetin öbür yanda sefaletin birikmesi eşyanın tabiatı gereğidir. Bu kuralın kısmen de olsa emekçiler lehine çığnendiği olur. Ancak bu tür örneklere, asalak kapitalistlerin işlerini gören devletlerin kampanyalarıyla değil, tam tersine, burjuvazi ve onun devletinin baskılarına rağmen mücadele etme kararlığı gösteren işçi sınıfının söke söke hak kazanması durumunda rastlanır. O halde İKÖ üyesi devletler “aşırı eğilimlere” karşı kampanya başlatmaya karar vermişlerdir. Bu tanıma düzen dışı tüm eğilim girer ki, her gerici devletin bu eğilimlere karşı zaten kampanyası vardır. Bu durumda bu kampanyaların paralel yürütülmesinden söz edilebilir ancak.

İKÖ'ye göre “kaygı yaratan İslam aleyhtarı saldırılar”, Muhammed peygamberi hedef alan ilgili karikatürler ile bir Avrupalı yönetmenin çektiği İslam karşıtı filmidir. Buna karşın İKÖ ne Afganistan işgalini, ne Irak işgalini ne de siyonist İsrail'in katliamlarını bu kategoriye dahil ediyor. Demek ki, İKÖ'ye göre kaygı uyandıran saldırılar emperyalist-siyonist orduların kitlesel kıyımları değil, bir takım karikatür ve filmledir.

Örgütün asıl “büyük iddia”sı ise tüzük değişikliği ile ilgili çizilen çerçevedir. Buna göre İKÖ, “temel özgürlükler, insan hakları, hukukun üstünlüğü, iyi yönetim, hesap verilebilirlik, kadın hakları, çevrenin korunması, dinler ve medeniyetler arası diyalog, terörizmle mücadele ve üye ülkeler dışında yaşayan müslüman azınlıkların haklarının korunmasını” benimseyecek.

Yapılan açıklamaya göre, yıl sonunda Uganda'da bir araya

gelecek İKÖ üyeleri dışişleri bakanlarının onaylamasıyla tüzük yürürlüğe girecek.

“Temel özgürlükler, insan hakları, hukukun üstünlüğü, kadın hakları” gibi kavramları telaffuz etmeye alışık olmayan gerici rejimin temsilcileri, böyle bir tüzüğü ilan ederken kaba riyakârlıklarına kendileri şaşırılmış olmalı. Çünkü bu rejimlerin tümü de bu değerlere düşmandır. Bu değerlerin kazanıma dönüşmesinin yegâne yolu olan toplumsal muhalefetin gelişimi, daima bu rejimlerin en büyük korkusu olmuştur. Bundan dolayı en basit demokratik hakkın kullanımını bile şiddetle ezen bu rejimler, herhangi bir demokratik gelişimin önündeki temel engellerdir.

Kadın haklarından söz edilmesi ise, 50 ülke nüfusunun yarısını oluşturan yüz milyonlarca kadınla alay etmekten başka bir anlam taşımamaktadır. Bu ülkelerin tümünde -diğer kapitalist devletlerden daha kaba bir şekilde- kadınlar ikinci cins muamelesi görmektedir. Hele Suudi Arabistan (ki İKÖ'nün merkezi bu ülkenin Cidde kentinde bulunmaktadır), Afganistan ve şeriat rejimine yakın olan bazı İKÖ üyesi devletlerde kadın insan bile sayılmamaktadır.

“Müslüman azınlıkların haklarının korunması” söylemi de samimiyetten yoksundur. Türkiye'nin önerisini aynen kabul eden İKÖ, üye ülkelerin KKTC ve Batı Trakyalı Türklerle dayanışmasını bir kez daha vurgularken, Kosova'ya kayıtsız kalamayacaklarının altını çizirken, ezilen Kürt halkının adını anmıyor. Türk devletinin önerilerini kabul eden İKÖ'nün, Kürt halkı üzerine yağdırılan bombalardan söz etmesini beklemek elbette saflık olurdu. Ancak çifte standarda dayalı bu utanç verici tutumu alan İKÖ'nün, müslüman azınlıkların haklarının korunmasından söz etmesi iğrençtir.

“Başkenti Kudüs olan bir Filistin devletinin kurulmasının şarta bağlandığı”na dair boş sözler bir yan bırakılırsa, “yenilenme hamlesi”nden geriye kalan elle tutulur tek söylem, “terörizmle mücadele” edileceğine dair iddiadır. Bu da emperyalist-siyonist güçlerin gündemine uygundur. Bu tutum, İKÖ'nün ileriye değil, “çağın ruhu”na uygun bir tercihle geriye dönük adımları pekiştirme eğiliminde olduğundan başka bir anlama gelmemektedir.

İsviçre'de inşaat sektöründe greve doğru...

Geçtiğimiz yıl inşaat patronlarının mevcut sözleşmeyi tek taraflı olarak feshetmesiyle başlayan yapı işkolundaki gerilim giderek tırmanıyor. Kaynağını neoliberal politikalar olarak da adlandırılan saldırılardan alan, işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırılar pervasız bir biçimde bugün İsviçre'de inşaat sektöründe yaşanıyor.

2007'nin Eylül ayında inşaat patronları toplu iş sözleşmesini tek taraflı feshetmişlerdi. Bunun üzerine yapı işkolundaki en geniş örgütlülüğe sahip olan UNIA Sendikası 2007 Ekim ayında Bern, Züriç ve Basel kantonlarında, Kasım başında da İsviçre genelinde aldığı grev ve iş bırakma kararlarıyla belli bir kamuoyu yaratarak kapitalist patronları zorlamıştı. Kasım ayının sonlarında başlayan görüşmelerin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine, hükümet tarafından belirlenen bir arabulucu başkanlığında taraflar yeniden bir araya geldiler ve toplu iş sözleşmesi yeniden görüşüldü. Aralık ayında belli bir uzlaşma sağlandı ve sözleşmenin 2008'de yürürlüğe girmesi karar altına alındı.

Ancak 2007 Aralık'ta varılan anlaşmanın üzerinden daha bir ay bile geçmemişti ki, inşaat patronları ikinci kez sözleşmeyi tek taraflı feshettiler. Bunda, “tarafsızlığa” oynayan hükümetin işverenlerin bu kararına çanak tutmaları su götürmez bir gerçektir. Dahası, burjuva demokrasinin ileri örneği olarak gösterilen İsviçre'de, yeri geldiğinde, kapitalistlerin ihtiyacına göre yasaların nasıl yok sayılabildiği bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Özetle, hükümetin “sahibinin sesi” rolünü son derece iyi oynadığı açıktır.

Kapitalist patronların ve hükümetin bu pervasızlığına inşaat işçilerinin ve örgütlü oldukları sendikaların ilk tepkisi, Şubat ayının ilk haftasında Basel'de örgütlü olunan 10 değişik şantiyede iş bırakma, ikinci haftada Basel bölgesi genelinde iş bırakma eylemi gerçekleştirmek oldu. 11 Mart günü gerçekleşen Basel'deki iş bırakma eylemine yaklaşık 3500 inşaat işçisinin katıldığı belirtiliyor. Öğlene doğru yaklaşık 500 inşaat işçisi, gerçekleştirdiği protesto yürüyüşüyle taleplerini kararlı ve coşkulu bir tarzda haykırdı.

Önümüzdeki hafta başından itibaren

Lozan bölgesine kaydırılacak olan iş bırakma eyleminin giderek İsviçre geneline yayılması hedefleniyor. Sonuç alınmaması durumunda Nisan ayında bir günlük iş bırakma, Mayıs ayında da genel grevin örgütleneceği söyleniyor.

İsviçre'de aylardır süren yapı işkolundaki toplu sözleşme mücadelesinin seyri, gelecekte artarak devam edeceği açık olan bu ve benzeri saldırıların püskütülmesinde önemli bir rol oynayacaktır. İşkolunda örgütlü bulunan sendikaların mücadele yeteneği ve kararlılığına sahip olmadığı açıktır. Ancak tabandan gelişebilecek basınç ve sınıfın mücadele kararlılığı bu saldırı dalgasına dur diyebilecektir.

İktidar çekişmesinde yeni bir aşama!

M. Can Yüce

Egemenler cephesinde iç iktidar çekişmesi yeni bir atakla yeni bir aşamaya sıçradı. Yargıtay Başsavcılığı, AKP hakkında kapatma davası açtı. Önümüzdeki günlerde bu dava, Anayasa Mahkemesi tarafından görüşülecek ve sonunda bir karara ulaşılabilecek!

Yüzde kırkların üzerinde bir oyla mecliste büyük bir çoğunlukla hükümet olmuş bir parti hakkında “laikliğe karşı bir odak haline geldiği” iddiasıyla kapatma davasının açılmış olması, başlı başına politik bir ataktır ve arkasında esas iktidar güçleri vardır. Bu, bir hamledir ve bundan sonra iç ve dış güç ilişkileri ve dengelerin durumu, bu eksenlerdeki gelişmelerin seyrini büyük ölçüde etkileyecektir.

Hiç kuşkusuz bu hamlenin önemli ve ciddi politik etkileri olacaktır. Anayasa Mahkemesi kapatma yönünde karar vermese bile, bu hamlenin önemli politik etkileri olacaktır. İç iktidar ilişkilerinde ve dengelerinde önemli kaymalar, taraflar açısından güç kazanma veya güç kaybetme bakımından sonuçları olacaktır. İç ve dış güç dengelerinin etkilerine bağlı olarak tarafların duruşu, izleyecekleri politikalar, atacakları taktik adımlar, bundan sonraki süreci önemli ölçüde etkileyecektir.

Geçmeden hemen vurgulamamız gerekiyor ki, ortada bir demokrasi ve özgürlükler mücadelesi, hak-hukuk kavgası yok. En genel anlamda anti demokratizmde birbirlerinden geri kalmayan her iki tarafın da derdi, varolan konumlarını korumak, iktidar üzerinde daha fazla söz ve etki sahibi olmak, karşıtlarını ise sınırlandırmak biçiminde özetlenebilir. Dolayısıyla devrimcilerin tavrı, bu çekişmede taraf olmak değil, her iki tarafın anti demokratizmini deşifre ederek emekçilerin ve halklarımızın çıkarları ve gelecek idealleri doğrultusunda bağımsız bir çizgide mücadele vermektir!

Bu kısa hatırlatmadan sonra devam edebiliriz. Öteden beri egemenler cephesinde ciddi bir iktidar çekişmesi yaşanmaktadır. Daha öncesi bir yana Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinden bu yana bu çekişmenin önemli rauntları gerçekleşti; kazanan, kaybeden ve gerileyenler oldu. Bunları kısaca hatırladığımızda bugünkü parti kapatma davasının politik anlamını, nedenlerini, olası etki ve sonuçlarını daha doğru kavrayabiliriz. Bunları doğru kavramak önemli, çünkü bu çekişmenin Kürdistan halkına ve emekçilere faturası ağır olacaktır, geçmişte de ağır oldu, bugün de olmaktadır...

Bilindiği gibi ordu ve büyük bürokrasi, kendileri açısından “sicili parlak” olmayan birilerini Cumhurbaşkanlığı makamında görmek istemiyorlardı. Bu, sembolik bir durum olarak algılanabilir, ancak öyle değildi, daha sonraki güç ve iktidar kavgasında önemli bir kerte olarak algılanıyordu. Bu çok önemli görüldüğü için Türk ordusu 27 Nisan muhtırasını verdi, ama bununla AKP’ye boyun eğdiremedi. AKP bu atağa seçimlerle karşılık verdi ve seçimlerde oylarını önemli ölçüde artırdı. Bu gelişmeleri ordu ve diğer geleneksel, Kemalist odaklar için yenilgi olarak değerlendirenler az olmadı.

Seçimlerden sonra AKP doludizgin yoluna devam etti. Cumhurbaşkanlığı, YÖK Başkanlığı ve devlet içinde kadrolaşmaya bu hızıyla devam etti. Kuşkusuz bunlar, önemli kazanımlardı ve AKP’nin iştahı kabarmıştı. Medyada da önemli mevziler kazanmıştı. Sabah-ATV grubunu kendi yakın yandaşlarına aldırılan

Bir gerçeklik bir kez daha doğrulandı, doğrulanıyor: Türkiye’de demokrasi sorunu reformlar, parlamenter hayallerle çözülecek bir sorun değil, devrim sorunudur! Bu gerçekliği her fırsatta hatırlatmak ve anlatmak kaçınılmazdır!

AKP, daha önemli bir adım atmaya başladı. Öteden beri iktidar hamlelerinde önemli bir “kırılma noktası” olarak algılanan “türban” konusunu MHP’nin desteğiyle gündeme getirdi ve varolan gerilimi en üst noktaya tırmandırdı. Bunu tam da Güney Kürdistan’ı işgal girişimi sürecinde yaptı...

Kuşkusuz sorun, “laiklik ve anti laiklik” sorunu ve çekişmesi değildir. Sorun, her açıdan iktidar mevzilerini kazanma, kazanılanları sağlamlaştırma ve yedirme, karşısında duran direnç noktalarını etkisizleştirme sorundur.

AKP’nin bu doludizgin yol alışı ve mevzi kazanması, geleneksel ve esas iktidar odakları tarafından sessizce karşılanabilir miydi? Bilinen darbe yöntemlerinin ve darbe tehditlerinin etkisizliği de 27 Nisan darbe tehdidinde açığa çıkmıştı. Dolayısıyla başka yolların, yöntemlerin devreye sokulması gerekiyordu. Nitekim daha fazla seyirci kalmadılar ve 16 Mart’ta Yargıtay Başsavcılığı, AKP için Anayasa Mahkemesi nezdinde kapatma davasını açtı.

Şimdi sorulan soru şuydu: Bundan sonra ne, neler olacaktı? AKP kapatılır mı, kapatıldığında nasıl bir siyasal tablo ortaya çıkacaktır, Türkiye ekonomisi ve diğer yapılarıyla bu büyük krizi kaldırabilir mi?

Açık ki içine girilen süreç, bu süreçte atılacak adımlar, bunların ortaya çıkardığı sonuçlar ve etkiler, ciddi, belki de içinde “çözümleri” barındırma olasılığı zayıf olan bir kriz durumuna işaret ediyor. Ama öyle de olsa “kriz yönetimi” egemenler açısından bir “yönetme tarzı” haline getirilmiştir. Onlar açısından önemli olan iktidarın kendisidir!

AKP’yi kapatma davasıyla birlikte atılan politik adımın kısa ve uzun vadede hedefleri var. Kısa vadede bu adımın politik hedefi, tehdit, caydırma, önce durdurma ve sonra geri adım attırma olduğu çok açık! Başka bir deyişle bu, bir boyun eğdirme girişimidir! Bu girişimin başarısı veya başarısızlığı birçok etkene bağlıdır. Bu noktada AKP’nin duruşu politik gelişmelerin seyrini değiştirme etkisine sahiptir.

Soru şu: Bu noktadan sonra AKP ne yapacak? En genel anlamda iki seçenek var: Bir: Sonuna kadar direnmek; bu, her türlü riski göze almak, her türlü bedeli göze almak anlamına geliyor. İki: Uzlaşmak!

Bu iki seçenekten hangisinin AKP tarafından benimsendiği veya benimseneceği önümüzdeki günlerde açığa çıkmaya başlayacaktır. Yargıtay Başsavcılığı’nın arkasındaki güç odakları sonuna kadar gitme kararını vermişlerse sürecin çok daha şiddetli geçeceğini söylemek bir kehanet olmaz! Ama AKP daha önceki deneyimlerden çıkardığı dersler ışığında “uzlaşma yolunu” seçerse, yine ucu açık ve belirsiz bir sürece kapı aralamış olacaktır. Kuşkusuz AKP’nin avantajları, güç dayanakları, iç ve dış

destekleri var, bunlara dayanarak görece “sert” bir çizgi de izleyebilir. Fakat bunun başarısı kuşkuludur ve sayısız etkenin bir araya gelmesine bağlıdır! Uzlaşma, AKP için tümünden boyun eğme ile sonuçlanacak bir süreci aralayabilir. Tam bir kafa tutuş ise ciddi bir kırılmayı birlikte getirebilir.

Türk egemen sınıflarının önemli iç ve dış handikapları var. Politik olarak AKP’ye alternatif olabilecek yedek bir parti veya partiler yok. Ekonomik yapı, yaşanan kriz ve ABD’den gelecek daha büyük bir dalganın altında tümünden çökme olasılığıyla karşı karşıya... Kürdistan sorunu, emekçi sınıflarda gelişmeye başlayan kıpırdanmalar, bir kriz ve çöküş ortamında daha da büyük bir devrimci dalgaya dönüşebilir... Ama bunlarla birlikte egemenler cephesinde yaşanan gerginlik ve çekişme, devlet ve düzeni orta ve uzun vadede tehdit eden boyutlar içermektedir. Kendi değerlendirmeleri bu ve bu sorunu bir biçimiyle çözme eğiliminde ve kararında görünüyorlar. Bu sorunu uzlaşma veya “boyun eğdirme” yöntemleriyle çözmeden diğer ağır sorunların altında kalkamayacaklarını düşünüyorlar. Son atağın en temel anlamı budur!

AKP’yi kapatma davasını, sıradan bir gündem saptırması, dikkatleri esas konulardan başka noktalara yöneltme girişimi olarak değerlendirmek, gelişmelerin özünü ve kapsamını doğru kavramamak anlamına gelmektedir. Elbette bu davayla birlikte gündem değişmiş, dikkatler başka bir noktaya yönelmiştir. Ama bunlar, neden değil, sonuçtur. Neden iktidar ve mevzileri konusunda yaşanmakta olan çekişmenin yeni bir kerteğe sıçramasıdır!

Bu noktada elbette Türkiye’de iktidar ve ilişkileri, iktidar kurumlaşması, siyaset kurumu, bunların resmi çizgi ve kurumlaşmayla kopmaz bağları, iktidar ilişkileriyle genelde burjuva sınıf arasındaki bağları, kendi tarihsel bağlamı içinde değerlendirmek, bunu halkı aydınlatma ve devrimci politik mücadeleye yöneltmek önemlidir, devrimcilerin güncel görevleri içindedir. Cumhuriyetin kuruluş yılları, iç tasfiyeler, tek parti ve tek şef dönemleri, DP dönemi, 1960 darbesi, Mendereslerin asılması, 12 Mart ve 12 Eylül, Özal’ın tasfiyesi, 28 Şubat, RP ve Erbakan’ın tasfiyesi, Çiller’in siyaseten bitirilişi, bütün bu önemli gelişmeler, aynı zamanda TC’deki gerçek iktidar anayasasını da anlatıyor. Hükümet olmak mümkün, ama gerçek anlamda iktidar olmak mümkün değildir, devletin gerçek iktidar gücü bellidir: Ordu! Bu iktidar anayasasıyla oynayanlar yanar!

Dayatılarak hatırlatılan budur!

Bu neyi gösteriyor? Türkiye’deki siyaset kurumunun, Meclis ve hükümetin gerçekte sonuna kadar gidecek ve yürüyecek iktidar gücü olmadıklarını! Elbette siyaset kurumu tümünden işlevsiz ve güçsüz değildir, ama sınırları ve hareket yetenekleri bellidir! Bunlar aşılmaya veya zorlanmaya başladığında devletin iktidar refleksleri harekete geçer! Son olaylar, bu basit gerçeğin bir kez daha altını çizmiştir!

Bir gerçeklik bir kez daha doğrulandı, doğrulanıyor: Türkiye’de demokrasi sorunu reformlar, parlamenter hayallerle çözülecek bir sorun değil, devrim sorunudur! Bu gerçekliği her fırsatta hatırlatmak ve anlatmak kaçınılmazdır!

18 Mart 2008

“Sincan İşçileri Birliği Kurultayı”na adım adım yürüyoruz...

Sınıf çıkarımız ve birliğimiz için Kurultay çalışmalarına güç verelim, destek olalım!

Binlerce sanayi işçisinin kölelik koşullarında çalıştığı Sincan Bölgesi’nde, işçilerin birlikteliğini sağlama yönünde önemli bir adım olan kurultayımıza doğru adım adım ilerliyoruz.

Geçtiğimiz ay yayınladığımız **Kurultay Bildirgesi**’nin ardından ilk olarak sürecin örgütlenmesinde önemli bir yer tutacak olan Kurultay Hazırlık Komitesi Girişimi’ni başlattık. Hazırlık süreci olarak ele aldığımız bu dönem içerisinde yapacağımız kurultayın gündemleri, hedefleri ve temel işlevi üzerine bir dizi tartışma gerçekleştirdik. Bu tartışmaların ışığında kurultayımızın ismini, kölece çalışma koşullarına, düşük ücretlere ve fazla mesailere karşı **“İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için İŞÇİLERİN BİRLİĞİ KURULTAYI”** olarak belirledik. Zira toplamında bu başlık Sincan’da yaşayan binlerce işçinin içerisinde bulunduğu tabloyu özetlemektedir.

Bugün asgari ücret adı altında bizlere dayatılan sefalet ücretiyle yaşamımızı sürdürmeye çalışıyoruz. Bizlere reva görülen sefalet ücretini dahi alabilmek için insani olmayan kölece koşullarda, sağlığımızı ve en temel ihtiyaçlarımızı hiçe sayan, baskının ve hakaretin sıradan sayıldığı ortamlarda çalışmaya zorlanıyoruz. Tüm bu ağır koşullar yetmiyormuş gibi bir de üç kuruşluk ücretimizi beş kuruşa çıkarmak için fazla mesai yapıyoruz. Bu da yeterli olmadığı için çoğu zaman ya patrona, ya da bir bankaya borçlanarak yaşamlarımızı bir bütün olarak onların insafına terk ediyoruz.

Elbette tüm bu ağır, yorucu ve kölece koşulların gerisinde patronların aşırı kâr hırsı yatıyor. Ancak bu koşulların bize dayatılmasının en temel nedeni bizlerin örgütsüz oluşudur. Zira patronlar bizleri karşılarında örgütlü ve ortak hareket eden bir güç olarak göremedikleri için bu kadar pervasızca sömürmektedirler. Kurultayımızı tam da buna benzer kölelik koşullarına karşı biz işçilerin bugün en çok ihtiyaç duyduğu birlikteliğe işaret etmek için gerçekleştiriyoruz. Sincan’da benzer koşullarda çalışmak zorunda kalan işçilerin birliğine işaret etmek için kurultayımıza **“Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı”** ismini verdik.

Bu genel çerçeve belirlendikten sonra yapacağımız kurultayın temel gündemlerini oluşturarak çalışmalarımızı sürdürdük. Kurultay Hazırlık Komitesi Girişimi olarak yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda aşağıdaki gündem önerileri üzerinden kurultayımızı gerçekleştirmeyi karara bağladık;

“Sincan İşçileri Birliği Kurultayı”na gündem önerileri

- 1- Düşük ücretler ve fazla mesailer
- 2- Sincan OSB’de çalışma koşulları
  - a) İş güvenliği
  - b) İş güvencesi
  - c) İş kazaları
  - d) İşçi sağlığı
  - e) Çevre koşulları
- 3- Sincan’da yaşanan örgütlenme sorunları ve deneyimler.
- 4- Burjuva ideolojik kuşatma, yozlaşma ve sonuçları.

Ek gündemler:

- TEGA grevi ile dayanışma süreci
- TÜMTİS ile dayanışma süreci,
- Sincan İşçileri Birliği Kurultayı ve 8 Mart
- Sincan İşçileri Birliği Kurultayı ve 1 Mayıs Kurultaya yürürken önümüzdeki günlerde

belirlediğimiz gündemler üzerinden hazırlayacağımız program çerçevesinde bir dizi etkinlik gerçekleştireceğiz. Belirlediğimiz her başlığı kendi içerisinde özel bir çalışmaya konu edeceğiz.

İşçiler, emekçi kardeşler;

Önümüzdeki bahar döneminde gerçekleştirmeyi hedeflediğimiz Kurultay sürecimiz, sizlerin de katılımı ile daha da güçlenecektir. Dolayısıyla, yaşadığımız tüm sorunları birlikte tartışıp birlikte aşabilmek için yanyana gelmeli ve Kurultay Hazırlık Komiteleri’nde örgütlenmeliyiz. Zira bugün en çok ihtiyacımız olan şey yanyana gelmek ve BİRLİK olmaktır. İşte **Sincan İşçileri Birliği Kurultayı** bu ihtiyacımızı kendi yerelliğimizde çözebilmemizin önemli bir adımıdır.

Gelin bu çağrıyı yanıtızsız bırakmayalım. Gelin kendi geleceğimizi kendimiz belirlemek için saflarımızı sıkılaştıralım. TEGA işçisi kardeşlerimiz gibi örgütlenerek patronların karşısına tek bir yumruk olarak çıkalım. Bunun için kurultayımız etrafında birleşerek ilk adımımızı atalım. Yeni TEGA’lar yaratmak için, önce hemen yanı başımızda çalışan kardeşlerimizle, sonra diğer tüm fabrikalarda çalışan işçi arkadaşlarımızla omuz omuza verelim. Çünkü artık kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Ama kazanılmayı bekleyen bir gelecek önümüzde duruyor.

Yaşasın işçilerin birliği!

Yaşasın sınıf dayanışması!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Sincan İşçileri Birliği Kurultayı Hazırlık Komitesi
(İşçiden İşçiye Bülteni’nin Mart 2008 tarihli sayısından alınmıştır...)

İnsanca bir yaşam sosyalizmde!

Emperyalist-kapitalist sistem ve bu sistemin uçakları-postal yalayıcıları dün olduğu gibi bugün de işçi ve emekçiler üzerinde pervasızca saldırılarına devam etmektedir.

Sermaye ne zamanki işçi ve emekçiler için kapsamlı saldırıları hayata geçirmeye çalışmışsa o zaman polis devletini tahkim etmiş, çeteleri sokaklara salmış, işçi ve emekçilerin kafasını bulandıracak sahte ikilemler yaratmış, şovenizm zehrini devreye sokmuştur. Bir taraftan da Kürt halkı üzerinde inkar-imha politikası uygulayan sermaye iktidarı, uyguladığı bu politikalarla işçi ve emekçilerin kardeş Kürt halkına kin ve nefret duymalarını sağlamayı hedefliyor. Bu sayede işçi ve emekçiler asıl düşman olan bir avuç asalağı göremiyor ve sermayenin hazırlamış olduğu kölece yaşam koşulları işlemeye başlıyor.

Bu koşullarda emeğini satarak, kölece yaşama mahkum edilerek ve patron denilen asalağın cebini biraz daha para dolsun diye ağır koşullarda hiçbir güvence olmaksızın çalışarak, yeri geldiğinde bedenimizi ortaya koyarak çalışan, bugün tersanelerde olduğu gibi iş cinayetlerinde hayatımızı yitiren bizlerin zincilerinden başka kaybedecek hiçbir şeyleri yok.

Asalak sermaye sınıfı dün bizlerin bedel ödeyerek kazandığı ‘sağlık hakkı’ mıza, emeklilik hakkımıza saldırmaktadır. Bizlere insanca yaşam yerine kölece yaşam sunan bir avuç asalak ellerimizde kalan kırıntılara göz dikmektedir.

Bizler, bu kapitalizm çarkının işlediği bozuk düzende kölece yaşama mahkum edilen işçi ve emekçiler olarak, sermaye sınıfının saldırılarına karşı Pir Sultan’ın dediği gibi ‘bozuk düzende sağlam çark olmaz’ diyerek, elimizde kalan kırıntıları vermemek, hak ve özgürlüklerimizi kazanmak, bizleri kölece yaşama mahkum edenleri kölece yaşama mahkum etmek için ‘sınıfa karşı sınıf’ şiarıyla birleşik, kitlesel ve militan bir mücadele ağını örmeliyiz.

İşbirlikçi sermaye sınıfı bu kadar pervasız saldırırken, bizim güçsüzlüğümüze, örgütsüzlüğümüze, sesimizin çıkmayışına güveniyor.

Bizler tüm değerleri üreten milyonlarca işçi ve emekçiyiz. Biz yalanlarına itibar etmezsek, ayağa kalkar ve gücümüzü birleştirirsek, örgütlenerek mücadele edersek, işte o zaman haklarımıza dokunamazlar. Bugünümüzü cehenneme çeviremez, yarınlarımızı çalamazlar. Bizleri açlık ve sefalete, sömürü ve köleliğe mahkum edemezler.

O halde ayağa kalkalım, işçi sınıfının devrimci programı etrafında güçlerimizi birleştirelim ve fabrikalarda, sokaklarda örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizmi!

Ankara’dan bir sınıf devrimcisi

“Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar” sempozyumu

Emek Araştırmaları Merkezi Girişimi geçtiğimiz Şubat ayında Ankara’da düzenlenen “Manifesto’nun 160. Yılında Marksizmin Güncelliği Sempozyumu” nun ardından “Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar” başlıklı sempozyuma hazırlanıyor. Sempozyum, 29-30 Mart 2008 tarihlerinde İstanbul’da Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi Toplantı Salonu’nda gerçekleşecek. İki gün sürecek olan sempozyumda kapitalizm ve kriz ilişkisi, kapitalizmin dünya çapında yarattığı ve biriktirdiği öfke ve direnişler tartışılacak. Sempozyumun ikinci gün programında ise “Krizle Karşı Ne Yapmalı?” sorusuna yanıtlar aranacak.

29 Mart Cumartesi

Kapitalizm, Kriz: Eskiye Dönüş mü, Yeniye Arayış mı?

Kriz: Coğrafyalar, Öfkeler, Karşı Koyuşlar, Arayışlar

Kriz: Sektörler, İşçi Sınıfı, Örgütlenme, Direniş

30 Mart Pazar

Krizle Karşı Ne Yapmalı?-I
Krizle Karşı Ne Yapmalı?-II
Krizle Karşı Ne Yapmalı?-III

Program:

Açış konuşmasını Araştırmacı-Yazar Haluk Gerger’in yapacağı sempozyumun programı ise şöyle duyuruldu:

10.30-12.30 I. Oturum

Kapitalizm, Kriz: Eskiye Dönüş mü, Yeniye Arayış mı?

Oturum Başkanı Sibel Özbudun
Taner Timur
Nail Satlıhan
Ergin Yıldızoğlu
İbrahim Okçuoğlu

12.30-13.30 yemek arası

13.30-15.30 II. Oturum

Kriz: Coğrafyalar, Öfkeler, Karşı Koyuşlar, Arayışlar

Oturum Başkanı Mehmet Beşeli
Doğan Şahin
Sibel Özbudun
Volkan Yaraşır
Yüksel Genç

15.30-15.45 Çay arası

15.45-18.00 III. Oturum

Kriz: Sektörler, İşçi Sınıfı, Örgütlenme, Direniş

Oturum Başkanı Cengiz Faydalı
Mehmet Beşeli
Kurtar Tanyılmaz
Yüksel Akkaya
Türkel Minibaş

30 Mart Pazar

Krizle Karşı Ne Yapmalı? I

10.00-12.30 I. Oturum

Oturum Başkanı İrfan Kaygısız
Cem Özatalay
Muharrem Önder Öndeş
Metin Kayaoğlu
Ferda Koç
Sungur Savran

12.30-13.30 yemek arası

13.30-16.00 II. Oturum

Krizle Karşı Ne Yapmalı?II

Oturum Başkanı Yusuf Özden
Sinan Yıldız
Özlem Yarkın
Muzaffer Kaya
Oğuzhan Kayserioğlu
Şükrü Demir

16.00-16.15 çay arası

16.15-19.00 III. Oturum

Krizle Karşı Ne Yapmalı? III

Oturum Başkanı Yüksel Akkaya
Ülku Doğan
Hacı Orman
Mehmet Şamil Altan
Yücel Filizler
Sinan Tural

MİB-DER coşkulu etkinlikle açıldı!

Manisa İşçi Birliği Derneği coşkulu bir etkinlikle açılışını duyurdu. Manisa’da bir grup duyarlı ve devrimci işçi tarafından kurulan MİB-DER, işçilere seslenen bir ön çalışmayla açılış etkinliğini 16 Mart günü gerçekleştirdi.

Dernek salonunda gerçekleşen açılış etkinliği işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Dünyadaki ve Türkiye’deki siyasal gelişmelere, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara değinilen açılış konuşmasında, Manisa Organize İşçileri MİB-DER çatısı altında birleşmeye çağrıldı.

Uzun yıllardır Manisa Organize Sanayi’de çalışan MİB-DER Başkanı da yaptığı konuşmada derneğin amacını anlattı ve işçilerin haklarını araması için MİB-DER çatısı altında örgütlenmesinin önemini vurguladı. Dernek başkanının yaptığı konuşmanın ardından dernek yönetim kurulu üyesi bir işçi arkadaşımız da Manisa Organize Sanayi’deki çalışma koşullarına değindi ve işçilere dayatılan kölece çalışma koşullarına karşı örgütlenme çağrısı yaptı.

Konuşmaların ardından yerel sanatçı Mustafa Kılınç söylediği türkülerle beğeni topladı. Daha sonra Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi’nde bünyesinde

çalışmalarını yürüten Yürek İşçileri Şiir Topluluğu sunduğu şiir dinletisiyle etkinliğe ayrı bir renk kattı.

Verilen aranın sonra Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu “Umut kimde” oyununu sergiledi. Büyük beğeni toplayan oyunun ardından sahneye son olarak Grup Kavel çıktı. Kavel, “Türkiye işçi sınıfına selam!” marşıyla başladığı programını halaylarla noktalarken coşkulu bir atmosferin oluşmasını sağladı.

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!”, “Birleşen işçiler yenilmez!” ve güncel talepleri ifade eden şiarların yazılı olduğu ozalitle süslenen dernek duvarları ilgi çekti.

İzmir BDSP, İstanbul Tersane İşçileri Birliği Derneği, 3. Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi ve Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi tarafından gönderilen mesajların yanısıra Manisa ESP ve Manisa SGD’de de açılış etkinliğimize mesaj gönderen kurumlar arasındaydı.

45 kişinin katıldığı etkinliğimiz MİB-DER tarafından mücadeleyi büyütme çağrısı ve “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganıyla son buldu.

MİB-DER çalışanları

Mücadele Postası

Su, kapitalizmin kiskacında!

Temel bir yaşam hakkı olan "su" ve suyun emperyalist kapitalist sistem içerisinde bir meta olarak ticarileştirilmesi konusu 22-23 Mart 2008 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilecek geniş katılımlı bir konferansla masaya yatırılıyor. Konferans, "Kapitalizmin Kiskacında Su" başlığıyla gerçekleştirilecek.

TMMOB'ye bağlı meslek odalarının, KESK'e bağlı sendikaların İstanbul şubelerinin, DİSK Genel Merkezi ve bağlı sendikaların, yine Türk-İş'e bağlı çeşitli sendikaların yanısıra dernekler, platformlar ve uluslararası örgütler de organizasyonda yer alıyor. İki gün boyunca devam edecek konferansın çağrısı www.supolitik.org internet sitesinde şu şekilde yer alıyor: "Eğer, WWC (Dünya Su Konseyi), WWF (Dünya Su Forumu) ve onları var edenler tarafından ekonomik bir meta olarak tanımlanan "SU"yun temel bir hak olduğunu düşünüyorsanız; Türkiye'nin neden WWF-5 için ev sahibi ülke olarak belirlendiğini merak ediyorsanız; İnsanlığın en temel yaşam kaynağı olan SU'yun ticarileştirilmesinin arka planında hangi kapitalist çıkarların yattığını öğrenmek istiyorsanız; Ve dünyada verilmekte olan su mücadelelerini birebir bu mücadelelerde yer almış aktivistlerin kendilerinden dinlemek istiyorsanız, 22-23 Mart 2008 tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi / Oditoryum Salonu/İST.'da düzenlenecek olan "Kapitalizmin Kiskacında SU" başlıklı ULUSLARARASI konferansta bizlerle olun."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Özsoğüt'le dayanışma!

Ankara'da yargısız infaz sonucu katledilen DHKP-C militanı Kevser Mırzak'ı anmak amacıyla gerçekleştirilen mezar ziyaretinde gözaltına alınan ve ardından tutuklanan SES MYK üyesi Meryem Özsoğüt ile dayanışma eylemleri devam ediyor.

Özsoğüt'ün 25 Mart 2008 tarihinde Ankara'da görülecek ikinci duruşma öncesinde İstanbul'dan dayanışma mesajları iletildi. 19 Mart günü Sirkeci Postanesi önünde bir araya gelen KESK İstanbul Şubeler Platformu, yaptığı basın açıklamasının ardından Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Meryem Özsoğüt'e dayanışma kartları gönderdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Başbüyük'te yıkıma karşı direniş!

Maltepe'nin Başbüyük Mahallesi halkı "Kentsel Dönüşüm Projesi" kapsamında yıkılmak istenen mahallelerine sahip çıkıyor. Önceki süreçte Maltepe Belediyesi önünde oturma eylemi gerçekleştiren ve mahallelerinin yıkımına karşı binlerce dilekçe toplayan Başbüyük emekçileri, 19 Mart'ta TOKİ'nin mahalleye kurmak istediği şantiyeye karşı çıktılar ve polisle çatıştılar. Polisin azgınca saldırdığı emekçilerden 10'a yakını yaralanırken birçoğu da gözaltına alındı.

Şubat ayı sonunda Toplu Konut İdaresi'nin mahalleye kurarak sızmak istediği şantiyeye "dur!" diyen emekçiler, çevik kuvvet ekiplerine karşı koyarak saldırıyı püskürttüler. Şantiyenin kurulmasına izin vermediler. Polis müdahalesine taşlarla karşılık veren emekçiler gaz bombaları ve tazyikli suyla karşılaştılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ölen iki arkadaşımız yoz eğitim sisteminin kurbanıdır!

Okulumuzda okuyan iki arkadaşımız 13 Mart günü yaşamlarını yitirdiler.

Onların ki, her zaman duyduğumuz olağan ölümlerden değildi. Ne cephede öldüler, ne de amansız bir hastalığa yakalandıkları için. Ölümünün nedeni trafik kazası da değildi.

Onları yozlaşmış eğitim sistemi öldürdü. Biz gençleri potansiyel suçlu olarak gören, sorunlarımıza çözüm üretmeyen, bizi geleceksiz ve umutsuz bırakan bu eğitim sistemidir arkadaşlarımızın katili!

Pek çoğumuzun olduğu gibi, ölen arkadaşlarımızın da yaşadıkları sorunlar vardı. Okul yöneticileri, arkadaşlarımızın sorunlarıyla ilgilenmek, onların elinden tutmak yerine tam da bu sistemin kendilerinden beklediği gibi davranmayı tercih ettiler. Eğitimci kimliklerine ihanet ederek bir grup öğrenciyi okuldan attılar. Ölen arkadaşlarımız da okuldan atılanlar arasındaydı.

İki arkadaşımızın ölümünden hemen sonra atılan diğer öğrencilerin apar topar geri okula alınmaları, atılmalarının ne denli keyfi bir uygulama olduğunu göstermeye yetmektedir.

Arkadaşlarımız öldükten sonra okul müdürünün, "Çanakkale'de de insanlar öldü" türünden açıklamalarla kendi sorumluluklarının üzerini örtmeye çalışması ise bu sistemde insanlara, gençlere verilen değer ifadesidir. Bu şekilde davrananlara, bu sözleri söyleyebilenlere "eğitimci" diyebilmek mümkün değildir.

Kapitalist eğitim sistemi için öğrenciler geleceğe hazırlanması, fiziksel ve zihinsel anlamda geliştirilmesi gereken insanlar değildir. Kapitalist eğitim sistemi okulları birer ticarethane, öğrenciyi ise parası yolunacak müşteri olarak görmekte, bilimsellikten uzak sistem sayesinde de kişisiz ve itaatkar kullar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Gericici, kapitalist eğitim sistemi adaletsizlikler üzerine kurulu bu düzenin çelişkilerini gizlemekten başka bir işe yaramamakta, bunun faturasını ise okumaya çalışan gençler ödemektedir.

Bugün arkadaşlarımızın yaşadığı durumu, "psikolojik bunalım" dedikleri sorunu yarın hepimiz yaşayabiliriz. O halde şimdiden sesimizi yükseltmeli ölen arkadaşlarımızın hesabını sormalıyız. Susmak bu cinayete ortak olmaktır, görmemezlikten gelmektir.

Anti-bilimsel, gericici, eşitsiz, kara dayalı eğitim sistemine hayır!

Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!

İstanbul Liseli Gençlik Platformu

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İSTANBUL (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**“Bütün iyi yurttaşlar
ayağa!
Barikalara koşun!
Düşman şehrin
duvarlarındadır!
Cumhuriyet için,
Komün için,
Hürriyet için ileri!
Silah başına!”**

Milli Selamet Komitesi /

22 Mayıs 1871

**“Komünün tarihsel
büyüklüğünü yapan şey, onun
son derece yüksek
uluslararası niteliğidir. Her
türlü burjuva şoven
duygusuna karşı, o gözüpekçe
meydan okumadır. Tüm
ülkeler proletaryası bu işte
yanılmadı. Varsın burjuvalar
kendi 14 Temmuzlarını, kendi
22 Eylüllerini kutlasınlar.
Proletaryanın bayramı, her
yerde ve her zaman 18 Mart
olacaktır!”**

